

Bratislava, dňa 24. 11. 2025

Sp. zn.: UOO-729/2025

Č. r.: 6039/2025

ROZHODNUTIE

Predseda Úradu na ochranu oznamovateľov, so sídlom Námestie slobody 2919/29, 811 06 Bratislava (ďalej aj ako „**predseda Úradu**“ alebo „**odvolací orgán**“ alebo „**druhostupňový správny orgán**“), ako orgán príslušný na konanie podľa § 57 ods. 2 a § 58 ods. 3 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len „**správny poriadok**“) vo veci odvolania zo dňa 24. 10. 2025 účastníka konania **Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Pribinova 2, 812 72 Bratislava, IČO: 00 151 866**, doručeného Úradu dňa 27. 10. 2025, proti rozhodnutiu Úradu na ochranu oznamovateľov, Námestie slobody 2919/29, 811 06 Bratislava (ďalej aj „**Úrad**“ alebo „**prvostupňový správny orgán**“), číslo spisu: UOO-471/2025, č. r. 5152/2025 zo dňa 10. 10. 2025 (ďalej aj „**prvostupňové rozhodnutie**“ alebo „**napadnuté rozhodnutie**“) vydaného vo veci správneho deliktu podľa § 19 ods. 3 zákona č. 54/2019 Z. z. o ochrane oznamovateľov protispoločenskej činnosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej aj „**zákon č. 54/2019 Z. z.**“ alebo „**zákon o ochrane oznamovateľov**“) rozhodla, že odvolanie účastníka konania Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Pribinova 2, 812 72 Bratislava, IČO: 00 151 866 podľa § 59 ods. 2 správneho poriadku **z a m i e t a** prvostupňové rozhodnutie **p o t v r d z u j e**.

Odôvodnenie

1. Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Pribinova 2, 812 72 Bratislava, IČO: 00 151 866 (ďalej len „**účastník konania**“ alebo aj „**Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky**“) podal proti prvostupňovému rozhodnutiu odvolanie podľa § 53 a nasl. správneho poriadku v zákonom stanovenej lehote na správnom orgáne, ktorý napadnuté rozhodnutie vydal.

A. Rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu

2. Prvostupňový správny orgán napadnutým rozhodnutím uložil účastníkovi konania pokutu podľa § 19 ods. 3 zákona č. 54/2019 Z. z. vo výške 70 000 eur (slovom: sedemdesiat tisíc eur) za to, že naplnil skutkovú podstatu správneho deliktu podľa § 19 ods. 3 zákona o ochrane oznamovateľov. Účastník konania porušil povinnosti vyplývajúce z ustanovenia § 7 ods. 1 zákona o ochrane oznamovateľov, a to tým, že bez súhlasu Úradu vydal v služobnom pomere:
 - **Personálny rozkaz prezidenta Policajného zboru č. 379 zo dňa 28. 8. 2024**, ktorým bol chránený oznamovateľ XXXXXXXXXXXC1, dňom 1. 9. 2024 podľa § 35 ods. 1 písm. a) zákona č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície v znení neskorších predpisov (ďalej len „**zákon č. 73/1998 Z. z.**“) **prevedený** na Okresné riaditeľstvo Policajného zboru v Bratislave I. Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave, služobného úradu Ministerstva vnútra Slovenskej republiky a súčasne dňom 31. 8. 2024 **podľa § 35 ods. 9 zákona č. 73/1998 Z. z. odvolaný** z doterajšej funkcie,
 - **Personálny rozkaz riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave I č. 263 zo dňa 30. 8. 2024**, ktorým bol chránený oznamovateľ XXXXXXXXXXXC1, dňom 1. 9. 2024 podľa § 33 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z. **ustanovený** do funkcie vyšetrovateľ 1. oddelenia vyšetrovania odboru kriminálnej polície Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave I Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave,

služobného úradu Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, miesto výkonu štátnej služby Bratislava, t. č. dočasne pozbavený výkonu štátnej služby,

- **Personálny rozkaz prezidenta Policajného zboru č. 381 zo dňa 28. 8. 2024**, ktorým bol chránený oznamovateľ XXXXXXXXXXXXC2, dňom 1. 9. 2024 podľa § 35 ods. 1 písm. a) zákona č. 73/1998 Z. z. **prevedený** na Okresné riaditeľstvo Policajného zboru v Bratislave IV. Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave, služobného úradu Ministerstva vnútra Slovenskej republiky a súčasne dňom 31. 8. 2024 podľa § 35 ods. 9 zákona č. 73/1998 Z. z. **odvolaný** z doterajšej funkcie,
- **Personálny rozkaz riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave IV č. 174 zo dňa 30. 8. 2024**, ktorým bol chránený oznamovateľ XXXXXXXXXXXXC2, dňom 1. 9. 2024 podľa § 33 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z. **ustanovený** do funkcie vyšetrovateľ 2. oddelenia vyšetrovania odboru kriminálnej polície Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave IV Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave, služobného úradu Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, miesto výkonu štátnej služby Bratislava, t. č. dočasne pozbavený výkonu štátnej služby,
- **Personálny rozkaz prezidenta Policajného zboru č. 450 zo dňa 28. 8. 2024**, ktorým bol chránený oznamovateľ XXXXXXXXXXXXC3, dňom 1. 9. 2024 podľa § 35 ods. 1 písm. a) zákona č. 73/1998 Z. z. **prevedený** na Okresné riaditeľstvo Policajného zboru v Bratislave II. Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave, služobného úradu Ministerstva vnútra Slovenskej republiky a súčasne dňom 31. 8. 2024 podľa § 35 ods. 9 zákona č. 73/1998 Z. z. **odvolaný** z doterajšej funkcie,
- **Personálny rozkaz riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave II č. 354 zo dňa 30. 8. 2024**, ktorým bol chránený oznamovateľ XXXXXXXXXXXXC3, dňom 1. 9. 2024 podľa § 33 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z. **ustanovený** do funkcie vyšetrovateľ 4. oddelenia vyšetrovania odboru kriminálnej polície Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave II Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave, služobného úradu Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, miesto výkonu štátnej služby Bratislava, t. č. dočasne pozbavený výkonu štátnej služby,
- **Personálny rozkaz prezidenta Policajného zboru č. 458 zo dňa 28. 8. 2024**, ktorým bol chránený oznamovateľ XXXXXXXXXXXXC4, dňom 1. 9. 2024 podľa § 35 ods. 1 písm. a) zákona č. 73/1998 Z. z. **prevedený** na Okresné riaditeľstvo Policajného zboru v Bratislave V. Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave, služobného úradu Ministerstva vnútra Slovenskej republiky a súčasne dňom 31. 8. 2024 podľa § 35 ods. 9 zákona č. 73/1998 Z. z. **odvolaný** z doterajšej funkcie,
- **Personálny rozkaz riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave V č. 371 zo dňa 30. 8. 2024**, ktorým bol chránený oznamovateľ XXXXXXXXXXXXC4, dňom 1. 9. 2024 podľa § 33 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z. **ustanovený** do funkcie vyšetrovateľ 3. oddelenia vyšetrovania odboru kriminálnej polície Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave V Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave, služobného úradu Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, miesto výkonu štátnej služby Bratislava, t. č. dočasne pozbavený výkonu štátnej služby,
- **Personálny rozkaz prezidenta Policajného zboru č. 441 zo dňa 28. 8. 2024**, ktorým bol chránený oznamovateľ XXXXXXXXXXXXC5, dňom 1. 9. 2024 podľa § 35 ods. 1 písm. a) zákona č. 73/1998 Z. z. **prevedený** na Okresné riaditeľstvo Policajného zboru v Bratislave III. Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave, služobného úradu Ministerstva vnútra Slovenskej republiky a súčasne dňom 31. 8. 2024 podľa § 35 ods. 9 zákona č. 73/1998 Z. z. **odvolaný** z doterajšej funkcie,
- **Personálny rozkaz riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave III č. 232 zo dňa 30. 8. 2024**, ktorým bol chránený oznamovateľ XXXXXXXXXXXXC5, dňom 1. 9. 2024 podľa § 33 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z. **ustanovený** do funkcie starší referent 3. operatívneho oddelenia odboru kriminálnej polície Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave III Krajského riaditeľstva Policajného zboru v

Bratislave, služobného úradu Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, miesto výkonu štátnej služby
Bratislava, t. č. dočasne pozbavený výkonu štátnej služby,

hoci sa súhlas Úradu vyžadoval, čím sa účastník konania dopustil správneho deliktu podľa § 19 ods. 3 zákona o ochrane oznamovateľov, podľa ktorého "Úrad môže uložiť pokutu do 100 000 eur zamestnávateľovi, ktorý urobí voči osobe podľa § 1 ods. 4 pracovnoprávny úkon bez súhlasu Úradu, ak sa súhlas vyžaduje", za čo mu prvostupňový správny orgán uložil pokutu vo výške 70 000 eur (slovom: sedemdesiatisíc eur).

3. Rozhodnutie č. 5152/2025 bolo účastníkovi konania doručené dňa 10. 10. 2025.
4. Prvostupňový správny orgán vo svojom rozhodnutí posúdil postavenie účastníka konania ako špeciálneho subjektu – zamestnávateľa v zmysle § 19 ods. 3 zákona č. 54/2019 Z. z., pričom s poukazom na § 2 písm. e) zákona č. 54/2019 Z. z. skonštatoval, že účastník konania je zamestnávateľom, ktorý v služobnom pomere zamestnáva dotknutých chránených oznamovateľov a teda v zmysle definície § 2 písm. i) „zamestnáva minimálne jednu osobu v pracovnoprávnom vzťahu“.
5. Prvostupňový správny orgán posúdil rozhodnutia účastníka konania o prevedení a súčasnom odvolaní z doterajšej funkcie podľa § 35 ods. 1 písm. a) a § 35 ods. 9 zákona č. 73/1998 Z. z., t. j. **Personálne rozkazy prezidenta Policajného zboru č. 379 zo dňa 28. 8. 2024, č. 381 zo dňa 28. 8. 2024, č. 450 zo dňa 28. 8. 2024, č. 458 zo dňa 28. 8. 2024 a č. 441 zo dňa 28. 8. 2024** ako aj rozhodnutia účastníka konania o ustanovení do funkcie podľa § 33 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z. t. j. **Personálne rozkazy jednotlivých riaditeľov Okresných riaditeľstiev Policajného zboru v Bratislave č. 263 zo dňa 30. 8. 2024, č. 174 zo dňa 30. 8. 2024, č. 354 zo dňa 30. 8. 2024, č. 371 zo dňa 30. 8. 2024 a č. 232 zo dňa 30. 8. 2024**, tak ako sú uvedené v bode 2 tohto rozhodnutia, ako pracovnoprávne úkony podľa zákona o ochrane oznamovateľov. V tejto súvislosti prvostupňový správny orgán vychádzal a poukázal na znenie § 7 ods. 1 zákona o ochrane oznamovateľov, v zmysle ktorého je pracovnoprávnym úkonom aj rozhodnutie v pracovnoprávnom vzťahu, pritom na účely zákona o ochrane oznamovateľov podľa § 2 písm. e) je pracovnoprávnym vzťahom aj služobný pomer.
6. Vo vzťahu k personálnym rozkazom konkretizovaným v bode 2 tohto rozhodnutia (ďalej spolu len „**personálne rozkazy**“ alebo jednotlivo „**personálny rozkaz č.** “), prvostupňový správny orgán ďalej posudzoval, či tieto spadajú do rámca povinnosti podľa § 7 ods. 1 zákona o ochrane oznamovateľov, ako aj to, či boli vykonané v čase, kedy bolo oznámenie poskytnutí ochrany doručené zamestnávateľovi, teda poskytnutá ochrana dotknutých oznamovateľov nadobudla účinky.
7. V napadnutom rozhodnutí prvostupňový správny orgán konštatoval, že z podkladov pre rozhodnutie zistil, že personálne rozkazy boli vydané v čase, keď bola u jednotlivých oznamovateľov účinná ochrana podľa § 4 ods. 1 a § 7 zákona o ochrane oznamovateľov.
8. Prvostupňový správny orgán v napadnutom rozhodnutí uviedol, že momentom poskytnutia ochrany prokurátorom podľa § 4 ods. 1 zákona o ochrane oznamovateľov vznikla účastníkovi konania povinnosť konať vo vzťahu k chráneným oznamovateľom v režime definovanom v § 7 ods. 1 zákona o ochrane oznamovateľov. V zmysle tohto ustanovenia platí, že účastník konania môže vydať rozhodnutie v služobnom pomere voči chránenému oznamovateľovi len so súhlasom Úradu. Z uvedeného pravidla existujú vo vzťahu k osobám v služobnom pomere tri výnimky: i) poskytnutie súhlasu chráneným oznamovateľom s rozhodnutím, ii) ide o rozhodnutie, ktorým sa priznáva nárok alebo iii) ak ide o rozhodnutie v služobnom pomere súvisiacom so skončením služobného pomeru, ktorý je dôsledkom právnej skutočnosti, ktorá nezávisí od posúdenia zamestnávateľa.
9. Podľa prvostupňového správneho orgánu, ktorý posudzoval potrebu súhlasu vo vzťahu k jednotlivým personálnym rozkazom osobitne, nebola v ich prípade splnená žiadna z vyššie uvedených výnimiek z povinnosti postupovať podľa § 7 ods. 1 zákona o ochrane oznamovateľov a účastník konania porušil povinnosť vyžiadať si súhlas Úradu v zmysle § 7 ods. 1 zákona o ochrane oznamovateľov pri všetkých desiatich personálnych rozkazoch.

B. Doterajší priebeh konania

10. Dňa 24. 11. 2024 bola Úradu doručená písomnosť označená ako „*Oznámenie o vykonaní nezákonných pracovnoprávných úkonov a podnet na začatie správneho konania o uložení sankcie*“ zo dňa 24. 11. 2024 (ďalej len „**Podnet na začatie správneho konania zo dňa 24. 11. 2024**“), ktorého prílohami boli:
- **Personálny rozkaz prezidenta Policajného zboru č. 379 zo dňa 28. 8. 2024**, ktorým bol chránený oznamovateľ XXXXXXXXXXXXC1 (ďalej len „XXXXXXXXXXC1“), dňom 1. 9. 2024 podľa § 35 ods. 1 písm. a) zákona č. 73/1998 Z. z. **prevedený** na Okresné riaditeľstvo Policajného zboru v Bratislave I. Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave, služobného úradu Ministerstva vnútra Slovenskej republiky a súčasne dňom 31. 8. 2024 podľa § 35 ods. 9 zákona č. 73/1998 Z. z. **odvolaný z doterajšej funkcie** (ďalej len „**Personálny rozkaz prezidenta Policajného zboru č. 379 zo dňa 28. 8. 2024**“),
 - **Personálny rozkaz riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave I č. 263 zo dňa 30. 8. 2024**, ktorým bol chránený oznamovateľ XXXXXXXXXXXXC1 dňom 1. 9. 2024 podľa § 33 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z. **ustanovený** do funkcie vyšetrovateľ 1. oddelenia vyšetrovania odboru kriminálnej polície Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave I Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave, služobného úradu Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, miesto výkonu štátnej služby Bratislava, t. č. dočasne pozbavený výkonu štátnej služby (ďalej len „**Personálny rozkaz riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave I č. 263 zo dňa 30. 8. 2024**“),
 - **Personálny rozkaz prezidenta Policajného zboru č. 381 zo dňa 28. 8. 2024**, ktorým bol chránený oznamovateľ XXXXXXXXXXXXC2 (ďalej len „XXXXXXXXXXC2“), dňom 1. 9. 2024 podľa § 35 ods. 1 písm. a) zákona č. 73/1998 Z. z. **prevedený** na Okresné riaditeľstvo Policajného zboru v Bratislave IV. Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave, služobného úradu Ministerstva vnútra Slovenskej republiky a súčasne dňom 31. 8. 2024 podľa § 35 ods. 9 zákona č. 73/1998 Z. z. **odvolaný z doterajšej funkcie** (ďalej len „**Personálny rozkaz prezidenta Policajného zboru č. 381 zo dňa 28. 8. 2024**“),
 - **Personálny rozkaz riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave IV č. 174 zo dňa 30. 8. 2024**, ktorým bol chránený oznamovateľ XXXXXXXXXXXXC2, dňom 1. 9. 2024 podľa § 33 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z. **ustanovený** do funkcie vyšetrovateľ 2. oddelenia vyšetrovania odboru kriminálnej polície Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave IV Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave, služobného úradu Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, miesto výkonu štátnej služby Bratislava, t. č. dočasne pozbavený výkonu štátnej služby (ďalej len „**Personálny rozkaz riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave IV č. 174 zo dňa 30. 8. 2024**“),
 - **Personálny rozkaz prezidenta Policajného zboru č. 450 zo dňa 28. 8. 2024**, ktorým bol chránený oznamovateľ XXXXXXXXXXXXC3 (ďalej len „XXXXXXXXXXC3“), dňom 1. 9. 2024 podľa § 35 ods. 1 písm. a) zákona č. 73/1998 Z. z. **prevedený** na Okresné riaditeľstvo Policajného zboru v Bratislave II. Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave, služobného úradu Ministerstva vnútra Slovenskej republiky a súčasne dňom 31. 8. 2024 podľa § 35 ods. 9 zákona č. 73/1998 Z. z. **odvolaný z doterajšej funkcie** (ďalej len „**Personálny rozkaz prezidenta Policajného zboru č. 450 zo dňa 28. 8. 2024**“),
 - **Personálny rozkaz riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave II č. 354 zo dňa 30. 8. 2024**, ktorým bol chránený oznamovateľ XXXXXXXXXXXXC3, dňom 1. 9. 2024 podľa § 33 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z. **ustanovený** do funkcie vyšetrovateľ 4. oddelenia vyšetrovania odboru kriminálnej polície Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave II Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave, služobného úradu Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, miesto výkonu štátnej služby Bratislava, t. č. dočasne pozbavený výkonu štátnej služby

(ďalej len „**Personálny rozkaz riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave II č. 354 zo dňa 30. 8. 2024**“),

- **Personálny rozkaz prezidenta Policajného zboru č. 458 zo dňa 28. 8. 2024**, ktorým bol chránený oznamovateľ XXXXXXXXXXXXC4 (ďalej len „XXXXXXXXXXXXC4“), dňom 1. 9. 2024 podľa § 35 ods. 1 písm. a) zákona č. 73/1998 Z. z. **prevedený** na Okresné riaditeľstvo Policajného zboru v Bratislave V. Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave, služobného úradu Ministerstva vnútra Slovenskej republiky a súčasne dňom 31. 8. 2024 podľa § 35 ods. 9 zákona č. 73/1998 Z. z. **odvolaný z doterajšej funkcie** (ďalej len „**Personálny rozkaz prezidenta Policajného zboru č. 458 zo dňa 28. 8. 2024**“),
- **Personálny rozkaz riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave V č. 371 zo dňa 30. 8. 2024**, ktorým bol chránený oznamovateľ XXXXXXXXXXXXC4, dňom 1. 9. 2024 podľa § 33 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z. **ustanovený** do funkcie vyšetrovateľ 3. oddelenia vyšetrovania odboru kriminálnej polície Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave V Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave, služobného úradu Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, miesto výkonu štátnej služby Bratislava, t. č. dočasne pozbavený výkonu štátnej služby (ďalej len „**Personálny rozkaz riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave V č. 371 zo dňa 30. 8. 2024**“),
- **Personálny rozkaz prezidenta Policajného zboru č. 441 zo dňa 28. 8. 2024**, ktorým bol chránený oznamovateľ XXXXXXXXXXXXC5 (ďalej len „XXXXXXXXXXXXC5“), dňom 1. 9. 2024 podľa § 35 ods. 1 písm. a) zákona č. 73/1998 Z. z. **prevedený** na Okresné riaditeľstvo Policajného zboru v Bratislave III. Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave, služobného úradu Ministerstva vnútra Slovenskej republiky a súčasne dňom 31. 8. 2024 podľa § 35 ods. 9 zákona č. 73/1998 Z. z. **odvolaný z doterajšej funkcie** (ďalej len „**Personálny rozkaz prezidenta Policajného zboru č. 441 zo dňa 28. 8. 2024**“),
- **Personálny rozkaz riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave III č. 232 zo dňa 30. 8. 2024**, ktorým bol chránený oznamovateľ XXXXXXXXXXXXC5, dňom 1. 9. 2024 podľa § 33 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z. **ustanovený** do funkcie starší referent 3. operatívneho oddelenia odboru kriminálnej polície Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave III Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave, služobného úradu Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, miesto výkonu štátnej služby Bratislava, t. č. dočasne pozbavený výkonu štátnej služby (ďalej len „**Personálny rozkaz riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave III č. 232 zo dňa 30. 8. 2024**“).

Podnetom na začatie správneho konania zo dňa 24. 11. 2024 právny zástupca chránených oznamovateľov XXXXXXXXXXXXC1, XXXXXXXXXXXXC2, XXXXXXXXXXXXC3, XXXXXXXXXXXXC4, XXXXXXXXXXXXC5 (ďalej spolu len „**chránení oznamovatelia**“) poukazoval na porušenie povinnosti vyplývajúcej z § 7 ods. 1 zákona o ochrane oznamovateľov tým, že Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Pribinova 2, 812 72 Bratislava, IČO: 00 151 866, ako zamestnávateľ chránených oznamovateľov, vydal voči chráneným oznamovateľom predmetné personálne rozkazy a Organizačné opatrenie ministra vnútra č. 19/2024 bez udelenia predchádzajúceho súhlasu Úradu, čím sa mohol dopustiť spáchania správneho deliktu podľa § 19 ods. 3 zákona o ochrane oznamovateľov.

11. **Dňa 9. 12. 2024 požiadalo Oddelenie podnetov a poradenstva Úradu písomnosťou č. 5626/2024 účastníka konania o súčinnosť**, konkrétne o zaslanie Organizačného opatrenia ministra vnútra o reorganizácii Národnej kriminálnej agentúry Prezídia Policajného zboru, ktorým bola táto zrušená a nahradená vytvorením Úradu boja proti organizovanej kriminalite. Dňa 13. 12. 2024 účastník konania v nadväznosti na žiadosť Úradu o súčinnosť č. 5626/2024, prostredníctvom písomnosti č. SPSČ-OOS-2024/005726-013, zaslal Úradu Organizačné opatrenie ministra vnútra SR č. 19/2024 zo dňa 6. 8. 2024 a Výpis z dôvodovej správy k Organizačnému opatreniu ministra vnútra Slovenskej republiky č. 19/2024 zo dňa 6. 8. 2024.

12. Dňa 11. 3. 2025 opätovne požiadalo Oddelenie podnetov a poradenstva Úradu písomnosťou č. 1313/2025 účastníka konania o súčinnosť, konkrétne o poskytnutie vyjadrenia, na základe akých skutočností boli prijaté a vydané predmetné personálne rozkazy a tiež o zdôvodnenie, prečo účastník konania pred vydaním personálnych rozkazov nepožiadal Úrad o predchádzajúci súhlas. Napokon Oddelenie podnetov a poradenstva Úradu požiadalo účastníka konania aj o predloženie dokumentov, záznamov alebo iných relevantných podkladov, na základe ktorých došlo k prijatiu personálnych rozkazov voči chráneným oznamovateľom. Dňa 20. 3. 2025 účastník konania v nadväznosti na žiadosť Úradu o súčinnosť č. 1313/2025, prostredníctvom písomnosti č. SPSČ-PO-2025/001854-004, zaslal Úradu svoje vyjadrenie, z obsahu ktorého vyplynulo, že vydaniu personálnych rozkazov predchádzalo Organizačné opatrenie ministra vnútra Slovenskej republiky č. 19/2024 zo dňa 6. 8. 2024, ktorým sa vykonali zmeny v tabuľkách zloženia a počtov a boli teda priamym dôsledkom systemizačných zmien vykonaných na základe tohto organizačného opatrenia.
13. Dňa 7. 5. 2025 Oddelenie podnetov a poradenstva Úradu postúpilo Podnet na začatie správneho konania zo dňa 24. 11. 2024 a ďalšie súvisiace písomnosti na Oddelenie správnych konaní a metodiky Úradu.
14. Pred začatím správneho konania o správnom delikte sp. zn. UOO-471/2025 prvostupňový správny orgán z úradnej činnosti zhromaždil ďalšie súvisiace podklady, konkrétne:
- Opatrenie prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky č. VII/2 Gv 63/22/1000-64 zo dňa 5. 10. 2023, ktorým bola oznamovateľovi XXXXXXXXXXXXC1 udelená ochrana v zmysle § 7 zákona o ochrane oznamovateľov (ďalej len „**Opatrenie prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky č. VII/2 Gv 63/22/1000-64**“), ktorého súčasťou je zároveň aj kópia doručenky preukazujúca doručenie Opatrenia prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky č. VII/2 Gv 63/22/1000-64 Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky, a to dňa 18. 10. 2023,
 - Opatrenie prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky č. VII/2 Gv 63/22/1000-62 zo dňa 5. 10. 2023, ktorým bola oznamovateľovi XXXXXXXXXXXXC2 udelená ochrana v zmysle § 7 zákona o ochrane oznamovateľov (ďalej len „**Opatrenie prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky č. VII/2 Gv 63/22/1000-62**“), ktorého súčasťou je zároveň aj kópia doručenky preukazujúca doručenie Opatrenia prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky č. VII/2 Gv 63/22/1000-62 Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky, a to dňa 18. 10. 2023,
 - Opatrenie prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky č. VII/2 Gv 63/22/1000-63 zo dňa 5. 10. 2023, ktorým bola oznamovateľovi XXXXXXXXXXXXC3 udelená ochrana v zmysle § 7 zákona o ochrane oznamovateľov (ďalej len „**Opatrenie prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky č. VII/2 Gv 63/22/1000-63**“), ktorého súčasťou je zároveň aj kópia doručenky preukazujúca doručenie Opatrenia prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky č. VII/2 Gv 63/22/1000-63 Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky, a to dňa 18. 10. 2023,
 - Opatrenie prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky č. VII/2 Gv 63/22/1000-60 zo dňa 5. 10. 2023, ktorým bola oznamovateľovi XXXXXXXXXXXXC4 udelená ochrana v zmysle § 7 zákona o ochrane oznamovateľov (ďalej len „**Opatrenie prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky č. VII/2 Gv 63/22/1000-60**“), ktorého súčasťou je zároveň aj kópia doručenky preukazujúca doručenie Opatrenia prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky č. VII/2 Gv 63/22/1000-60 Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky, a to dňa 18. 10. 2023,
 - Opatrenie prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky č. VII/2 Gv 63/22/1000-61 zo dňa 5. 10. 2023, ktorým bola oznamovateľovi XXXXXXXXXXXXC5 udelená ochrana v zmysle § 7 zákona o ochrane oznamovateľov (ďalej len „**Opatrenie prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky č. VII/2 Gv 63/22/1000-61**“), ktorého súčasťou je zároveň aj kópia doručenky preukazujúca doručenie

Opatrenia prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky č. VII/2 Gv 63/22/1000-61 Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky, a to dňa 18. 10. 2023.

15. Po preskúmaní vyššie uvedených písomností prvostupňový správny orgán v súlade s ustanovením § 18 správneho poriadku začal voči účastníkovi konania správne konanie vo veci správneho deliktu podľa § 19 ods. 3 zákona o ochrane oznamovateľov vedené pod sp. zn. UOO-471/2025. **O začatí správneho konania bol účastník konania upovedomený listom č. 3198/2025 zo dňa 20. 6. 2025 (ďalej len „Upovedomenie o začatí správneho konania“), ktorý mu bol doručený dňa 20. 6. 2025.** Súčasťou Upovedomenia o začatí správneho konania boli aj písomnosti tvoriace v tom čase podklad pre rozhodnutie.
16. Prvostupňový správny orgán v súlade s ustanovením § 33 ods. 2 správneho poriadku prostredníctvom Upovedomenia o začatí správneho konania umožnil účastníkovi konania vyjadriť sa k podkladom pre rozhodnutie, k spôsobu ich zistenia, prípadne navrhnúť doplnenie správneho konania. Prvostupňový správny orgán zároveň prostredníctvom Upovedomenia o začatí správneho konania vyzval účastníka konania k predloženiu ďalších písomností potrebných pre správne konanie, a to v lehote 7 pracovných dní odo dňa doručenia Upovedomenia o začatí správneho konania účastníkovi konania.
17. Dňa 27. 6. 2025 bola prvostupňovému správne mu orgánu zo strany účastníka konania doručená písomnosť č. SL-OSA-2025/006674-005 zo dňa 25. 6. 2025, ktorej súčasťou bola **žiadosť účastníka konania č. SL-OSA-38/2025 o predĺženie lehoty na predloženie potrebných písomností** uvedených v Upovedomení o začatí správneho konania z dôvodu potreby zhromaždenia týchto písomností od vecne dotknutých gestorov mimo sídla účastníka konania, a to v termíne do 31. 7. 2025. Prvostupňový správny orgán dňa 2. 7. 2025 písomnosťou č. 3393/2025 žiadosti účastníka konania o predĺženie lehoty č. SL-OSA-38/2025 zo dňa 25. 6. 2025 čiastočne vyhovel a lehotu na predloženie písomností predĺžil v termíne do 18. 7. 2025.
18. **Dňa 17. 7. 2025 doručil účastník konania prvostupňovému správne mu orgánu prostredníctvom Ústredného portálu verejnej správy písomnosť č. SL-OSA-2025/006674-010** zo dňa 16. 7. 2025, ktorej súčasťou bolo (i) plnomocenstvo č. SL-OPP-2025/005063-053 zo dňa 22. 4. 2025, ktorým Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky splnomocnilo XXXXXXXXXXXXZA zastupovať účastníka konania pred Úradom, (ii) stanovisko účastníka konania č. SL-OSA-38/2025 zo dňa 16. 7. 2025 označené ako „*Úrad na ochranu oznamovateľov – upovedomenie o začatí správneho konania o správnom delikte č. UOO-471/2025 zo dňa 20.06.2025 – zaslanie stanoviska*“ (ďalej len „**stanovisko zo dňa 16. 7. 2025**“). Písomnosťou č. SL-OSA-2025/006674-010 zo dňa 16. 7. 2025 účastník konania prvostupňovému správne mu orgánu oznámil, že ďalšie požadované písomnosti vyplývajúce z Upovedomenia o začatí správneho konania doručí na Úrad poštovou prepravou z dôvodu ich rozsiahleho obsahu.
19. **Dňa 21. 7. 2025 bolo prvostupňovému správne mu orgánu prostredníctvom poštovej prepravy doručené stanovisko účastníka konania zo dňa 16. 7. 2025 aj v listinnej podobe spolu s nasledovnými prílohami:**
 - Odvolanie proti personálnemu rozkazu riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave IV č. 174 z 30. augusta 2024 – XXXXXXXXXXXXC2, ktorého súčasťou je (i) Splnomocnenie zo dňa 30. 10. 2023, (ii) odvolanie proti personálnemu rozkazu prezidenta Policajného zboru č. 381 z 28. augusta 2024 – XXXXXXXXXXXXC2, (iii) Opatrenie prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky č. VII/2 Gv 63/22/1000-62 zo dňa 5. 10. 2023,
 - Doplnenie odvolania proti personálnemu rozkazu riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave IV č. 174 z 30. augusta 2024 – XXXXXXXXXXXXC2, ktorého súčasťou je (i) Žiadosť o informácie pre ZO OZP č. 8/50, stanovisko – zaslanie č. OZ-91/2024 zo dňa 13. 9. 2024,
 - Rozhodnutie riaditeľa Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave č. KRPZ-BA-VO-21/2024-PK zo dňa 18. 10. 2024,
 - Rozhodnutie riaditeľa Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave č. KRPZ-BA-VO-28/2024-PK zo dňa 5. 11. 2024,

- Rozhodnutie riaditeľa Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave č. KRPZ-BA-VO-29/2024-PK zo dňa 5. 11. 2024,
- Rozhodnutie riaditeľa Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave č. KRPZ-BA-VO-30/2024-PK zo dňa 11. 11. 2024,
- Rozhodnutie riaditeľa Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave č. KRPZ-BA-VO-27/2024-PK zo dňa 5. 11. 2024,
- Personálny rozkaz prezidenta Policajného zboru č. 379 zo dňa 28. 8. 2024,
- Personálny rozkaz prezidenta Policajného zboru č. 458 zo dňa 28. 8. 2024,
- Personálny rozkaz prezidenta Policajného zboru č. 441 zo dňa 28. 8. 2024,
- Personálny rozkaz prezidenta Policajného zboru č. 450 zo dňa 28. 8. 2024,
- Personálny rozkaz prezidenta Policajného zboru č. 381 zo dňa 28. 8. 2024,
- Odvolanie proti personálnemu rozkazu prezidenta Policajného zboru č. 379 z 28. augusta 2024 – XXXXXXXXXXXXC1 zo dňa 11. 9. 2024,
- Doplnenie odvolania proti personálnemu rozkazu prezidenta Policajného zboru č. 379 z 28. augusta 2024 – XXXXXXXXXXXXC1 zo dňa 19. 9. 2024,
- Rozhodnutie ministra vnútra SR č. SPSČ-PO4-2025/000725-012 zo dňa 30. 6. 2025,
- Odvolanie proti personálnemu rozkazu prezidenta Policajného zboru č. 458 z 28. augusta 2024 – XXXXXXXXXXXXC4 zo dňa 11. 9. 2024,
- Doplnenie odvolania proti personálnemu rozkazu prezidenta Policajného zboru č. 458 z 28. augusta 2024 – XXXXXXXXXXXXC4 zo dňa 19. 9. 2024,
- Rozhodnutie ministra vnútra SR č. SPSČ-PO4-2025/000729-008 zo dňa 30. 6. 2025,
- Odvolanie proti personálnemu rozkazu prezidenta Policajného zboru č. 441 z 28. augusta 2024 – XXXXXXXXXXXXC5 zo dňa 11. 9. 2024,
- Doplnenie odvolania proti personálnemu rozkazu prezidenta Policajného zboru č. 441 z 28. augusta 2024 – XXXXXXXXXXXXC5 zo dňa 19. 9. 2024,
- Rozhodnutie ministra vnútra SR č. SPSČ-PO4-2025/000726-008 zo dňa 30. 6. 2025,
- Odvolanie proti personálnemu rozkazu prezidenta Policajného zboru č. 450 z 28. augusta 2024 – XXXXXXXXXXXXC3 zo dňa 11. 9. 2024,
- Doplnenie odvolania proti personálnemu rozkazu prezidenta Policajného zboru č. 450 z 28. augusta 2024 – XXXXXXXXXXXXC3 zo dňa 19. 9. 2024,
- Rozhodnutie ministra vnútra SR č. SPSČ-PO4-2025/000727-008 zo dňa 30. 6. 2025,
- Odvolanie proti personálnemu rozkazu prezidenta Policajného zboru č. 381 z 28. augusta 2024 – XXXXXXXXXXXXC2 zo dňa 11. 9. 2024,
- Doplnenie odvolania proti personálnemu rozkazu prezidenta Policajného zboru č. 381 z 28. augusta 2024 – XXXXXXXXXXXXC2 zo dňa 19. 9. 2024,
- Rozhodnutie ministra vnútra SR č. SPSČ-PO4-2025/000728-008 zo dňa 30. 6. 2025.

20. **Zo stanoviska účastníka konania zo dňa 16. 7. 2025, ako aj z priložených príloh vyplynulo, že účastník konania nemal k dispozícii všetky správnym orgánom požadované písomnosti, a z tohto dôvodu správny orgán dňa 29. 7. 2025 písomnosťou č. 3761/2025 požiadal právneho zástupcu chránených oznamovateľov o predloženie chýbajúcich písomností.** Dňa 31. 7. 2025 bola prvostupňovému správne orgánu doručená odpoveď právneho zástupcu chránených oznamovateľov, ktorý správne orgánu doručil aj časť požadovaných písomností:

- Odvolanie proti personálnemu rozkazu riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave IV č. 174 z 30. augusta 2024 – XXXXXXXXXXXXC2 zo dňa 12. 9. 2024
- Rozhodnutie riaditeľa Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave č. KRPZ-BA-VO-29/2024-PK zo dňa 5. 11. 2024
- Odvolanie proti personálnemu rozkazu riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave V č. 371 z 30. augusta 2024 – XXXXXXXXXXXXC4 zo dňa 12. 9. 2024

- Rozhodnutie riaditeľa Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave č. KRPZ-BA-VO-27/2024-PK zo dňa 5. 11. 2024
- Odvolanie proti personálnemu rozkazu riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave I č. 263 z 30. augusta 2024 – XXXXXXXXXXXXC1 zo dňa 12. 9. 2024
- Rozhodnutie riaditeľa Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave č. KRPZ-BA-VO-30/2024-PK zo dňa 11. 11. 2024
- Odvolanie proti personálnemu rozkazu riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave II č. 354 z 30. augusta 2024 – XXXXXXXXXXXXC3 zo dňa 12. 9. 2024
- Rozhodnutie riaditeľa Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave č. KRPZ-BA-VO-28/2024-PK zo dňa 5. 11. 2024
- Odvolanie proti personálnemu rozkazu riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave III č. 232 z 30. augusta 2024 – XXXXXXXXXXXXC5 zo dňa 12. 9. 2024
- Rozhodnutie riaditeľa Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave č. KRPZ-BA-VO-21/2024-PK zo dňa 18. 10. 2024

K zvyšným, prvostupňovým správny orgánom požadovaným písomnostiam (jednotlivé personálne rozkazy riaditeľov Okresných riaditeľstiev Policajného zboru v Bratislave) sa právny zástupca chránených oznamovateľov vyjadril, že tieto nemá k dispozícii.

21. **Dňa 6. 8. 2025 sa prvostupňový správny orgán obrátil so samostatnými žiadosťami o súčinnosť na Okresné riaditeľstvo Policajného zboru v Bratislave I, Okresné riaditeľstvo Policajného zboru v Bratislave II, Okresné riaditeľstvo Policajného zboru v Bratislave III, Okresné riaditeľstvo Policajného zboru v Bratislave IV a Okresné riaditeľstvo Policajného zboru v Bratislave V.** V rámci žiadostí o súčinnosť správny orgán požadoval predloženie originálov alebo hodnoverne overených kópií personálnych rozkazov jednotlivých riaditeľov Okresných riaditeľstiev vzťahujúcich sa na chránených oznamovateľov.
22. Dňa 6. 8. 2025 doručilo Okresné riaditeľstvo Policajného zboru v Bratislave IV prvostupňovému správny orgánu písomnosťou č. ORPZ-BAIV-OKP2-2025/001986-002 kópiu Personálneho rozkazu riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave IV č. 174 zo dňa 30. 8. 2024 súhlasnú s originálom.
23. Dňa 7. 8. 2025 doručila zamestnankyňa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave III prvostupňovému správny orgánu email, z ktorého vyplynulo, že Okresné riaditeľstvo Policajného zboru v Bratislave III odovzdalo personálny rozkaz riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave III č. 232 zo dňa 30. 8. 2024, vnútornému odboru Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave, a z tohto dôvodu ním nedisponuje. V nadväznosti na uvedené správny orgán dňa 12. 8. 2025 písomnosťou č. 4033/2025 požiadal o predloženie požadovaného personálneho rozkazu Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Bratislave, ktoré však dňa 18. 8. 2025 písomnosťou č. KRPZ-BA-VO1-2025/011582-002 správny orgánu oznámilo, že požadovaný personálny rozkaz odovzdal za účelom iného prebiehajúceho konania Správny súd v Bratislave.
24. Dňa 15. 8. 2025 doručilo Okresné riaditeľstvo Policajného zboru v Bratislave V prvostupňovému správny orgánu písomnosťou č. ORPZ-BAV-OKP3-2025/001885-003 kópiu Personálneho rozkazu riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave V č. 371 zo dňa 30. 8. 2024 súhlasnú s originálom.
25. Dňa 25. 8. 2025 personálne oddelenie Centra podpory Bratislava doručilo prvostupňovému správny orgánu písomnosť č. CPBA-OP-2025/003395-002 zo dňa 19. 8. 2025, z obsahu ktorej vyplynulo, že Okresné riaditeľstvo Policajného zboru v Bratislave I požadovaný personálny rozkaz z dôvodu iného prebiehajúceho konania odovzdalo Správny súd v Bratislave.
26. Prvostupňový správny orgán dňa 27. 8. 2025 písomnosťou č. 4320/2025 označenou ako „*Žiadosť o predĺženie lehoty na rozhodnutie*“ požiadal predsedníčku Úradu ako odvolací orgán podľa § 58 ods. 3 správneho poriadku o predĺženie lehoty na rozhodnutie vo veci sp. zn. UOO-471/2025, a to z dôvodu potreby zabezpečenia podkladov pre rozhodnutie, ako aj vzhľadom na zložitosť prípadu a povahu veci.

Predseda Úradu dňa 27. 8. 2025 žiadosti správneho orgánu o predĺženie lehoty na rozhodnutie vyhovel. O predĺžení lehoty na rozhodnutie podľa § 49 ods. 2 správneho poriadku bol účastník konania upovedomený listom č. 4351/2025 zo dňa 1. 9. 2025, ktorý mu bol doručený dňa 1. 9. 2025.

27. **Dňa 3. 9. 2025 sa prvostupňový správny orgán obrátil so samostatnými žiadosťami o súčinnosť na Okresné riaditeľstvo Policajného zboru v Bratislave I, Okresné riaditeľstvo Policajného zboru v Bratislave II, Okresné riaditeľstvo Policajného zboru v Bratislave III.** V rámci žiadostí o súčinnosť správny orgán požadoval predloženie originálov alebo hodnoverne overených kópií personálnych rozkazov jednotlivých riaditeľov Okresných riaditeľstiev vzťahujúcich sa na chránených oznamovateľov resp. pokiaľ jednotlivé Okresné riaditeľstvá Policajného zboru v Bratislave tieto originály alebo hodnoverne overené kópie personálnych rozkazov nemali k dispozícii z dôvodu prebiehajúceho konania na Správnom súde v Bratislave, správny orgán požadoval zaslanie písomných potvrdení preukazujúcich vydanie a tiež doručenie alebo vyhlásenie týchto personálnych rozkazov jednotlivým chráneným oznamovateľom.
28. Dňa 4. 9. 2025 Okresné riaditeľstvo Policajného zboru v Bratislave I doručilo prvostupňovému správne mu orgánu prostredníctvom písomnosti č. ORPZ-BAI-VO-2025/003425-002 potvrdenie o vydaní a riadnom vyhlásení Personálneho rozkazu riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave I č. 263 zo dňa 30. 8. 2024.
29. Dňa 4. 9. 2025 zamestnankyňa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave III doručila prvostupňovému správne mu orgánu email, prílohou ktorého bolo aj potvrdenie č. ORPZ-BAIII-VO-9-011/2025-PA o vydaní a riadnom vyhlásení Personálneho rozkazu riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave III č. 232 zo dňa 30. 8. 2024.
30. Dňa 11. 9. 2025 doručilo Okresné riaditeľstvo Policajného zboru v Bratislave II prostredníctvom písomnosti ORPZ-BAII-OKP5-2025/001149-039 zo dňa 4. 9. 2025 potvrdenie o vydaní a riadnom vyhlásení Personálneho rozkazu riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave II č. 354 zo dňa 30. 8. 2024 a prvostupňovému správne mu orgánu doručilo tiež kópiu Personálneho rozkazu riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave II č. 354 zo dňa 30. 8. 2024.
31. Prvostupňový správny orgán, v čase pred vydaním rozhodnutia, listom č. 4558/2025 zo dňa 11. 9. 2025 poučil účastníka konania o možnosti oboznámiť sa s podkladmi pre rozhodnutie, a za tým účelom stanovil termín nahliadnutia do spisu na deň 17. 9. 2025 o 10:00 hod. Dňa 17. 9. 2025 bola správne mu orgánu prostredníctvom emailu doručená žiadosť zamestnankyne účastníka konania o zmenu termínu oboznámenia sa s podkladom pre rozhodnutie z dôvodu kolízie so súdnym pojednávaním. V nadväznosti na uvedené správny orgán dňa 17. 9. 2025 žiadosti účastníka konania vyhovel a termín oboznámenia sa s podkladom pre rozhodnutie zmenil. **Dňa 18. 9. 2025 sa v priestoroch Úradu za účasti poverenej zamestnankyne účastníka konania realizovalo oboznámenie sa s podkladom pre rozhodnutie. V rámci oboznámenia sa s podkladom pre rozhodnutie bolo účastníkovi konania umožnené, aby sa pred vydaním rozhodnutia mohol vyjadriť k jeho podkladu i k spôsobu jeho zistenia, prípadne navrhnúť jeho doplnenie podľa § 33 ods. 2 správneho poriadku, o čom bol zároveň vyhotovený úradný záznam č. 4694/2025 zo dňa 18. 9. 2025. Poverená zamestnankyňa účastníka konania sa s podkladmi riadne oboznámila, čo potvrdila svojím podpisom, a nepožadovala o ich ďalšie doplnenie.**
32. **Podklad pre rozhodnutie** v tomto správnom konaní tvorili nasledovné písomnosti:
- 1) Upovedomenie o začatí správneho konania č. 3198/2025 zo dňa 20. 6. 2025 (vrátane doručenky preukazujúcej doručenie Upovedomenia o začatí správneho konania č. 3198/2025 účastníkovi konania), ktorého prílohami sú:
 - Oznámenie o vykonaní nezákonných pracovnoprávných úkonov a podnet na začatie správneho konania o uložení sankcie zo dňa 24. 11. 2024
 - Kópia Personálneho rozkazu prezidenta Policajného zboru č. 379 zo dňa 28. 8. 2024
 - Kópia Personálneho rozkazu riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave I č. 263 zo dňa 30. 8. 2024
 - Kópia Personálneho rozkazu prezidenta Policajného zboru č. 381 zo dňa 28. 8. 2024

- Kópia Personálneho rozkazu riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave IV č. 174 zo dňa 30. 8. 2024
 - Kópia Personálneho rozkazu prezidenta Policajného zboru č. 450 zo dňa 28. 8. 2024
 - Kópia Personálneho rozkazu riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave II č. 354 zo dňa 30. 8. 2024
 - Kópia Personálneho rozkazu prezidenta Policajného zboru č. 458 zo dňa 28. 8. 2024
 - Kópia Personálneho rozkazu riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave V č. 371 zo dňa 30. 8. 2024
 - Kópia Personálneho rozkazu prezidenta Policajného zboru č. 441 zo dňa 28. 8. 2024
 - Kópia Personálneho rozkazu riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave III č. 232 zo dňa 30. 8. 2024
 - Žiadosť o poskytnutie súčinnosti č. 5626/2024 zo dňa 9. 12. 2024
 - Žiadosť o poskytnutie súčinnosti - odpoveď č. SPSČ-OOS-2024/005726-013 zo dňa 13. 12. 2024, ktorej súčasťou je:
 - Organizačné opatrenie ministra vnútra Slovenskej republiky č. 19 zo dňa 6. 8. 2024,
 - Výpis z dôvodovej správy k organizačnému opatreniu ministra vnútra Slovenskej republiky č. 19 zo dňa 6. augusta 2024
 - Žiadosť o poskytnutie súčinnosti č. 1313/2025 zo dňa 11. 3. 2025
 - Žiadosť o poskytnutie súčinnosti, odpoveď – zaslanie č. SPSČ-PO-2025/001854-004 zo dňa 20. 3. 2025
 - Opatrenie prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky č. VII/2 Gv 63/22/1000-64 zo dňa 5. 10. 2023, ktorej súčasťou je:
 - Kópia doručenky preukazujúca doručenie Opatrenia prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky č. VII/2 Gv 63/22/1000-64 Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky
 - Opatrenie prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky č. VII/2 Gv 63/22/1000-62 zo dňa 5. 10. 2023, ktorej súčasťou je:
 - Kópia doručenky preukazujúca doručenie Opatrenia prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky č. VII/2 Gv 63/22/1000-62 Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky
 - Opatrenie prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky č. VII/2 Gv 63/22/1000-63 zo dňa 5. 10. 2023, ktorej súčasťou je:
 - Kópia doručenky preukazujúca doručenie Opatrenia prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky č. VII/2 Gv 63/22/1000-63 Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky
 - Opatrenie prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky č. VII/2 Gv 63/22/1000-60 zo dňa 5. 10. 2023, ktorej súčasťou je:
 - Kópia doručenky preukazujúca doručenie Opatrenia prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky č. VII/2 Gv 63/22/1000-60 Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky
 - Opatrenie prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky č. VII/2 Gv 63/22/1000-61 zo dňa 5. 10. 2023, ktorej súčasťou je:
 - Kópia doručenky preukazujúca doručenie Opatrenia prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky č. VII/2 Gv 63/22/1000-61 Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky.
- 2) Úradný list – ÚOO-začatie správneho konania-žiadosť o predĺženie lehoty č. SL-OSA-2025/006674-005 zo dňa 25. 6. 2025, ktorého súčasťou je:

- Upovedomenie Úradu na ochranu oznamovateľov o začatí správneho konania sp. zn. UOO-471/2025 zo dňa 20. 6. 2025 - žiadosť o predĺženie lehoty č. SL-OSA-38/2025 zo dňa 25. 6. 2025
- 3) Žiadosť o predĺženie lehoty-odpoveď č. 3393/2025 zo dňa 2. 7. 2025, vrátane doručenky preukazujúcej doručenie odpovede č. 3393/2025 zo dňa 2. 7. 2025 účastníkovi konania
- 4) Úradný list č. SL-OSA-2025/006674-010 zo dňa 16. 7. 2025, ktorého súčasťou je:
 - plnomocenstvo č. SL-OPP-2025/005063-053 zo dňa 22. 4. 2025,
 - Úrad na ochranu oznamovateľov – upovedomenie o začatí správneho konania o správnom delikte č. UOO-471/2025 zo dňa 20. 6. 2025 – zaslanie stanoviska č. SL-OSA-38/2025 zo dňa 16. 7. 2025
- 5) Úrad na ochranu oznamovateľov – upovedomenie o začatí správneho konania o správnom delikte č. UOO-471/2025 zo dňa 20. 6. 2025 – zaslanie stanoviska č. SL-OSA-38/2025 zo dňa 16. 7. 2025, ktorého súčasťou je:
 - Odvolanie proti personálnemu rozkazu riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave IV č. 174 z 30. augusta 2024 – XXXXXXXXXXXXC2, ktorého súčasťou je:
 - Splnomocnenie zo dňa 30. 10. 2023
 - Odvolanie proti personálnemu rozkazu prezidenta Policajného zboru č. 381 z 28. augusta 2024 – XXXXXXXXXXXXC2
 - Opatrenie prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky č. VII/2 Gv 63/22/1000-62 zo dňa 5. 10. 2023
 - Doplnenie odvolania proti personálnemu rozkazu riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave IV č. 174 z 30. augusta 2024 – XXXXXXXXXXXXC2, ktorého súčasťou je:
 - Žiadosť o informácie pre ZO OZP č. 8/50, stanovisko – zaslanie č. OZ-91/2024 zo dňa 13. 9. 2024
 - Rozhodnutie riaditeľa Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave č. KRPZ-BA-VO-21/2024-PK zo dňa 18. 10. 2024
 - Rozhodnutie riaditeľa Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave č. KRPZ-BA-VO-28/2024-PK zo dňa 5. 11. 2024
 - Rozhodnutie riaditeľa Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave č. KRPZ-BA-VO-29/2024-PK zo dňa 5. 11. 2024
 - Rozhodnutie riaditeľa Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave č. KRPZ-BA-VO-30/2024-PK zo dňa 11. 11. 2024
 - Rozhodnutie riaditeľa Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave č. KRPZ-BA-VO-27/2024-PK zo dňa 5. 11. 2024
 - Personálny rozkaz prezidenta Policajného zboru č. 379 zo dňa 28. 8. 2024
 - Personálny rozkaz prezidenta Policajného zboru č. 458 zo dňa 28. 8. 2024
 - Personálny rozkaz prezidenta Policajného zboru č. 441 zo dňa 28. 8. 2024

- Personálny rozkaz prezidenta Policajného zboru č. 450 zo dňa 28. 8. 2024
 - Personálny rozkaz prezidenta Policajného zboru č. 381 zo dňa 28. 8. 2024
 - Odvolanie proti personálnemu rozkazu prezidenta Policajného zboru č. 379 z 28. augusta 2024 – XXXXXXXXXXXC1 zo dňa 11. 9. 2024
 - Doplnenie odvolania proti personálnemu rozkazu prezidenta Policajného zboru č. 379 z 28. augusta 2024 – XXXXXXXXXXXC1 zo dňa 19. 9. 2024
 - Rozhodnutie ministra vnútra SR č. SPSČ-PO4-2025/000725-012 zo dňa 30. 6. 2025
 - Odvolanie proti personálnemu rozkazu prezidenta Policajného zboru č. 458 z 28. augusta 2024 – XXXXXXXXXXXC4 zo dňa 11. 9. 2024
 - Doplnenie odvolania proti personálnemu rozkazu prezidenta Policajného zboru č. 458 z 28. augusta 2024 – XXXXXXXXXXXC4 zo dňa 19. 9. 2024
 - Rozhodnutie ministra vnútra SR č. SPSČ-PO4-2025/000729-008 zo dňa 30. 6. 2025
 - Odvolanie proti personálnemu rozkazu prezidenta Policajného zboru č. 441 z 28. augusta 2024 – XXXXXXXXXXXC5 zo dňa 11. 9. 2024
 - Doplnenie odvolania proti personálnemu rozkazu prezidenta Policajného zboru č. 441 z 28. augusta 2024 – XXXXXXXXXXXC5 zo dňa 19. 9. 2024
 - Rozhodnutie ministra vnútra SR č. SPSČ-PO4-2025/000726-008 zo dňa 30. 6. 2025
 - Odvolanie proti personálnemu rozkazu prezidenta Policajného zboru č. 450 z 28. augusta 2024 – XXXXXXXXXXXC3 zo dňa 11. 9. 2024
 - Doplnenie odvolania proti personálnemu rozkazu prezidenta Policajného zboru č. 450 z 28. augusta 2024 – XXXXXXXXXXXC3 zo dňa 19. 9. 2024
 - Rozhodnutie ministra vnútra SR č. SPSČ-PO4-2025/000727-008 zo dňa 30. 6. 2025
 - Odvolanie proti personálnemu rozkazu prezidenta Policajného zboru č. 381 z 28. augusta 2024 – XXXXXXXXXXXC2 zo dňa 11. 9. 2024
 - Doplnenie odvolania proti personálnemu rozkazu prezidenta Policajného zboru č. 381 z 28. augusta 2024 – XXXXXXXXXXXC2 zo dňa 19. 9. 2024
 - Rozhodnutie ministra vnútra SR č. SPSČ-PO4-2025/000728-008 zo dňa 30. 6. 2025
- 6) Žiadosť o poskytnutie súčinnosti č. 3761/2025 zo dňa 29. 7. 2025, vrátane doručenky preukazujúcej doručenie žiadosti o súčinnosť č. 3761/2025 adresátovi
- 7) Odpoveď na žiadosť o poskytnutie súčinnosti č. 3761/2025 zo dňa 31. 7. 2025, ktorej súčasťou je:

- Odvolanie proti personálnemu rozkazu riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave IV č. 174 z 30. augusta 2024 – XXXXXXXXXXXXC2 zo dňa 12. 9. 2024
 - Rozhodnutie riaditeľa Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave č. KRPZ-BA-VO-29/2024-PK zo dňa 5. 11. 2024
 - Odvolanie proti personálnemu rozkazu riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave V č. 371 z 30. augusta 2024 – XXXXXXXXXXXXC4 zo dňa 12. 9. 2024
 - Rozhodnutie riaditeľa Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave č. KRPZ-BA-VO-27/2024-PK zo dňa 5. 11. 2024
 - Odvolanie proti personálnemu rozkazu riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave I č. 263 z 30. augusta 2024 – XXXXXXXXXXXXC1 zo dňa 12. 9. 2024
 - Rozhodnutie riaditeľa Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave č. KRPZ-BA-VO-30/2024-PK zo dňa 11. 11. 2024
 - Odvolanie proti personálnemu rozkazu riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave II č. 354 z 30. augusta 2024 – XXXXXXXXXXXXC2 zo dňa 12. 9. 2024
 - Rozhodnutie riaditeľa Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave č. KRPZ-BA-VO-28/2024-PK zo dňa 5. 11. 2024
 - Odvolanie proti personálnemu rozkazu riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave III č. 232 z 30. augusta 2024 – XXXXXXXXXXXXC5 zo dňa 12. 9. 2024
 - Rozhodnutie riaditeľa Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave č. KRPZ-BA-VO-21/2024-PK zo dňa 18. 10. 2024
- 8) Žiadosť o poskytnutie súčinnosti č. 3934/2025 zo dňa 6. 8. 2025
- 9) Žiadosť o poskytnutie súčinnosti č. 3936/2025 zo dňa 6. 8. 2025
- 10) Žiadosť o poskytnutie súčinnosti č. 3937/2025 zo dňa 6. 8. 2025
- 11) Žiadosť o poskytnutie súčinnosti č. 3938/2025 zo dňa 6. 8. 2025
- 12) Žiadosť o poskytnutie súčinnosti č. 3939/2025 zo dňa 6. 8. 2025
- 13) Žiadosť o súčinnosť ORPZ BA IV – odpoveď č. ORPZ-BAIV-OKP2-2025/001986-002 zo dňa 6. 8. 2025, ktorého súčasťou je:
- Kópia Personálneho rozkazu riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave IV č. 174 zo dňa 30. 8. 2024
- 14) Email zo dňa 7. 8. 2025 doručený Úradu od XXXXXXXXXXXXI1 evidovaný pod č. z. 4014/2025
- 15) Žiadosť o poskytnutie súčinnosti č. 4033/2025 zo dňa 12. 8. 2025

- 16) XXXXXXXXXXXXC4 – žiadosť o súčinnosť – zaslanie č. ORPZ-BAV-OKP3-2025/001885-003 zo dňa 11. 8. 2025, ktorého súčasťou je:
- Kópia Personálneho rozkazu riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave V č. 371 zo dňa 30. 8. 2024
- 17) Žiadosť o poskytnutie súčinnosti – zaslanie č. KRPZ-BA-VO1-2025/011582-002 zo dňa 13. 8. 2025
- 18) Písomnosti vzťahujúce sa k žiadosti Úradu na ochranu oznamovateľov určených chránených oznamovateľov č. CPBA-OP-2025/003395-002 zo dňa 19. 8. 2025
- 19) Žiadosť o predĺženie lehoty na rozhodnutie č. 4320/2025 zo dňa 27. 8. 2025
- 20) Upovedomenie o predĺžení lehoty podľa § 49 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov č. 4351/2025 zo dňa 1. 9. 2025.
- 21) Žiadosť o poskytnutie súčinnosti č. 4393/2025 zo dňa 3. 9. 2025
- 22) Žiadosť o poskytnutie súčinnosti č. 4394/2025 zo dňa 3. 9. 2025
- 23) Žiadosť o poskytnutie súčinnosti č. 4395/2025 zo dňa 3. 9. 2025
- 24) Žiadosť o súčinnosť OR PZ v Bratislave I – odpoveď č. ORPZ-BAI-VO-2025/003425-002 zo dňa 4. 9. 2025
- 25) Email zo dňa 4. 9. 2025 doručený Úradu od XXXXXXXXXXXX11 evidovaný pod č. z. 4458/2025, ktorého súčasťou je:
- Žiadosť o poskytnutie súčinnosti – odpoveď č. ORPZ-BAIII-VO-9-011/2025-PA zo dňa 4. 9. 2025
- 26) Žiadosť o poskytnutie súčinnosti – odpoveď č. ORPZ-BAII-OKP5-2025/001149-039 zo dňa 4. 9. 2025, ktorého súčasťou je:
- Kópia Personálneho rozkazu riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave II č. 354 zo dňa 30. 8. 2024
- 27) Oboznámenie sa s podkladom pre rozhodnutie č. 4558/2025 zo dňa 11. 9. 2025
- 28) Emailová komunikácia o náhradnom termíne oboznámenia sa s podkladom pre rozhodnutie zo dňa 17. 9. 2025
- 29) Záznam z oboznámenia sa s podkladom pre rozhodnutie č. 4694/2025 zo dňa 18. 9. 2025
33. Prvostupňový správny orgán napadnutým rozhodnutím **uložil účastníkovi konania pokutu** za to, že svojím konaním **naplnil skutkovú podstatu správneho deliktu podľa § 19 ods. 3 zákona č. 54/2019 Z. z.** V zmysle napadnutého rozhodnutia účastník konania porušil povinnosti vyplývajúce z ustanovenia § 7 ods. 1 zákona č. 54/2019 Z. z. tým, že vydal voči chránenému oznamovateľovi – XXXXXXXXXXXXC1, XXXXXXXXXXXXC2, XXXXXXXXXXXXC3, XXXXXXXXXXXXC4, XXXXXXXXXXXXC5, bez súhlasu Úradu, desať personálnych rozkazov konkretizovaných v bode 2 tohto rozhodnutia, čím sa účastník konania dopustil správneho deliktu podľa § 19 ods. 3 zákona č. 54/2019 Z. z., za čo mu prvostupňový správny orgán uložil pokutu vo výške 70 000 eur (slovom:

sedemdesiatisíc eur).

34. Rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu bolo účastníkovi konania doručené dňa 10. 10. 2025.
35. Účastník konania podal proti rozhodnutiu prvostupňového správneho orgánu v zákonom stanovenej lehote odvolanie sp. č. SL-OSA-38/2025 zo dňa 24. 10. 2025 označené ako „Rozhodnutie Úradu na ochranu oznamovateľov č. UOO-471/2025 zo dňa 10. 10. 2025 vo veci správneho deliktu podľa § 19 ods. 3 zákona č. 54/2019 Z. z. o ochrane oznamovateľov protispoločenskej činnosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov – ODVOLANIE“ (ďalej len „**odvolanie**“), ktoré bolo prvostupňovému správne mu orgánu doručené dňa 27. 10. 2025. Podľa účastníka konania napadnuté rozhodnutie nerešpektuje základné pravidlá správneho konania – ktoré dokonca ani neprebehlo, princíp analogického využitia trestnoprávných garancií, keďže nerešpektuje základné procesné práva účastníka konania, je neurčité, vnútorne rozporné a nezrozumiteľné, v dôsledku porušenia zásady materiálnej pravdy je vo viacerých smeroch neodôvodnené, a preto nepreskúmateľné, pretože je výsledkom svojvoľného a účelového postupu správneho orgánu, ktorý na seba samoúčelne preberá kompetencie, ktoré mu neprislúchajú. Účastník konania v odvolaní namietal arbitrárnosť napadnutého rozhodnutia, jeho neúplnosť a nesprávne právne posúdenie veci, čím sa má dostávať do rozporu s objektívnym právom tak v procesnej ako a v hmotnoprávnej rovine. Z uvedených dôvodov účastník konania navrhol napadnuté rozhodnutie, po umožnení oboznámenia sa účastníka konania so zjavne novými podkladmi rozhodnutia, s ktorými sa nemal doteraz možnosť oboznámiť, zrušiť postupom podľa § 57 ods. 1 správneho poriadku, eventuálne ak k takému postupu nedôjde, navrhol odvolaciemu orgánu napadnuté rozhodnutie zrušiť pre jeho nezákonnosť, podľa § 59 ods. 2 správneho poriadku.
36. Prvostupňový správny orgán sa zaoberal odvolacími námietkami účastníka konania a v odvolaní neidentifikoval žiadne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali o veci rozhodnúť v rámci autoremedúry podľa § 57 ods. 1 správneho poriadku. Na základe uvedeného v súlade s § 57 ods. 2 správneho poriadku postúpil spis na rozhodnutie druhostupňovému správne mu orgánu. O uvedenom informoval prvostupňový správny orgán účastníka konania listom zo dňa 13. 11. 2025 pod č. 5833/2025.
37. Druhostupňový správny orgán pri rozhodovaní o odvolaní preskúmal napadnuté rozhodnutie spolu so súvisiacim spisovým materiálom vrátane jeho podkladov ako aj postup, ktorý rozhodnutiu prvostupňového správneho orgánu predchádzal.

C. Právny rámec

38. Podľa § 1 ods. 4 zákona č. 54/2019 Z. z. nikto nesmie hroziť odvetným opatrením alebo postihovať odvetným opatrením oznamovateľa alebo
- a) blízku osobu oznamovateľa,
 - b) fyzickú osobu – podnikateľa alebo právnickú osobu, ktorú oznamovateľ ovláda, v ktorej má účasť, v ktorej vykonáva funkciu člena orgánu právnickej osoby, alebo pre ktorú vykonáva pracovnú činnosť,
 - c) fyzickú osobu – podnikateľa alebo právnickú osobu, ktorá ovláda právnickú osobu, v ktorej má oznamovateľ účasť alebo v ktorej vykonáva funkciu člena orgánu právnickej osoby, d) osobu, ktorá oznamovateľovi poskytla pomoc v súvislosti s oznámením, a
 - e) zodpovednú osobu alebo osobu, ktorá sa podieľa na plnení úloh zodpovednej osoby.
39. Podľa § 2 písm. e) zákona č. 54/2019 Z. z. sa na účely tohto zákona rozumie pracovnoprávnym vzťahom pracovný pomer, dohody o prácach vykonávaných mimo pracovného pomeru, štátnozamestnanecký pomer alebo služobný pomer.

40. Podľa § 2 písm. i) zákona č. 54/2019 Z. z. sa na účely tohto zákona rozumie zamestnávateľom osoba, ktorá zamestnáva najmenej jednu fyzickú osobu v pracovnoprávnom vzťahu.
41. Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 54/2019 Z. z. ak prokurátor zistí, že oznamovateľ, ktorý podal žiadosť o poskytnutie ochrany podľa § 3 ods. 1, urobil kvalifikované oznámenie, bezodkladne mu poskytne ochranu podľa § 7 a túto skutočnosť písomne oznámi oznamovateľovi, zamestnávateľovi a Úradu; oznamovateľovi sa spolu s týmto oznámením doručí aj poučenie o právach a povinnostiach, ktoré mu vyplývajú z postavenia chráneného oznamovateľa. Doručením oznámenia o poskytnutí ochrany zamestnávateľovi sa oznamovateľ stáva chráneným oznamovateľom.
42. Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 54/2019 Z. z. zamestnávateľ môže urobiť právny úkon alebo vydať rozhodnutie v pracovnoprávnom vzťahu (ďalej len „pracovnoprávny úkon“) voči chránenému oznamovateľovi, na ktorý nedal súhlas, len so súhlasom Úradu; voči chránenému oznamovateľovi, ktorým je profesionálny vojak, sa súhlas Úradu vyžaduje, len ak tak ustanovuje osobitný predpis. Súhlas Úradu sa nevyžaduje, ak sa pracovnoprávnym úkonom priznáva nárok alebo ak ide o pracovnoprávny úkon súvisiaci so skončením pracovnoprávneho vzťahu, ktorý je dôsledkom právnej skutočnosti, ktorá nezávisí od posúdenia zamestnávateľa.
43. Podľa § 19 ods. 3 zákona č. 54/2019 Z. z. Úrad môže uložiť pokutu do 100 000 eur zamestnávateľovi, **ktorý urobí voči osobe podľa § 1 ods. 4 pracovnoprávny úkon bez súhlasu Úradu, ak sa súhlas vyžaduje**, hrozí postihom odvetným opatrením alebo sa pokúsi o postih odvetným opatrením osoby podľa § 1 ods. 4, alebo zamestnávateľovi podľa § 10 ods. 1, ktorý zamestnáva najmenej 250 zamestnancov, ktorý porušil niektorú z povinností podľa § 10 ods. 1 až 8.
44. Podľa § 19 ods. 5 zákona č. 54/2019 Z. z. Úrad pri ukladaní pokuty prihliada na závažnosť, spôsob, trvanie a následky protiprávneho konania a prihliadne aj na opakované porušenie povinnosti a na to, že sa týmto konaním alebo opomenutím konania porušili viaceré povinnosti.
45. Podľa § 35 ods. 1 písm. a) zákona č. 73/1998 Z. z. policajta v služobnom pomere sa prevedie na inú funkciu v tom istom mieste výkonu štátnej služby, a ak to nie je možné, preloží sa na inú funkciu do iného miesta výkonu štátnej služby alebo do iného služobného Úradu, ak nemôže naďalej vykonávať doterajšiu funkciu, pretože v dôsledku organizačných zmien sa zrušila jeho doterajšia funkcia.
46. V zmysle § 35 ods. 3 zákona č. 73/1998 Z. z. sa organizačnou zmenou na účely tohto zákona rozumie zmena, pri ktorej sa zrušila doterajšia funkcia policajta a nevytvorila sa nová funkcia alebo sa zrušila doterajšia funkcia policajta a vytvorila sa nová funkcia s inou náplňou činnosti alebo sa zrušila doterajšia funkcia policajta a vytvorila sa nová funkcia s rovnakou náplňou činnosti v inom mieste výkonu štátnej služby.
47. V zmysle § 35 ods. 9 zákona č. 73/1998 Z. z. sa prevedenie na inú funkciu alebo preloženie na inú funkciu vykoná odvolaním policajta z doterajšej funkcie a jeho ustanovením do inej funkcie podľa § 33.

D. Odvolanie účastníka konania

48. Účastník konania v podanom odvolaní namieta, že napadnuté rozhodnutie nebolo vydané v súlade so správnym poriadkom a má sa javiť ako arbitrárne, nedostatočne odôvodnené a teda nepreskúmateľné ako aj nesprávne právne posúdené a predčasné.
49. Odvolací orgán preskúmal postup prvostupňového správneho orgánu, ktorý predchádzal vydaniu napadnutého rozhodnutia a to aj vzhľadom na námietky účastníka konania uvedené v odvolaní. K jednotlivým námietkam účastníka konania odvolací orgán uvádza:

I.

„ABSOLÚTNE NEDOSTATOČNÉ ZISTENIE SKUTOČNÉHO STAVU VECI NA VYDANIE ROZHODNUTIA VO VECI SPRÁVNEHO TRESTANIA V ROZPORE S § 32 ODS. 1 SPRÁVNEHO PORIADKU, KTORÉ SA PRETAVUJE DO NESPRÁVNEHO PRÁVNEHO POSÚDENIA VECI A NEÚPLNOSTI VÝROKOVEJ ČASTI NAPADNUTÉHO ROZHODNUTIA“

50. V súvislosti s touto námietkou účastníka konania poukazuje na to, že prvostupňový správny orgán v napadnutom rozhodnutí sankcionuje Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky aj za vydanie:

- 1) Personálneho rozkazu riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave I č. 263 zo dňa 30. 8. 2024,
- 2) Personálneho rozkazu riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave IV č. 174 zo dňa 30. 8. 2024,
- 3) Personálneho rozkazu riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave II č. 354 zo dňa 30. 8. 2024,
- 4) Personálneho rozkazu riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave V č. 371 zo dňa 30. 8. 2024,
- 5) Personálneho rozkazu riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave III č. 232 zo dňa 30. 8. 2024,

bez predchádzajúceho súhlasu Úradu, hoci tieto personálne rozkazy podľa účastníka konania neboli ku dňu 18. 9. 2025 (t. j. ku dňu oboznámenia sa účastníka konania s podkladmi pre rozhodnutie v sídle Úradu) súčasťou predloženého spisového materiálu sp. zn. UOO-471/2025. Podľa účastníka konania ku dňu oboznámenia sa s podkladmi pre rozhodnutie v sídle Úradu bol súčasťou predloženého spisového materiálu sp. zn. UOO-471/2025 len zhluk nesúvisiacich dokumentov, z ktorých žiadny nebolo možné identifikovať ako rozhodnutie niektorého z riaditeľov Okresných riaditeľstiev Policajného zboru tak, ako rozhodnutie definuje ustanovenie § 241 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z. v ktorom by bolo uvedené „kto rozhodnutie vydal, dátum vydania rozhodnutia a označenie policajta. Rozhodnutie musí byť podpísané s uvedením hodnoti, mena, priezviska a funkcie toho, kto ho vydal, opatrené odtlačkom pečiatky so štátnym znakom a oznámené účastníkovi konania vyhlásením alebo doručením“. Účastník konania túto svoju námietku opiera o nasledovné teoretické úvahy:

- 1) **Prvostupňový správny orgán po oboznámení sa účastníka konania s podkladmi pre rozhodnutie, doplnil spisový materiál** sp. zn. UOO-471/2025 o vyššie uvedené personálne rozkazy riaditeľov jednotlivých okresných riaditeľstiev Policajného zboru, pričom po získaní týchto podkladov už neumožnil účastníkovi konania opätovne sa oboznámiť s doplneným spisovým materiálom,
- 2) Dňa 18. 9. 2025 (t. j. v deň oboznámenia sa účastníka konania s podkladmi pre rozhodnutie) **prvostupňový správny orgán manipuloval s podkladmi pre rozhodnutie**, účastníkovi konania nesprístupnil celý spisový materiál sp. zn. UOO-471/2025 a účastníkovi konania zatajil zabezpečenie právne perfektných podpísaných personálnych rozkazov riaditeľov jednotlivých okresných riaditeľstiev Policajného zboru, aby mu uprel jeho procesné právo nazrieť do celého spisového materiálu; tomuto prístupu prvostupňového správneho orgánu podľa účastníka konania môže napovedať to, že v úvode napadnutého rozhodnutia v bode 1 prvostupňový správny orgán uvádza, že mu bolo dňa 24. 11. 2024 zo strany právneho zástupcu chránených oznamovateľov doručené „Oznámenie o vykonaní nezákonných pracovnoprávných úkonov a podnet na začatie správneho konania o uložení sankcie“ (ďalej len „**Podnet na začatie správneho konania zo dňa 24. 11. 2024**“), ktorého prílohami boli vyššie menované personálne rozkazy riaditeľov jednotlivých okresných riaditeľstiev Policajného zboru. Podľa účastníka konania však tieto právnym zástupcom predložené personálne rozkazy museli byť upravené a sfalšované, pretože neobsahovali tie pasáže výrokov, ktorými sa chráneným oznamovateľom postupom podľa § 35 ods. 10 zákona č. 73/1998 Z. z. priznávajú platové nároky. Prvostupňový správny orgán pritom podľa účastníka konania tieto upravené, právnym zástupcom predložené personálne rozkazy neoznačil za fotokópie, skrátené verzie, výpisy či odpisy personálnych rozkazov, čo má podľa účastníka konania svedčiť o tom, že prvostupňový správny orgán ku dňu 18. 9. 2025 disponoval sfalšovanými originálmi personálnych rozkazov, ktoré následne mohol v neúplnej podobe pretaviť aj do výroku napadnutého rozhodnutia. Pokiaľ by podľa účastníka konania obsah personálnych rozkazov znel tak, ako ich prvostupňový správny orgán uvádza vo

svojom napadnutom rozhodnutí (t. j. bez priznania platových nárokov chráneným oznamovateľom), de facto by v prípade chránených oznamovateľov mohlo ísť o nútenú prácu a prejav otroctva, pretože by boli na nové funkcie ustanovení bez nároku na služobný plat. V súvislosti s uvedenou námietkou účastník konania ďalej uvádza: „je prirodzené, že právny zástupca sa prostredníctvom pozmenenia a sfalšovania uvedených personálnych rozkazov riaditeľov okresných riaditeľstiev Policajného zboru vymazaním priznania úplne všetkých nárokov zo služobného pomeru v písomnom vyhotovení personálnych rozkazov snaží pre správny orgán realizujúci sankčné konanie navodiť dojem, že chráneným oznamovateľom bolo ublížené, avšak povinnosťou správneho orgánu nie je nekriticky preberať pozmenené a upravené originály personálnych rozkazov a takto ich výrokovú časť aj uvádzať tak vo výroku, ako aj v odôvodnení správneho rozhodnutia, ale správny orgán je povinný presne a úplne zistiť skutočný stav veci tak, ako ho na to zaväzuje § 32 ods. 1 správneho poriadku. **Skutočnosť, že správny orgán v prípade rozhodnutí vydaných podľa § 35 ods. 1 písm. a) zákona č. 73/1998 Z. z. vynechal nielen vo výroku, ale aj v odôvodnení svojho rozhodnutia podstatnú časť veci, o ktorej bolo rozhodnuté vo forme nároku v zmysle § 35 ods. 10 zákona č. 73/1998 Z. z. a v prípade rozhodnutí riaditeľov okresných riaditeľstiev Policajného zboru absentuje dokonca vyjadrenie a posúdenie väčšej časti ich výrokovej časti** (účastník konania nemá k dispozícii tieto rozhodnutia a pri jeho oboznámení sa so spisom tieto taktiež neboli súčasťou spisu, ale poznajúc povinnosti služobných orgánov v takýchto prípadoch, je takmer isté, že v ich prípade ide takmer výlučne o priznanie platových náležitostí) **tak vo výroku, ako aj v prevažnej časti odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, jednoznačne preukazuje to, že správny orgán na tieto jeho povinnosti zistiť skutočný stav veci úplne rezignoval a podľa odôvodnenia jeho rozhodnutia iba bez ďalšieho prevzal obsah údajných rozhodnutí predložených právnym zástupcom, ktorý ich obsah takmer s istotou pozmenil, čo na strane správneho orgánu zakladá takú vážnu nezákonnosť, že je jeho povinnosťou napadnuté rozhodnutie zrušiť už v rámci autoremedúry pre nedostatok dôvodov,**

- 3) **Prvostupňový správny orgán je podľa účastníka konania presvedčený, že jeho spisový materiál** sp. zn. UOO-471/2025 **obsahoval vyššie uvedené personálne rozkazy** riaditeľov jednotlivých okresných riaditeľstiev Policajného zboru, a to **napriek tomu, že mu mal sám účastník konania opakovane uviesť, že sa jediné originály týchto písomností nachádzajú na správnom súde** z dôvodu prebiehajúceho iného konania. Pre účastníka konania je prekvapivé, prečo si prvostupňový správny orgán obstarával chýbajúce personálne rozkazy od právneho zástupcu chránených oznamovateľov resp. okresných riaditeľstiev Policajného zboru a nie priamo od príslušného správneho súdu, ktorý mal originály týchto písomností uložené vo svojom administratívnom spise.

51. Napokon účastník konania v nadväznosti na túto svoju námietku žiada prvostupňový správny orgán o opätovné nahliadnutie do spisového materiálu sp. zn. UOO-471/2025, za účelom riadneho oboznámenia sa s obstaranými personálnymi rozkazmi riaditeľov Okresných riaditeľstiev Policajného zboru.
52. Odvolací orgán v súvislosti s postupom prvostupňového správneho orgánu poukazuje na ustanovenie § 32 správneho poriadku, v zmysle ktorého:
- 1) správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstaráť potrebné podklady pre rozhodnutie, pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania,
 - 2) podkladom pre rozhodnutie sú najmä podania, návrhy a vyjadrenia účastníkov konania, dôkazy, čestné vyhlásenia, ako aj skutočnosti všeobecne známe alebo známe správneho orgánu z jeho úradnej činnosti. Rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie určuje správny orgán,
 - 3) na žiadosť správneho orgánu sú štátne orgány, orgány územnej samosprávy, fyzické osoby a právnické osoby povinné oznámiť skutočnosti, ktoré majú význam pre konanie a rozhodnutie.
53. Z vyššie uvedeného ustanovenia správneho poriadku jednoznačne vyplýva, že rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie určuje správny orgán, pričom pri obstaraní jednotlivých podkladov

nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania. Zhromažďovanie týchto podkladov pre rozhodnutie má pritom sledovať základný cieľ, a to úplne a jasne zistiť skutočný stav veci, aby mohol vo veci objektívne a správne rozhodnúť.

54. Zo správneho poriadku, iných osobitných právnych predpisov, dokonca ani z judikatúry súdov nevyplyva správne orgánu povinnosť na zistenie skutočného stavu veci obstarat' do spisového materiálu výlučne originály písomností. **Úlohou správneho orgánu je zhromaždiť také množstvo a takú kvalitu podkladov, na základe ktorých má hodnoverne preukázané zásadné skutočnosti pre predmet konania.** V tejto súvislosti odvolací orgán poukazuje aj na rozhodnutie Správneho súdu v Bratislave sp. zn. NR-15S/80/2020 zo dňa 29.10.2024, podľa ktorého: „účelom deliktuálneho konania vo všeobecnosti je objektívne zistiť, či došlo k spáchaniu deliktu (priestupku, či iného správneho deliktu), kto ho spáchal a akú sankciu je potrebné páchatel'ovi uložiť. Orgány prejednávajúce správne delikty sú povinné čo najúplnejšie zistiť podklady pre rozhodnutie tak, aby neboli žiadne dôvodné pochybnosti o prejednávanej veci, pričom pochybnosti o spáchanom skutku sa v deliktuálnom konaní vykladajú v prospech obvineného. U právnických osôb sa zodpovednosť za správny delikt posudzuje bez ohľadu na zavinenie t. j. ide o objektívnu zodpovednosť za správny delikt. Táto koncepcia sa vzťahuje aj na zákon č. 250/2012 Z. z., kedy sa pri preukazovaní, či sa stal správny delikt, odpadá zavinenie ako prvok zodpovednostného vzťahu. Ak bol zistený skutkový stav v priebehu objasňovania správneho deliktu a dokazovania vykonaného správnym orgánom, úlohou správnych orgánov je vyhodnotiť dôkazy v prospech i v neprospech obvineného a vyhodnotením vykonaných dôkazov na základe voľného hodnotenia dôkazov rozhodnúť, či vykonané dôkazy sú dostatočné pre preukázanie zodpovednosti za správny delikt. Pre preukázanie spáchania správneho deliktu nezáleží na tom, či je preukázaný jediným alebo skupinou dôkazov, či vo forme výpovede alebo listiny, ak taký dôkaz alebo dôkazy nepochybne preukazujú vinu. Správne orgány v rozhodovacom procese musia úplne a presne zistiť skutkový stav, zaobstarat' si potrebné podklady pre rozhodnutie. Zistením skutočného stavu veci sa rozumie zistenie všetkých podstatných skutočností v súlade s príslušným hmotnoprávnym predpisom. Zásada materiálnej pravdy pri zisťovaní skutkového stavu veci má dve stránky: úplnosť a presnosť zistení. Úplnosť znamená povinnosť správneho orgánu zistiť všetky rozhodujúce skutočnosti bez ohľadu na to, či budú v prospech alebo neprospech účastníka.“
55. Odvolací orgán sa s účastníkom konania stotožňuje v tom rozsahu, že pokiaľ chcel prvostupňový správny orgán, účastníkovi konania uložiť za vydanie personálnych rozkazov voči chráneným oznamovateľom bez súhlasu Úradu sankciu pre naplnenie skutkovej podstaty správneho deliktu podľa § 19 ods. 3 zákona o ochrane oznamovateľov, musel mať riadne preukázané, že takéto personálne rozkazy existujú, boli riadne vydané účastníkom konania, ako aj vyhlásené alebo doručené svojim adresátom (chráneným oznamovateľom). Preukázanie existencie týchto personálnych rozkazov a ich obsahu však nemusí nevyhnutne vyplývať len z originálov alebo overených kópií originálov personálnych rozkazov tak ako to namieta účastník konania vo svojom odvolaní.
56. Po preverení obsahu administratívneho spisu ako aj jednotlivých podkladov pre rozhodnutie odvolací orgán konštatuje, že si prvostupňový správny orgán v rámci konania sp. zn. UOO-471/2025 zaobstaral také množstvo a takú kvalitu podkladov pre rozhodnutie, na základe ktorých mal bez akýchkoľvek pochybností preukázané protiprávne konanie účastníka konania a naplnenie skutkovej podstaty správneho deliktu podľa § 19 ods. 3 zákona o ochrane oznamovateľov.
57. **Existencia aj obsah personálnych rozkazov bola v konaní sp. zn. UOO-471/2025 preukázaná z viacerých zdrojov:**
- 1) **Doručené fotokópie všetkých desiatich personálnych rozkazov** právnym zástupcom chránených oznamovateľov prostredníctvom písomnosti označenej ako „Oznámenie o vykonaní nezákonných pracovnoprávných úkonov a podnet na začatie správneho konania o uložení sankcie“ zo dňa 24. 11. 2024 – tieto fotokópie personálnych rozkazov sú súčasťou spisového materiálu sp. zn. UOO-471/2025 a boli účastníkovi konania doručené spolu s Upovedomením o začatí správneho konania o správnom delikte zo dňa 20. 6. 2025, čo preukazuje aj doručienka priložená k tomuto upovedomeniu.

2) Prílohy stanoviska účastníka konania zo dňa 16. 7. 2025 obsahovali účastníkom konania overené kópie, kde účastník konania pečiatkou, dátumom a podpisom potvrdil, že predkladané listiny súhlasia s originálom:

- a) Personálny rozkaz prezidenta Policajného zboru č. 379 zo dňa 28. 8. 2024, Personálny rozkaz prezidenta Policajného zboru č. 381 zo dňa 28. 8. 2024, Personálny rozkaz prezidenta Policajného zboru č. 450 zo dňa 28. 8. 2024, Personálny rozkaz prezidenta Policajného zboru č. 458 zo dňa 28. 8. 2024, Personálny rozkaz prezidenta Policajného zboru č. 441 zo dňa 28. 8. 2024,
- b) Odvolanie proti personálnemu rozkazu prezidenta Policajného zboru č. 379 z 28. augusta 2024 – XXXXXXXXXXXXC1 zo dňa 11. 9. 2024, Doplnenie odvolania proti personálnemu rozkazu prezidenta Policajného zboru č. 379 z 28. augusta 2024 – XXXXXXXXXXXXC1 zo dňa 19. 9. 2024, Rozhodnutie ministra vnútra SR č. SPSČ-PO4-2025/000725-012 zo dňa 30. 6. 2025, odvolanie proti personálnemu rozkazu prezidenta Policajného zboru č. 458 z 28. augusta 2024 – XXXXXXXXXXXXC4 zo dňa 11. 9. 2024, Doplnenie odvolania proti personálnemu rozkazu prezidenta Policajného zboru č. 458 z 28. augusta 2024 – XXXXXXXXXXXXC4 zo dňa 19. 9. 2024, Rozhodnutie ministra vnútra SR č. SPSČ-PO4-2025/000729-008 zo dňa 30. 6. 2025, odvolanie proti personálnemu rozkazu prezidenta Policajného zboru č. 441 z 28. augusta 2024 – XXXXXXXXXXXXC5 zo dňa 11. 9. 2024, Doplnenie odvolania proti personálnemu rozkazu prezidenta Policajného zboru č. 441 z 28. augusta 2024 – XXXXXXXXXXXXC5 zo dňa 19. 9. 2024, Rozhodnutie ministra vnútra SR č. SPSČ-PO4-2025/000726-008 zo dňa 30. 6. 2025, odvolanie proti personálnemu rozkazu prezidenta Policajného zboru č. 450 z 28. augusta 2024 – XXXXXXXXXXXXC3 zo dňa 11. 9. 2024, Doplnenie odvolania proti personálnemu rozkazu prezidenta Policajného zboru č. 450 z 28. augusta 2024 – XXXXXXXXXXXXC3 zo dňa 19. 9. 2024, Rozhodnutie ministra vnútra SR č. SPSČ-PO4-2025/000727-008 zo dňa 30. 6. 2025, odvolanie proti personálnemu rozkazu prezidenta Policajného zboru č. 381 z 28. augusta 2024 – XXXXXXXXXXXXC2 zo dňa 11. 9. 2024, Doplnenie odvolania proti personálnemu rozkazu prezidenta Policajného zboru č. 381 z 28. augusta 2024 – XXXXXXXXXXXXC2 zo dňa 19. 9. 2024, Rozhodnutie ministra vnútra SR č. SPSČ-PO4-2025/000728-008 zo dňa 30. 6. 2025,
- c) Rozhodnutie riaditeľa Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave č. KRPZ-BA VO- 21/2024-PK zo dňa 18. 10. 2024, Rozhodnutie riaditeľa Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave č. KRPZ-BA-VO- 28/2024-PK zo dňa 5. 11. 2024, Rozhodnutie riaditeľa Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave č. KRPZ-BA VO-29/2024-PK zo dňa 5. 11. 2024, Rozhodnutie riaditeľa Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave č. KRPZ-BA-VO-30/2024-PK zo dňa 11. 11. 2024, Rozhodnutie riaditeľa Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave č. KRPZ-BA VO- 27/2024-PK zo dňa 5. 11. 2024.

V nadväznosti na uvedené má odvolací orgán za preukázané, že z príloh uvedených pod písm. a) a b) možno hodnoverne preukázať existenciu, ako aj úplný obsah všetkých piatich personálnych rozkazov vydaných prezidentom Policajného zboru. Zo samotných kópií personálnych rozkazov vydaných prezidentom Policajného zboru mohol bez akýchkoľvek pochybností prvostupňový správny orgán zistiť obsah týchto personálnych rozkazov, pričom z odvolaní chránených oznamovateľov voči personálnym rozkazom vydaným prezidentom Policajného zboru vyplýva nie len existencia týchto personálnych rozkazov (a ich obsah), ale aj to, že im predmetné personálne rozkazy boli riadne vyhlásené. Existencia, obsah, ako aj dátum vyhlásenia personálnych rozkazov prezidenta Policajného zboru je súčasne preukázaná aj prostredníctvom rozhodnutí samotného ministra vnútra voči odvolaniam chránených oznamovateľov vo vzťahu k personálnym rozkazom prezidenta Policajného zboru.

Odvolací orgán konštatuje, že hoci účastník konania vo svojom stanovisku zo dňa 16. 7. 2025 oznámil prvostupňovému správnomu orgánu, že momentálne nedisponuje personálnymi rozkazmi riaditeľov Okresných riaditeľstiev Policajného zboru, pretože sa mali nachádzať na Správnom súde v Bratislave, napriek tomu doručil prvostupňovému orgánu písomnosti uvedené pod písm. c) - rozhodnutia riaditeľa

Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave. Z týchto rozhodnutí jednoznačne vyplýva existencia, obsah, ako aj dátum vyhlásenia predmetných personálnych rozkazov vo vzťahu k chráneným oznamovateľom.

Možno teda konštatovať, že už len z písomností predložených samotným účastníkom konania mal prvostupňový správny orgán dostatočne a hodnoverne preukázanú existenciu, obsah, ako aj dátum vyhlásenia všetkých desiatich personálnych rozkazov, za ktorých vydanie bol účastník konania napadnutým rozhodnutím sankcionovaný.

- 3) **Odpoveď právneho zástupcu chránených oznamovateľov zo dňa 31. 7. 2025**, ktorej súčasťou bolo: odvolanie proti personálnemu rozkazu riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave IV č. 174 z 30. augusta 2024 – XXXXXXXXXXXXC2 zo dňa 12. 9. 2024, Rozhodnutie riaditeľa Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave č. KRPZ-BA-VO-29/2024-PK zo dňa 5. 11. 2024, odvolanie proti personálnemu rozkazu riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave V č. 371 z 30. augusta 2024 – XXXXXXXXXXXXC4 zo dňa 12. 9. 2024, Rozhodnutie riaditeľa Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave č. KRPZ-BA-VO-27/2024-PK zo dňa 5. 11. 2024, odvolanie proti personálnemu rozkazu riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave I č. 263 z 30. augusta 2024 – XXXXXXXXXXXXC1 zo dňa 12. 9. 2024, Rozhodnutie riaditeľa Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave č. KRPZ-BA-VO-30/2024-PK zo dňa 11. 11. 2024, odvolanie proti personálnemu rozkazu riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave II č. 354 z 30. augusta 2024 – XXXXXXXXXXXXC3 zo dňa 12. 9. 2024, Rozhodnutie riaditeľa Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave č. KRPZ-BA-VO 28/2024-PK zo dňa 5. 11. 2024, odvolanie proti personálnemu rozkazu riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave III č. 232 z 30. augusta 2024 – XXXXXXXXXXXXC5 zo dňa 12. 9. 2024 Rozhodnutie riaditeľa Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave č. KRPZ-BA-VO-21/2024-PK zo dňa 18. 10. 2024.

Z vyššie uvedených písomností doručených právnym zástupcom chránených oznamovateľov mal prvostupňový správny orgán možnosť overiť si totožnosť rozhodnutí riaditeľa Krajského riaditeľstva Policajného zboru s písomnosťami, ktoré zaslal účastník konania v rámci svojho stanoviska zo dňa 16. 7. 2025 a tiež mal opätovne aj z odvolaní chránených oznamovateľov voči personálnym rozkazom jednotlivých okresných riaditeľov overenú existenciu, obsah aj riadne vyhlásenie týchto personálnych rozkazov chráneným oznamovateľom.

- 4) **Potvrdenia a kópie personálnych rozkazov doručené jednotlivými okresnými riaditeľstvami Policajného zboru** – vo svojom postupe prvostupňový správny orgán samostatnými žiadosťami o súčinnosť požiadal jednotlivé okresné riaditeľstvá Policajného zboru buď o doručenie kópie samotných personálnych rozkazov riaditeľov okresných riaditeľstiev Policajného zboru resp. aspoň potvrdenia, že takéto personálne rozkazy boli jednotlivými riaditeľmi okresných riaditeľstiev Policajného zboru vydané a riadne chráneným oznamovateľom vyhlásené. V tejto súvislosti Okresné riaditeľstvo Policajného zboru v Bratislave I doručilo prvostupňovému správnu orgánu prostredníctvom písomnosti č. ORPZ-BAI-VO-2025/003425-002 potvrdenie o vydaní a riadnom vyhlásení Personálneho rozkazu riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave I č. 263 zo dňa 30. 8. 2024; Okresné riaditeľstvo Policajného zboru v Bratislave II doručilo prvostupňovému správnu orgánu prostredníctvom písomnosti ORPZ-BAII-OKP5-2025/001149-039 zo dňa 4. 9. 2025 potvrdenie o vydaní a riadnom vyhlásení Personálneho rozkazu riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave II č. 354 zo dňa 30. 8. 2024 a tiež samotnú kópiu Personálneho rozkazu riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave II č. 354 zo dňa 30. 8. 2024; Okresné riaditeľstvo Policajného zboru v Bratislave III doručilo prvostupňovému správnu orgánu email, prílohou ktorého bolo aj potvrdenie č. ORPZ-BAIII VO-9-011/2025-PA o vydaní a riadnom vyhlásení Personálneho rozkazu riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave III č. 232 zo dňa 30. 8. 2024; Okresné riaditeľstvo Policajného zboru v Bratislave IV doručilo prvostupňovému správnu orgánu písomnosťou č. ORPZ-BAIV-OKP2-2025/001986-002 kópiu Personálneho rozkazu riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave IV č. 174 zo dňa 30. 8. 2024 súhlasnú s originálom; Okresné riaditeľstvo Policajného zboru

v Bratislave V doručilo prvostupňovému správne mu orgánu písomnosťou č. ORPZ-BAV-OKP3-2025/001885-003 kópiu Personálneho rozkazu riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave V č. 371 zo dňa 30. 8. 2024 súhlasnú s originálom.

Aj z uvedených písomností doručených okresnými riaditeľstvami Policajného zboru prvostupňovému správne mu orgánu je riadne preukázaná existencia, obsah, ako aj riadne vyhlásenie týchto personálnych rozkazov chráneným oznamovateľom, čo koniec-koncov účastník konania vo svojom odvolaní nepopiera.

58. Inak povedané, existenciu a obsah Personálneho rozkazu riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave I č. 263 zo dňa 30. 8. 2024 má odvolací orgán preukázanú z:

- 1) písomnosti označenej ako „Oznámenie o vykonaní nezákonných pracovnoprávných úkonov a podnet na začatie správneho konania o uložení sankcie“, ktorú dňa 24. 11. 2024 doručil Úradu právny zástupca chránených oznamovateľov, a ktorej prílohami bola aj:
 - a) fotokópia/fotografia Personálneho rozkazu riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave I č. 263 zo dňa 30. 8. 2024,
- 2) stanoviska účastníka konania zo dňa 16. 7. 2025, ktorého prílohou bolo aj:
 - a) kópia Rozhodnutie riaditeľa Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave č. KRPZ-BA-VO-30/2024-PK zo dňa 11. 11. 2024
- 3) odpovede právneho zástupcu chránených oznamovateľov zo dňa 31. 7. 2025, ktorej súčasťou bolo aj:
 - a) kópia Odvolanie proti personálnemu rozkazu riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave I č. 263 z 30. augusta 2024 – XXXXXXXXXXXXC1 zo dňa 12. 9. 2024,
 - b) kópia Rozhodnutie riaditeľa Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave č. KRPZ-BA-VO-30/2024-PK zo dňa 11. 11. 2024
- 4) písomnosti Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave I č. ORPZ-BAI-VO-2025/003425-002, ktorej súčasťou bolo aj:
 - a) potvrdenie o vydaní a riadnom vyhlásení Personálneho rozkazu riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave I č. 263 zo dňa 30. 8. 2024,

existenciu a obsah Personálneho rozkazu riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave IV č. 174 zo dňa 30. 8. 2024 má odvolací orgán preukázanú z:

- 5) písomnosti označenej ako „Oznámenie o vykonaní nezákonných pracovnoprávných úkonov a podnet na začatie správneho konania o uložení sankcie“, ktorú dňa 24. 11. 2024 doručil Úradu právny zástupca chránených oznamovateľov, a ktorej prílohami bola aj:
 - a) fotokópia/fotografia Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave IV č. 174 zo dňa 30. 8. 2024,
- 6) stanoviska účastníka konania zo dňa 16. 7. 2025, ktorého prílohou bolo aj:

- a) kópia Rozhodnutia riaditeľa Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave č. KRPZ-BA-VO-29/2024-PK zo dňa 5. 11. 2024
- 7) odpovede právneho zástupcu chránených oznamovateľov zo dňa 31. 7. 2025, ktorej súčasťou bolo aj:
 - a) kópia Odvolanie proti personálnemu rozkazu riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave IV č. 174 z 30. augusta 2024 – XXXXXXXXXXXXC2 zo dňa 12. 9. 2024,
 - b) kópia Rozhodnutie riaditeľa Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave č. KRPZ-BA-VO-29/2024-PK zo dňa 5. 11. 2024
- 8) písomnosti Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave IV č. ORPZ-BAIV-OKP2-2025/001986-002, ktorého súčasťou bola:
 - a) kópia Personálneho rozkazu riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave IV č. 174 zo dňa 30. 8. 2024 súhlasná s originálom

existenciu a obsah Personálneho rozkazu riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave II č. 354 zo dňa 30. 8. 2024 má odvolací orgán preukázanú z:

- 9) písomnosti označenej ako „Oznámenie o vykonaní nezákonných pracovnoprávných úkonov a podnet na začatie správneho konania o uložení sankcie“, ktorú dňa 24. 11. 2024 doručil Úradu právny zástupca chránených oznamovateľov, a ktorej prílohami bola aj:
 - a) fotokópia/fotografia Personálneho rozkazu riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave II č. 354 zo dňa 30. 8. 2024,
- 10) stanoviska účastníka konania zo dňa 16. 7. 2025, ktorého prílohou bolo aj:
 - a) kópia Rozhodnutia riaditeľa Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave č. KRPZ-BA-VO-28/2024-PK zo dňa 5. 11. 2024
- 11) odpovede právneho zástupcu chránených oznamovateľov zo dňa 31. 7. 2025, ktorej súčasťou bolo aj:
 - a) kópia Odvolanie proti personálnemu rozkazu riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave II č. 354 z 30. augusta 2024 – XXXXXXXXXXXXC3 zo dňa 12. 9. 2024,
 - b) kópia Rozhodnutie riaditeľa Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave č. KRPZ-BA-VO-28/2024-PK zo dňa 5. 11. 2024
- 12) písomnosti Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave II č. ORPZ-BAII-OKP5-2025/001149-039 zo dňa 4. 9. 2025, ktorej súčasťou bolo:
 - a) potvrdenie o vydaní a riadnom vyhlásení Personálneho rozkazu riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave II č. 354 zo dňa 30. 8. 2024,
 - b) Kópia Personálneho rozkazu riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave II č. 354 zo dňa 30. 8. 2024

existenciu a obsah Personálneho rozkazu riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave V č. 371 zo dňa 30. 8. 2024 má odvolací orgán preukázanú z:

- 13) písomnosti označenej ako „*Oznámenie o vykonaní nezákonných pracovnoprávných úkonov a podnet na začatie správneho konania o uložení sankcie*“, ktorú dňa 24. 11. 2024 doručil Úradu právny zástupca chránených oznamovateľov, a ktorej prílohami bola aj:
 - a) fotokópia/fotografia Personálneho rozkazu riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave V č. 371 zo dňa 30. 8. 2024
- 14) stanoviska účastníka konania zo dňa 16. 7. 2025, ktorého prílohou bolo aj:
 - a) kópia Rozhodnutie riaditeľa Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave č. KRPZ-BA-VO- 27/2024-PK zo dňa 5. 11. 2024
- 15) odpovede právneho zástupcu chránených oznamovateľov zo dňa 31. 7. 2025, ktorej súčasťou bolo aj:
 - a) Kópia Odvolanie proti personálnemu rozkazu riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave V č. 371 z 30. augusta 2024 – XXXXXXXXXXXXC4 zo dňa 12. 9. 2024,
 - b) Kópia Rozhodnutie riaditeľa Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave č. KRPZ-BA-VO-27/2024-PK zo dňa 5. 11. 2024
- 16) písomnosti Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave V č. ORPZ-BAV-OKP3-2025/001885-003, ktorej súčasťou bola aj:
 - a) Kópia Personálneho rozkazu riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave V č. 371 zo dňa 30. 8. 2024 súhlasná s originálom.

existenciu a obsah Personálneho rozkazu riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave III č. 232 zo dňa 30. 8. 2024 má odvolací orgán preukázanú z:

- 17) písomnosti označenej ako „*Oznámenie o vykonaní nezákonných pracovnoprávných úkonov a podnet na začatie správneho konania o uložení sankcie*“, ktorú dňa 24. 11. 2024 doručil Úradu právny zástupca chránených oznamovateľov, a ktorej prílohami bola aj:
 - a) fotokópia/fotografia Personálneho rozkazu riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave III č. 232 zo dňa 30. 8. 2024
- 18) stanoviska účastníka konania zo dňa 16. 7. 2025, ktorého prílohou bolo aj:
 - a) kópia Rozhodnutia riaditeľa Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave č. KRPZ-BA-VO- 21/2024-PK zo dňa 18. 10. 2024
- 19) odpovede právneho zástupcu chránených oznamovateľov zo dňa 31. 7. 2025, ktorej súčasťou bolo aj:

- a) Kópia Odvolania proti personálnemu rozkazu riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave III č. 232 z 30. augusta 2024 – XXXXXXXXXXC5 zo dňa 12. 9. 2024
- b) Kópia Rozhodnutia riaditeľa Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave č. KRPZ-BA-VO-21/2024-PK zo dňa 18. 10. 2024

20) Emailu Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave III, ktorého prílohou bolo aj:

- a) potvrdenie č. ORPZ-BAIII-VO-9-011/2025-PA o vydaní a riadnom vyhlásení Personálneho rozkazu riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave III č. 232 zo dňa 30. 8. 2024.

59. Odvolací orgán v konaní posúdil aj existenciu a obsah Personálneho rozkazu prezidenta Policajného zboru č. 379 zo dňa 28. 8. 2024, ktorú má odvolací orgán preukázanú z:

21) písomnosti označenej ako „*Oznámenie o vykonaní nezákonných pracovnoprávných úkonov a podnet na začatie správneho konania o uložení sankcie*“, ktorú dňa 24. 11. 2024 doručil Úradu právny zástupca chránených oznamovateľov, a ktorej prílohou bola aj:

- a) fotokópia/fotografia Personálneho rozkazu prezidenta Policajného zboru č. 379 zo dňa 28. 8. 2024,

22) stanoviska účastníka konania zo dňa 16. 7. 2025, ktorého prílohou bola aj:

- a) kópia Personálneho rozkazu prezidenta Policajného zboru č. 379 zo dňa 28. 8. 2024,
- b) kópia Odvolania proti personálnemu rozkazu prezidenta Policajného zboru č. 379 z 28. augusta 2024 – XXXXXXXXXXC1 zo dňa 11. 9. 2024,
- c) kópia Doplňenia odvolania proti personálnemu rozkazu prezidenta Policajného zboru č. 379 z 28. augusta 2024 – XXXXXXXXXXC1 zo dňa 19. 9. 2024,
- d) kópia Rozhodnutia ministra vnútra SR č. SPSČ-PO4-2025/000725-012 zo dňa 30. 6. 2025

existenciu a obsah Personálneho rozkazu prezidenta Policajného zboru č. 381 zo dňa 28. 8. 2024 má odvolací orgán preukázanú z:

23) písomnosti označenej ako „*Oznámenie o vykonaní nezákonných pracovnoprávných úkonov a podnet na začatie správneho konania o uložení sankcie*“, ktorú dňa 24. 11. 2024 doručil Úradu právny zástupca chránených oznamovateľov, a ktorej prílohami bola aj:

- a) fotokópia/fotografia Personálneho rozkazu prezidenta Policajného zboru č. 381 zo dňa 28. 8. 2024,

24) stanoviska účastníka konania zo dňa 16. 7. 2025, ktorého prílohou bola aj:

- a) kópia Personálneho rozkazu prezidenta Policajného zboru č. 381 zo dňa 28. 8. 2024,
- b) kópia Odvolania proti personálnemu rozkazu prezidenta Policajného zboru č. 381 z 28. augusta 2024 – XXXXXXXXXXC2 zo dňa 11. 9. 2024,
- c) kópia Doplňenia odvolania proti personálnemu rozkazu prezidenta Policajného zboru č. 381 z 28. augusta 2024 – XXXXXXXXXXC2 zo dňa 19. 9. 2024,

- d) kópia Rozhodnutia ministra vnútra SR č. SPSČ-PO4-2025/000728-008 zo dňa 30. 6. 2025

existenciu a obsah Personálneho rozkazu prezidenta Policajného zboru č. 450 zo dňa 28. 8. 2024 má odvolací orgán preukázanú z:

25) písomnosti označenej ako „Oznámenie o vykonaní nezákonných pracovnoprávných úkonov a podnet na začatie správneho konania o uložení sankcie“, ktorú dňa 24. 11. 2024 doručil Úradu právny zástupca chránených oznamovateľov, a ktorej prílohami bola aj:

- a) fotokópia/fotografia Personálneho rozkazu prezidenta Policajného zboru č. 450 zo dňa 28. 8. 2024,

26) stanoviska účastníka konania zo dňa 16. 7. 2025, ktorého prílohou bola aj:

- a) kópia Personálneho rozkazu prezidenta Policajného zboru č. 450 zo dňa 28. 8. 2024,
b) kópia Odvolania proti personálnemu rozkazu prezidenta Policajného zboru č. 450 z 28. augusta 2024 – XXXXXXXXXXXXC3 zo dňa 11. 9. 2024,
c) kópia Doplnenia odvolania proti personálnemu rozkazu prezidenta Policajného zboru č. 450 z 28. augusta 2024 – XXXXXXXXXXXXC3 zo dňa 19. 9. 2024,
d) kópia Rozhodnutia ministra vnútra SR č. SPSČ-PO4-2025/000727-008 zo dňa 30. 6. 2025

existenciu a obsah Personálneho rozkazu prezidenta Policajného zboru č. 458 zo dňa 28. 8. 2024 má odvolací orgán preukázanú z:

27) písomnosti označenej ako „Oznámenie o vykonaní nezákonných pracovnoprávných úkonov a podnet na začatie správneho konania o uložení sankcie“, ktorú dňa 24. 11. 2024 doručil Úradu právny zástupca chránených oznamovateľov, a ktorej prílohami bola aj:

- a) fotokópia/fotografia Personálneho rozkazu prezidenta Policajného zboru č. 458 zo dňa 28. 8. 2024,

28) stanoviska účastníka konania zo dňa 16. 7. 2025, ktorého prílohou bola aj:

- a) kópia Personálneho rozkazu prezidenta Policajného zboru č. 458 zo dňa 28. 8. 2024,
b) kópia Odvolania proti personálnemu rozkazu prezidenta Policajného zboru č. 458 z 28. augusta 2024 – XXXXXXXXXXXXC4 zo dňa 11. 9. 2024,
c) kópia Doplnenia odvolania proti personálnemu rozkazu prezidenta Policajného zboru č. 458 z 28. augusta 2024 – XXXXXXXXXXXXC4 zo dňa 19. 9. 2024,
d) kópia Rozhodnutia ministra vnútra SR č. SPSČ-PO4-2025/000729-008 zo dňa 30. 6. 2025

existenciu a obsah Personálneho rozkazu prezidenta Policajného zboru č. 441 zo dňa 28. 8. 2024 má odvolací orgán preukázanú z:

29) písomnosti označenej ako „Oznámenie o vykonaní nezákonných pracovnoprávných úkonov a podnet na začatie správneho konania o uložení sankcie“, ktorú dňa 24. 11. 2024 doručil Úradu právny zástupca chránených oznamovateľov, a ktorej prílohami bola aj:

- a) fotokópia/fotografia Personálneho rozkazu prezidenta Policajného zboru č. 441 zo dňa 28. 8. 2024,

30) stanoviska účastníka konania zo dňa 16. 7. 2025, ktorého prílohou bola aj:

- a) kópia Personálneho rozkazu prezidenta Policajného zboru č. 441 zo dňa 28. 8. 2024,
- b) kópia Odvolania proti personálnemu rozkazu prezidenta Policajného zboru č. 441 z 28. augusta 2024 – XXXXXXXXXC5 zo dňa 11. 9. 2024,
- c) kópia Doplňenia odvolania proti personálnemu rozkazu prezidenta Policajného zboru č. 441 z 28. augusta 2024 – XXXXXXXXXC5 zo dňa 19. 9. 2024,
- d) kópia Rozhodnutia ministra vnútra SR č. SPSČ-PO4-2025/000726-008 zo dňa 30. 6. 2025.

60. Vo vzťahu k trom teóriám účastníka konania odvolací orgán len v stručnosti uvádza, že:

- 1) Porovnaním obsahu napadnutého rozhodnutia, ako aj samotného spisového materiálu sp. zn. UOO-471/2025 so Záznamom z oboznámenia sa s podkladom pre rozhodnutie zo dňa 18. 9. 2025 odvolací orgán konštatuje, že z nich nevyplyvajú žiadne skutočnosti, na základe ktorých by bolo možné sa domnievať, že by prvostupňový správny orgán po oboznámení sa účastníka konania s podkladmi pre rozhodnutie obstarával dodatočné podklady pre rozhodnutie.
- 2) K teórii manipulácie zo spisovým materiálom v deň oboznámenia sa účastníka konania s podkladmi pre rozhodnutie (18. 9. 2025) odvolací orgán uvádza, že zo spisového materiálu sp. zn. UOO-471/2025 je zrejmé, že prvostupňový správny orgán účastníkovi konania predložil všetky podklady pre rozhodnutie, čo v konečnom dôsledku potvrdila aj splnomocnenkyňa účastníka konania svojím podpisom priamo v Zázname z oboznámenia sa s podkladom pre rozhodnutie zo dňa 18. 9. 2025 – v tomto zázname boli vymenované všetky podklady, ktoré boli súčasťou spisového materiálu sp. zn. UOO 471/2025 a ktoré boli splnomocnenkyňou účastníka konania predložené k nahliadnutiu; napokon aj z tohto záznamu vyplýva **vyhlásenie splnomocnenkyne účastníka konania, že sa so všetkými podkladmi pre rozhodnutie riadne oboznámila a nevyžaduje ďalšie doplnenie týchto podkladov**. K teórii účastníka konania ohľadom sfalšovania personálnych rozkazov právny zástupcom chránených oznamovateľov odvolací orgán uvádza, že porovnal obsah fotokópií personálnych rozkazov predložených právny zástupcom chránených oznamovateľov a personálnych rozkazov (resp. potvrdení) predložených buď samotným účastníkom konania alebo jednotlivými Okresnými riaditeľstvami Policajného zboru, vrátane odvolaní a rozhodnutí o odvolaní voči týmto personálnym rozkazom, pričom dospel k zisteniu, že sa obsah všetkých písomností zhoduje a nenašiel žiadne pasáže, ktoré by sa svojim obsahom odlišovali a navodzovali dojem falšovaných písomností. Odvolací orgán tiež potvrdzuje, že všetky fotokópie personálnych rozkazov predložené právny zástupcom chránených oznamovateľov obsahujú aj časti, ktorými sa chráneným oznamovateľom priznáva nárok.
- 3) K tretej teórii účastníka konania odvolací orgán uvádza, že do spisového materiálu sp. zn. UOO-471/2025 prvostupňový správny orgán síce nezabezpečil originály všetkých personálnych rozkazov, zabezpečil však taký rozsah a takú kvalitu podkladov, ktorými mal všetky podstatné skutočnosti pre predmetné konania dostatočne preukázané. Napokon na otázku, prečo sa prvostupňový správny orgán obracal na právneho zástupcu chránených oznamovateľov a Okresné riaditeľstvá Policajného zboru odvolací orgán uvádza, že keďže časť personálnych rozkazov bola vydaná práve riaditeľmi jednotlivých Okresných riaditeľstiev Policajného zboru a všetky personálne rozkazy boli vyhlásené chráneným oznamovateľom, možno preto považovať takýto procesný postup prvostupňového správneho orgánu za logický a správny aj vzhľadom na to, že v konaniach vedených na Správnom súde v Bratislave (na ktoré účastník konania poukazuje) prvostupňový správny orgán nevystupoval ako účastník konania a nemal možnosť

bez zbytočných prietahov a ďalších procesných úkonov len tak nahliadnuť do spisových materiálov uložených na Správnom súde v Bratislave.

61. Na základe uvedeného odvolací orgán dospel k záveru, že prvostupňový správny orgán mal k dispozícii dostatočné podklady pre posúdenie skutočného stavu veci, a preto nemožno prijať tvrdenie o neúplnom zistení skutočného stavu ako dôvodné. Námietku účastníka konania preto považuje za neopodstatnenú a tiež, keďže mal účastník konania možnosť riadne sa oboznámiť so všetkými podkladmi pre rozhodnutie, považuje rovnako za neopodstatnenú aj žiadosť účastníka konania o opätovné oboznámenie sa s podkladmi pre rozhodnutie.

II.

„FLAGRANTNÉ POPRETIE PRINCÍPU PRÁVNEJ ISTOTY TAK NA STRANE ÚČASTNÍKA KONANIA, AKO AJ CHRÁNENÝCH OZNAMOVATEĽOV, PRINCÍPU LEGITÍMNEHO OČAKÁVANIA A PREDVÍDATEĽNOSTI VÝSLEDKOV SPRÁVNEHO KONANIA“

62. V prvej časti svojej námietky účastník konania poukazuje na nekonzistentnú rozhodovaciu činnosť Úradu, keď v minulosti za totožných okolností napr. v konaní sp. zn. UOO-164/2024 a tiež následne v druhostupňovom konaní sp. zn. UOO-453/2024 účastníka konania „*nesankcionoval*“ za vydanie personálnych rozkazov podľa § 33 zákona č. 73/1998 Z. z. napriek tomu, že správny orgán muselo byť zrejme, že takéto personálne rozkazy v nadväznosti na personálne rozkazy podľa § 35 ods. 1 písm. a) zákona č. 73/1998 Z. z. museli byť vydané. Účastník konania považuje takýto postup Úradu za chaotický, čím tiež porušuje právnu istotu účastníka konania.
63. Účastníkovi konania ďalej nie je zrejme, prečo si prvostupňový správny orgán vyberá do predmetu konania práve také personálne rozkazy, ktorými sa do práv chránených oznamovateľov zasahuje najmenej, pretože ide len o deklaratórne rozhodnutia. Účastník konania v odvolaní rovnako poukazuje na to, že pokiaľ by v čase po zrušení pôvodných funkcií chránených oznamovateľov vyčkával pred preradením a ustanovením chránených oznamovateľov do nových funkcií na udelenie súhlasu Úradu, vystavil by tým chránených oznamovateľov ekonomickej ujme, keďže by im počas tohto obdobia nepatrili žiadny príjem ani iné nároky zo služobného pomeru.
64. K prvej časti námietky odvolací orgán uvádza, že sa nestotožňuje s názorom účastníka konania o nekonzistencii rozhodovacej činnosti Úradu. Nad rámec nevyhnutného posúdenia zákonnosti postupu a rozhodovania prvostupňového správneho orgánu odvolací orgán uvádza, že v konaní sp. zn. UOO 164/2024 prvostupňový správny orgán nemal vedomosť o existencii personálnych rozkazov vydaných podľa § 33 zákona č. 73/1998 Z. z. a tiež nemal preukázané, že by chránení oznamovatelia namietali vydanie týchto personálnych rozkazov vydaných podľa § 33 zákona č. 73/1998 Z. z. Úlohou správneho orgánu nie je skúmať a pátrať po každom jednom porušení ustanovení zákona o ochrane oznamovateľov. Úlohou správneho orgánu je predovšetkým skúmať tie porušenia zákona o ochrane oznamovateľov, o ktorých sa dozvedel vlastnou činnosťou, alebo podnetom oznamovateľov resp. tretích osôb. Vzhľadom na to, že jednou z podmienok „*sankcionovateľnosti*“ v danom prípade je aj zistený skutkový stav, keď zamestnávateľ vykoná pracovnoprávny úkon bez predchádzajúceho súhlasu Úradu, ak sa takýto súhlas vyžaduje, je potrebné uviesť, že tomuto postupu by musel predchádzať nesúhlas chráneného oznamovateľa s personálnym rozkazom vydaným podľa § 33 zákona č. 73/1998 Z. z.
65. Inak tomu bolo napr. v konaní sp. zn. UOO-228/2025, v rámci ktorého prvostupňový správny orgán toho istého účastníka konania sankcionoval tak za vydanie personálnych rozkazov podľa § 35 ods. 1 písm. a) zákona č. 73/1998 Z. z., ako aj za vydanie personálnych rozkazov podľa § 33 zákona č. 73/1998 Z. z.. Oproti konaniu sp. zn. UOO-164/2024 mal prvostupňový správny orgán v konaní sp. zn. UOO-228/2025 preukázanú nie len existenciu personálnych rozkazov podľa § 33 zákona č. 73/1998 Z. z., ale aj nesúhlas chráneného oznamovateľa s týmto personálnym rozkazom, ktorý Úradu doručil svoj podnet na začatie správneho konania z dôvodu porušenia zákona o ochrane oznamovateľov. Z uvedeného tak vyplýva, že prvostupňový správny orgán nie prvýkrát v konaní sp. zn. UOO-471/2025 sankcionuje toho istého účastníka konania aj za vydanie personálnych rozkazov podľa § 33 zákona č. 73/1998 Z. z., keďže v minulosti už jedno obdobné rozhodnutie bolo voči účastníkovi konania zo strany Úradu vydané.

66. K druhej časti námietky, kde účastník konania uvádza, že v prípade personálnych rozkazov vydaných podľa § 35 ods. 1 písm. a) zákona č. 73/1998 Z. z. a § 33 zákona č. 73/1998 Z. z. ide len o deklaratórne rozhodnutia odvolací orgán uvádza, že s názorom účastníka konania nestotožňuje. V tejto súvislosti odkazuje aj na bod 115 napadnutého rozhodnutia. Odvolací orgán sa stotožňuje s právnym názorom prvostupňového správneho orgánu, že personálne rozkazy vydané podľa § 35 zákona č. 73/1998 Z. z. a § 33 zákona č. 73/1998 Z. z., nemožno považovať len za deklaratórne rozhodnutia (iba naviazané na Organizačné opatrenie ministra vnútra SR č. 19/2024), pretože práve nimi boli určené zásadné práva a povinnosti chránených oznamovateľov, ako aj určené ich zaradenie do jednotlivých funkcií. Na rozdiel od týchto obsahových náležitostí personálnych rozkazov, Organizačné opatrenie ministra vnútra SR č. 19/2024 len vo všeobecnej rovine určilo zmeny v tabuľke zloženia a počtov v rámci Prezídia Policajného zboru Krajského riaditeľstva PZ, avšak žiadnym spôsobom nekonkretizovalo ani zaradenie príslušníkov Policajného zboru do jednotlivých funkcií, ani určenie práv a povinností vo vzťahu k jednotlivým príslušníkom Policajného zboru.
67. K teórii účastníka konania o možných negatívnych finančných následkoch vo vzťahu k chráneným oznamovateľom tým, že by im v čase prebiehajúceho konania podľa § 7 zákona o ochrane oznamovateľov nepatrili žiadny služobný plat, odvolací orgán uvádza, že ide o otázku zosúladenia dvoch rovnocenných právnych úprav, ktorá v zmysle zákona leží na pleciach zamestnávateľa. Táto otázka zároveň nemá vplyv na posúdenie zákonnosti postupu a rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu.

III.

„NESPRÁVNE PRÁVNE POSÚDENIE APLIKOVANEJ PRÁVNEJ NORMY, NÁSLEDKOM ČOHO SA SPRÁVNY ORGÁN ÚPLNE VYHOL ZISŤOVANIU A POSUDZOVANIU KONANIA ÚČASTNÍKA KONANIA, NA ČO HO VÝSLOVNE ZAVÄZUJE § 19 ods. 3 ZÁKONA Č. 54/2019 Z. z.“

„NEZMYSELNÝ VÝKLAD APLIKOVANEJ PRÁVNEJ NORMY, ČO VEDIE K NEUDRŽATEĽNÝM PRÁVNÝM NÁSLEDKOM“

68. V úvode tejto námietky účastník konania opätovne poukazuje na to, že odpisy resp. neúplné personálne rozkazy zaobstarané prvostupňovým správnym orgánom nemožno považovať za rozhodnutia v pracovnom pomere so všetkými jeho náležitosťami. Účastník konania uvádza, že pokiaľ zákon o ochrane oznamovateľov hovorí o rozhodnutí, zaiste tým myslí rozhodnutie právne perfektné; rozhodnutie sa totiž podľa účastníka konania stáva rozhodnutím najskôr dňom jeho podpisu a následne dňom oznámenia jeho adresátovi, do tej doby síce vydané ale neoznámené rozhodnutie nemožno podľa účastníka konania považovať za rozhodnutie. Účastník konania týmto poukazuje na to, že si prvostupňový správny orgán mal povinnosť preveriť, či tieto rozhodnutia vôbec boli vydané, uskutočnené a tiež či sú rozhodnutiami účastníka konania.
69. Ďalej účastník konania obdobne ako vo svojom stanovisku zo dňa 16. 7. 2025 zastáva právny názor, že pre naplnenie skutkovej podstaty správneho deliktu podľa § 19 ods. 3 zákona o ochrane oznamovateľov **je nevyhnutné, aby pracovnoprávny úkon smerujúci voči chránenému oznamovateľovi predstavoval odvetné konanie zamestnávateľa za podané oznámenie.** Účastník konania v tejto súvislosti poukazuje na obsah opatrení, ktorými príslušný prokurátor postupom podľa § 4 zákona o ochrane oznamovateľov udelil chráneným oznamovateľom ochranu za podanie trestného oznámenia voči konkrétnym fyzickým osobám pre podozrenie z páchania trestnej činnosti. Podľa účastníka konania tak bolo úlohou prvostupňového správneho orgánu skúmať, či pracovnoprávne úkony (personálne rozkazy uvedené vo výroku napadnutého rozhodnutia) možno považovať za odvetné opatrenia za podané trestné oznámenia chránených oznamovateľov, za ktoré im bola podľa § 4 zákona o ochrane oznamovateľov udelená ochrana, a dokonca bolo podľa účastníka konania povinnosťou prvostupňového správneho orgánu skúmať aj to, či predmetné pracovnoprávne úkony boli vydané osobami, voči ktorým smerovali trestné oznámenia chránených oznamovateľov, keďže je podľa účastníka konania nemysliteľné, aby sa pracovnoprávne úkony vydané tretími osobami (v uvedenom prípade prezidentom Policajného zboru a príslušných riaditeľov Okresných riaditeľstiev Policajného zboru) považovali za odvetné opatrenia voči chráneným oznamovateľom.

70. Účastník konania vo vzťahu k svojej námietke nevyhnutnosti existencie odvetného konania pre naplnenie skutkovej podstaty správneho deliktu podľa § 19 ods. 3 zákona č. 54/2019 Z. z. predostrel teóriu gramatického výkladu uvedeného ustanovenia s odôvodnením, že ak by chcel zákonodarca takto komplikovane a v súlade so správnym orgánom v celom správnom konaní prezentovaným, prispôbeným názorom vyjadriť blanketným odkazom ustanovenia § 19 ods. 3 zákona č. 54/2019 Z. z. na § 1 ods. 4 toho istého zákona iba okruh subjektov, učinil by to určite v tomto konkrétnom prípade buď ich vymenovaním, alebo eventuálne priamym vyjadrením pojmu „chránený oznamovateľ“ namiesto pojmu „osoba“ a následne odkazom na § 1 ods. 4 písm. a) až e) zákona č. 54/2019 Z. z. Účastník konania zároveň dopĺňa, že na viacerých miestach zákonodarca pri úmysle definovania osôb prostredníctvom odkazu na iné ustanovenia zákona postupuje presne tak, ako účastník konania po celý čas tvrdí a teda buď tieto osoby explicitne vymenováva, alebo odkazuje na konkrétne ustanovenia na úrovni písmen v odsekoch, kde sú všetky (nielen niektoré) tieto osoby vymenované a nečiní tak odkazom na právnu normu obsahujúcu ucelené pravidlo správania sa. Takýmto príkladom, ktorý úplne popiera argumentáciu správneho orgánu, má byť ustanovenie § 2 písm. l) zákona č. 54/2019 Z. z., podľa ktorého „Na účely tohto zákona sa rozumie odvetné opatrenie je konanie alebo opomenutie konania v súvislosti s pracovnoprávnym alebo iným obdobným vzťahom oznamovateľa vyvolané oznámením alebo zverejnením informácií o protispoločenskej činnosti a ktoré oznamovateľovi alebo osobe podľa § 1 ods. 4 písm. a) až e) spôsobilo alebo môže spôsobiť neopodstatnenú ujmu; odvetným opatrením podľa predchádzajúcej vety je najmä...“. Túto teóriu následne účastník konania ďalej rozvíja a predostiera vlastnú verziu ako by daná právna norma, po očistení od hmotného predmetu útoku mala znieť: „Úrad môže uložiť pokutu do 100 000 eur zamestnávateľovi, ktorý urobí podľa § 1 ods. 4 pracovnoprávny úkon bez súhlasu Úradu, ak sa súhlas vyžaduje“. Zároveň argumentuje právnym názorom Ústavného súdu SR, ktorý odkazujúc na iné rozhodnutia najvyšších súdnych autorít vo svojom náleze sp. zn. II. ÚS 106/2022 z 10. 05. 2022 pojednáva o princípe „in dubio pro libertate“, ako aj vlastným tvrdením o neprípustnosti výkladu medzerovitej právnej úpravy v neprospech jednotlivca, pretože verejná moc nemôže využívať nejasnosť právnej úpravy, ktorú sama spôsobila.
71. V nadväznosti na vyššie uvedené účastník konania tvrdí, že prvostupňový správny orgán nesprávne aplikoval a interpretoval ustanovenie § 19 ods. 3 zákona o ochrane oznamovateľov a nedostatočne zistil skutočný stav vecí, čo je dôvodom pre zrušenie napadnutého rozhodnutia.
72. Účastník konania taktiež konštatuje, že pre naplnenie skutkovej podstaty správneho deliktu podľa § 19 ods. 3 zákona o ochrane oznamovateľov **je nevyhnutné skúmať aj odvetný charakter pracovnoprávneho úkonu**. Účastník konania túto svoju právnu teóriu opiera predovšetkým o odkaz ustanovenia § 19 ods. 3 zákona o ochrane oznamovateľov na § 1 ods. 4 zákona o ochrane oznamovateľov (Úrad môže uložiť pokutu do 100 000 eur zamestnávateľovi, ktorý urobí voči osobe podľa § 1 ods. 4 pracovnoprávny úkon bez súhlasu Úradu, ak sa súhlas vyžaduje), z ktorého podľa účastníka konania jasne vyplýva potreba existencie odvetného konania zamestnávateľa, resp. kauzálnej súvislosti medzi oznámením a pracovnoprávnym úkonom.
73. Vo vzťahu k prvej časti námietky účastníka konania odvolací orgán odkazuje na svoje vyššie uvedené stanovisko k námietke č. I. Odvolací orgán zotrváva na svojom závere, že prvostupňový správny orgán mal v konaní vedenom pod sp. zn. UOO-471/2025 dostatočne preukázanú existenciu, obsahové náležitosti, ako aj riadne vyhlásenie personálnych rozkazov, a teda napadnuté rozhodnutie nevychádzalo z neúplných ani nepresných podkladov. Zároveň odvolací orgán poukazuje na to, že prvostupňový správny orgán v odôvodnení napadnutého rozhodnutia na viacerých miestach výslovne uvádza, či pri hodnotení dôkazov vychádzal z fotokópií, kópií alebo z overených originálov jednotlivých písomností.
74. K námietke účastníka konania k otázke potreby skúmania toho, či jednotlivé personálne rozkazy možno považovať za odvetné opatrenie za podanie oznámenia o protispoločenskej činnosti odvolací orgán uvádza, že sa ňou prvostupňový správny orgán podrobne zaoberal už v napadnutom rozhodnutí, najmä v bode 116 a zároveň poukazuje na svoju doterajšiu rozhodovaciu prax v obdobných konaniach voči účastníkovi konania. Zároveň poukazuje aj na zistenia prvostupňového správneho orgánu uvedené v bode 91 napadnutého rozhodnutia, v ktorých hodnotí objektívnu stránku správneho deliktu podľa § 19 ods. 3 zákona o ochrane oznamovateľov. Práve aj s ohľadom na vymedzenie objektívnej stránky má odvolací orgán preukázané, že na naplnenie skutkovej podstaty správneho deliktu podľa § 19 ods. 3 zákona o ochrane oznamovateľov postačí, ak zamestnávateľ urobí pracovnoprávny úkon bez súhlasu

Úradu, ak sa súhlas vyžaduje, **voči osobe** podľa § 1 ods. 4 zákona o ochrane oznamovateľov, pričom v uvedenom prípade nie je v žiadnom prípade daná podmienka potreby skúmania, či možno takýto pracovnoprávny úkon považovať za odvetné opatrenie za urobenie oznámenia. Aj v nadväznosti na uvedené sa odvolací orgán stotožňuje so závermi prvostupňového správneho orgánu v otázke, že v konaní sp. zn. UOO-471/2025 nebol povinný skúmať odvetný charakter personálnych rozkazov.

75. Nad rámec uvedeného odvolací orgán pri tvrdeniach účastníka konania týkajúcich sa teórie gramatického výkladu ustanovenia § 19 ods. 3 zákona č. 54/2019 Z. z., či jeho medzerovitej právnej úpravy uvádza a poukazuje na hrubý omyl právnej logiky účastníka konania tak v časti gramatického výkladu ako aj domnelej medzerovitej právnej úpravy § 19 ods. 3 zákona č. 54/2019 Z. z.
76. Interpretácia účastníka konania ako aj jeho námietka by mohla obstať výlučne v prípade, že by v ustanovení § 19 ods. 3 bol priamy odkaz na „oznamovateľa, ktorému zamestnávateľ hrozil postihom alebo ho postihol za podanie oznámenia“.
77. Pri výklade predmetného ustanovenia však nie je žiadna pochybnosť, že samotné znenie § 1 ods. 4 neodkazuje na postih, ku ktorému by malo dôjsť a ktorého dokazovania sa účastník konania v tomto konaní dovoľáva. Neobstojí tak ani tvrdenie účastníka konania, že ustanovenie § 19 ods. 3 pripúšťa alternatívny výklad, prípadne, že je neurčité. Toto ustanovenie odkazuje len na generálny zákaz postihu za podanie oznámenia, ktorý slúži ako východisko pre ochranu oznamovateľov v tom najširšom zmysle, najmä pre prípadné vymáhanie nárokov z porušenia predmetného ustanovenia. V zákone na ochranu oznamovateľov je ustanovenie § 1 ods. 4 spojené najmä s uplatňovaním § 12 zákona o ochrane oznamovateľov (viď napr. § 12 ods. 7).
78. Odvolací orgán podotýka, že tak ako zákonodarca zvolil na viacerých miestach zákona formuláciu „... **vzťahujú aj na osoby podľa § 1 ods. 4. ...**“, zvolil na inom mieste aj formuláciu „... **alebo osobe podľa § 1 ods. 4 písm. a) až e)** ...“ V § 12 týkajúceho sa pozastavenia účinnosti pracovnoprávneho úkonu v odseku 7 uvádza „**Ustanovenia odsekov 1 až 6 sa primerane vzťahujú aj na osoby podľa § 1 ods. 4.**“ Už z povahy samotného inštitútu pozastavenia účinnosti, ktorého predmetom je zovšeobecnene povedané zisťovanie „odvety“, teda existencie príčinnej súvislosti medzi pracovnoprávnym úkonom a oznámením vyplýva, že akékoľvek podmieňovanie začatia konania tvrdením o blanketovom charaktere právnej normy (podľa teórie účastníka konania by ňou bol aj § 12 ods. 7 zákona č. 54/2019 Z. z.) a plnovýznamovom charaktere normy, na ktorú táto odkazuje, nedáva v kontexte a štruktúry právnej normy podľa § 12 ods. 1 - 6 žiaden zmysel. Odseky 1 – 6 v rámci § 12 by sa totiž priamo vzťahovali na oznamovateľa, bez akýchkoľvek ďalších podmienok, ale za predpokladu použitia odseku 7, ktorý obsahuje odkaz na „**osoby podľa § 1 ods. 4**“ (medzi ktorými je taktiež definovaný oznamovateľ) by sa vo vzťahu k oznamovateľovi, podľa teórie účastníka konania, pridávala podmienka, ktorá by použitie § 12 podmieňovala predchádzajúcim skúmaním existencie „odvety“ (ktorej skúmanie však má byť predmetom samotného konania podľa § 12). Za zmienku stojí aj fakt, že ostatné osoby taxatívne vymenované v § 1 ods. 4 by mohli ustanovenia § 12 využiť len ak je odvetá vopred preukázaná. Konania podľa § 12 zákona č. 54/2019 Z. z. by sa tak podľa teórie účastníka konania zmenili na akúsi formu deklarácie už vopred prejudikovaného záveru. Odhliadnuc od snahy zákonodarcu zakotviť v ustanovení § 12 inštitút obráteného dôkazného bremena, by sa tento stával úplne bezpredmetným, keďže samotné dokazovanie by mal zrejme ako podmienku začatia konania, vykonať správny orgán. Rovnakou právnou logikou si potom môžeme vysvetliť aj situáciu pri § 19 ods. 3 zákona č. 54/2019 Z. z. kedy by v § 7 taktiež zakotvené obrátené dôkazné bremeno prestalo dávať zmysel, pretože by ho v prípade obchádzania § 7 nevyžiadanim súhlasu s pracovnoprávnym úkonom (sankcionovaného práve v § 19 ods. 3 zákona č. 54/2019 Z. z.) musel znášať - dokazovaním existencie odvety sám správny orgán tak, aby vôbec mohol pristúpiť k sankcii a chrániť tak práva oznamovateľa.
79. K účastníkom konania vytvorenej novej právnej konštrukcii § 19 ods. 3 zákona č. 54/2019 Z. z. „**Úrad môže uložiť pokutu do 100 000 eur zamestnávateľovi, ktorý urobí podľa § 1 ods. 4 pracovnoprávny úkon bez súhlasu Úradu, ak sa súhlas vyžaduje.**“ odvolací orgán uvádza, že účastník konania len inými slovami tvrdí, že „**Úrad môže uložiť pokutu do 100 000 eur zamestnávateľovi, ktorý urobí ODVETU (Odvetný pracovnoprávny úkon) bez súhlasu Úradu, ak sa súhlas vyžaduje.**“
80. V časti textu „**ODVETU (Odvetný pracovnoprávny úkon) bez súhlasu Úradu**“ je nevyhnutné predpokladať, že by existovala aj „**ODVETA so súhlasom Úradu**“, teda situácia, v ktorej by Úrad s odvetou súhlasil.

Takáto situácia by však sama popierala **účel zákona** citovaný prvostupňovým orgánom v bode 109 napadnutého rozhodnutia, **ktorým je preventívna ochrana oznamovateľov pred pracovnoprávnymi úkonmi, s ktorými nesúhlasia a ktoré by mohli predstavovať odvetu za urobenie oznámenia.**

81. Použitím argumentu *a contrario* v časti textu „**ODVETU (Odvetný pracovnoprávny úkon) bez súhlasu Úradu, ak sa súhlas vyžaduje**“ treba nevyhnutne predpokladať ešte absurdnejšiu situáciu existencie odvetu (odvetného pracovnoprávneho úkonu), na ktorý by sa súhlas Úradu vôbec nevyžadoval. Účastníkom konania definovaná, navzájom sa vylučujúca, vlastná verzia právnej normy tak za použitia elementárnej právnej logiky nedáva žiadny zmysel a je bez ďalšieho neaplikovateľná.
82. Výklad zákona, ktorý predostiera žalobca, by v rozpore s cieľom právnej regulácie negoval samotný účel preventívnej ochrany a teda aj zmysel ustanovenia § 7 ods. 1 až 8 zákona o ochrane oznamovateľov. Účelom tohto ustanovenia je práve preventívna ochrana proti potenciálnej odvetu zo strany zamestnávateľa. Zákonodarca v § 7 (a nie v § 19) zaviedol konanie, ktorým uložil úradu povinnosť v konkrétnych situáciách vopred skúmať, či nemôže rozhodnutím alebo právnym úkonom prísť k odvetu za podané oznámenie. Toto konanie sa v zmysle zákona aktivuje na základe udelennej ochrany podľa § 4 ods. 1 alebo § 6 ods. 1 zákona o ochrane oznamovateľov a pracovnoprávneho úkonu, s ktorým chránený oznamovateľ nesúhlasí a nie na základe už realizovanej domnelej odvetu zo strany zamestnávateľa. **Túto otázku je úrad oprávnený skúmať v zmysle zákona o ochrane oznamovateľov výlučne v rámci konania úradu o žiadosti zamestnávateľa podľa § 7 tohto zákona, ku ktorému však v danom prípade nedošlo, keďže žalobca nerešpektoval povinnosti vyplývajúce mu z tohto ustanovenia voči chráneným oznamovateľom a o súhlas úradu nežiadal, hoci sa tento súhlas v danom prípade vyžadoval.**
83. Obsah zákonnej normy nemôže byť interpretovaný izolovane, mimo zmyslu a účelu zákona. Interpretácia účastníka konania, podľa ktorej má správny orgán povinnosť zisťovať, preukazovať a zohľadňovať existenciu odvetu za podanie oznámenie tak neobstojí pri gramatickom ani systematickom výklade § 19 ods. 3 zákona o ochrane oznamovateľov. Odvolací orgán preto námietky účastníka konania týkajúce sa potreby skúmania existencie odvetného konania zamestnávateľa, gramatického výkladu ako aj domnelej medzerovitej právnej úpravy považuje za neopodstatnené.

IV.

„ULOŽENIE SANKCIE ZA KONANIE, KTORÉ JE INÝMI PRÁVNÝMI PREDPISMI NIELEN DOVOLENÉ, ALE NA KTORÉHO REALIZÁCIU JE ÚČASTNÍK KONANIA DOKONCA POVINNÝ“

84. V rámci tejto námietky účastník konania poukazuje na to, že v zmysle § 7 ods. 1 zákona o ochrane oznamovateľov **zákonodarca striktne rozlišuje medzi pojmami právny úkon a rozhodnutie v pracovnoprávnom vzťahu, pričom následkom neplatnosti podľa § 7 ods. 8 postihuje len právny úkon, avšak rozhodnutie v pracovnoprávnom vzťahu ponecháva bez povšimnutia.** Podľa účastníka konania zákonodarca prezieravo ponecháva rozhodnutia v pracovnoprávnom vzťahu v platnosti z dôvodu, že tieto často upravujú aj záujem spoločnosti na chode a fungovaní orgánov štátu, ako je tomu aj v predmetnom správnom konaní. Z uvedeného podľa účastníka konania vyplýva, že hoci v určitých prípadoch zákon o ochrane oznamovateľov stanovuje správny orgánom povinnosť vyžiadať si predchádzajúci súhlas Úradu aj pri rozhodnutiach v pracovnoprávnom vzťahu, pokiaľ túto povinnosť príslušné orgány porušia (t. j. o predchádzajúci súhlas Úradu nepožiadajú), nespájajú sa s tým žiadne právne následky. Podľa účastníka konania **„je preto možné s určitosťou konštatovať, že zákonná úprava obsiahnutá v § 7 ods. 1 zákona č. 54/2019 Z. z. je vo vzťahu k rozhodnutiam orgánov verejnej správy svojou podstatou nadbytočná, pretože síce za určitých okolností stanovuje správny orgánom povinnosť, avšak ich nedodržanie ďalej okrem inštitútov uvedených v § 18 a 19 zákona č. 54/2019 Z. z. nespája so žiadnymi následkami pre orgán verejnej správy. Tieto orgány preto súcviazané mnohými inými povinnosťami v zmysle mnohých právnych predpisov následne stoja pred dilemou (uvedené nie je prípad účastníka konania v posudzovaných prípadoch, pretože ako bude uvedené ďalej, nebol viazaný povinnosťou zabezpečenia si predchádzajúceho súhlasu Úradu na ochranu oznamovateľov), či vyhovieť takejto obsolétnej právnej úprave § 7 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z. a vystaviť sa tak potenciálnemu riziku omeškania s plnením svojich povinností tak voči individuálnym osobám, ale aj voči rôznorodým verejným záujmom, alebo striktne rešpektovať príslušné zákony a vystaviť sa tak možnému postihu zo strany Úradu**

na ochranu oznamovateľov tak, ako sa to stalo aj účastníkovi konania. Účastník konania zároveň tvrdí, že v niektorých prípadoch „možno za istých okolností vyhovieť aj požiadavke zákonnosti, ako aj procesnej povinnosti zabezpečenia si súhlasu“. Účastník konania ďalej uvádza, že vzhľadom na neexistujúce špecifické ustanovenie v zákone č. 54/2019 Z. z., ktoré by umožňovalo zmeniť alebo zrušiť akékoľvek rozhodnutie správneho orgánu, „nemožno negatívne ohroziť záujem chránený týmito predpismi“. Ďalej podľa účastníka konania tým, že prvostupňový správny orgán nezohľadnil existenciu iných kogentných právnych predpisov ukladajúcich účastníkovi konania povinnosť postupovať podľa ich obligatórneho znenia (§33, § 35 ods. 1, ods. 10 a pod. zákona č. 73/1998 Z. z.), prvostupňový správny orgán v podstate účastníka konania postihol za nie dovolené, ale dokonca „za konanie, ktoré mu bez ohľadu na dodržanie postupu podľa § 7 ods. 1 zákona č. 54/2019 Z. z. tieto právne normy pod sankciu ukladajú vykonať, čím vlastne uložil pokutu za zákonom aprobované a nevyhnutné konanie“.

85. Odvolací orgán v súvislosti s uvedenou námietkou účastníka konania uvádza, že sa stotožňuje s hodnotením prvostupňového správneho orgánu v bode 92 napadnutého rozhodnutia. Druhostupňový správny orgán poukazuje tiež na to, že predmetom konania sp. zn. UOO-471/2025 nebolo vyslovenie ani skúmanie zákonnosti či nezákonnosti personálnych rozkazov. Táto právomoc je v zmysle platných právnych predpisov zverená správnym súdom. Na predmetné konanie sa žiadnym spôsobom nevzťahovalo ustanovenie § 7 ods. 8 zákona o ochrane oznamovateľov a preto je v tomto konaní bezpredmetné skúmať, či zákonodarca zamýšľal neplatnosťou postihnúť len právne úkony vydané bez súhlasu Úradu alebo aj rozhodnutia v pracovnoprávnom vzťahu. Inak povedané, pre naplnenie skutkovej podstaty správneho deliktu podľa § 19 ods. 3 zákona o ochrane oznamovateľov nie je potrebné preukazovať, či vydaním pracovnoprávneho úkonu bez súhlasu Úradu (ak sa súhlas vyžadoval), zároveň došlo k absolútnej neplatnosti takéhoto pracovnoprávneho úkonu.
86. Z vyjadrenia účastníka konania vyplýva, že sám uznáva povinnosti vyplývajúce z § 7 ods. 1 zákona č. 54/2019 Z. z. a uznáva tiež to, že nedodržanie týchto povinností sa spája s inštitútmi podľa § 18 resp. § 19 zákona č. 54/2019 Z. z. Svojim vyjadrením si účastník konania súčasne protirečí, keď na jednom mieste sám uznáva preventívno - represívny účel sankcie obsiahnutej v § 18 a § 19 zákona č. 54/2019 Z. z. a na inom mieste hovorí, že zákon č. 54/2019 Z. z. neobsahuje vo vzťahu rozhodnutiam orgánov verejnej správy žiadne ustanovenie spôsobilé zamedziť postihu zamestnanca. Aj v prípade „zločinu vraždy“, ktorý účastník konania opakovane uvádza ako príklad vo svojom odvolaní, by sme – ak by sme pominuli preventívno-represívny účel vysokej trestnej sadzby za jej spáchanie – mohli hovoriť o absencii možnosti jej zamedzenia. Podľa logiky účastníka konania by teda aj v tomto prípade bolo možné označiť jej právnu úpravu v Trestnom zákone za obsolétu.
87. V súvislosti s uvedeným odvolací orgán uvádza, že sa nestotožňuje s názorom účastníka konania, že je mechanizmus ochrany podľa § 7 ods. 1 zákona o ochrane oznamovateľov v prípade rozhodnutí v pracovnoprávnom vzťahu nadbytočným len preto, lebo sa s jeho nedodržaním nespája neplatnosť takéhoto rozhodnutia. Mechanizmus ochrany oznamovateľa podľa § 7 ods. 1 zákona o ochrane oznamovateľov spočíva v tom, že vydanie zamýšľaného pracovnoprávneho úkonu (ktorým môže byť aj rozhodnutie v pracovnoprávnom vzťahu) najprv posúdi nezávislý orgán, ktorým je Úrad na ochranu oznamovateľov, čím je možné predísť odvetnému konaniu zo strany zamestnávateľa chráneného oznamovateľa.
88. Napokon k námietke účastníka konania, že prvostupňový správny orgán nezohľadnil existenciu iných kogentných právnych predpisov ukladajúcich účastníkovi konania povinnosť postupovať podľa ich obligatórneho znenia (§33, § 35 ods. 1, ods. 10 a pod. zákona č. 73/1998 Z. z.) a že právna úprava podľa § 7 ods. 1 je v tomto prípade obsolétu, odvolací orgán podotýka, že účastník konania ako štátny orgán de facto navrhuje, aby existujúca právna úprava nebola rešpektovaná hoci na to nejestvuje zrejný zákonný podklad. Odvolací orgán zároveň dodáva, že ustanovenia zákona č. 73/1998 Z. z. ako aj zákona č. 54/2019 Z. z. sú svojou povahou rovnocenné a je potrebné ich rešpektovať. Nedostatky právnej úpravy, ktoré môže vnímať tak účastník konania ako aj správny orgán neodôvodňujú postup, ktorý by existujúce zákonné ustanovenia ignoroval, resp. ich nerešpektoval. Na túto skutočnosť ako aj rovnocennosť oboch právnych úprav v otázke mechanizmu preventívnej ochrany vo vzťahu k príslušníkom policajného zboru poukazuje aj v čase rozhodovania správneho orgánu vyhlásený rozsudok Správneho súdu v Bratislave zo dňa 19. 11. 2025, Sp.zn. 3S/50/2024. Navyše, aj existencie iných právnych noriem je skutočnosťou,

ktorý by Úrad na ochranu oznamovateľov skúmal a zohľadňoval práve v konaní o udelení súhlasu podľa § 7 zákona o ochrane oznamovateľov.

V.

„NEURČITOSŤ VÝROKU A NEPRESKÚMATEĽNOSŤ (§ 47 ods. 3 správneho poriadku; čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej Republiky) A NEPRÍPUSTNÉ DELENIE JEDNOTNÉHO ÚKONU“

89. Podľa účastníka konania **„výrok napadnutého rozhodnutia neobsahuje nevyhnutnú individualizáciu skutku, pretože neoznačuje presne vytýkaný pracovnoprávny úkon alebo rozhodnutie (napr. prevedenie, preloženie, ustanovenie, určenie/úprava platových nárokov) ani čas a spôsob úkonu, ktorým mal delikt vzniknúť. Takto koncipovaný výrok znemožňuje preskúmať splnenie znaku deliktu podľa § 19 ods. 3 zákona č. 54/2019 Z. z. („ak sa súhlas vyžadoval“) a posúdiť uplatnenie zákonnej výnimky podľa § 7 ods. 1 zákona č. 54/2019 Z. z. („priznáva nárok“). Ide o vadu spôsobujúcu nepreskúmateľnosť a arbitrárnosť rozhodnutia“**. V ďalšej časti tejto námietky účastník konania poukazuje na pochybenie prvostupňového správneho orgánu **„keď vo výroku napadnutého rozhodnutia účelovo zamlčal podstatné časti desiatich personálnych rozkazov, ktorými sa piatim chráneným oznamovateľom priznávajú nároky, a tým sa vyhol posúdeniu výnimky podľa § 7 ods. 1 zákona č. 54/2019 Z. z. Popis týchto aktov redukoval na holé formálne odkazy bez prezentácie ich meritórneho obsahu a rozhodných skutkových i právnych zistení, čím porušil povinnosť riadne zistiť skutkový stav a presvedčivo odôvodniť rozhodnutie (§ 3, § 32 a § 47 správneho poriadku)“**. Účastník konania chcel touto námietkou poukázať najmä na to, že prvostupňový správny orgán mal už vopred úmysel za každých okolností účastníka konania potrestať, a z tohto dôvodu si prispôbil aj výrokovú časť napadnutého rozhodnutia podľa svojich potrieb, čím spôsobil nie len nezákonnosť postupu, ale aj nezákonnosť napadnutého rozhodnutia.

Vyjadrenie druhostupňového správneho orgánu k námietke účastníka konania:

90. Odvolací orgán po preskúmaní výroku napadnutého rozhodnutia ako aj spisového materiálu sp. zn. UOO-471/2025, vrátane podkladov pre rozhodnutie nesúhlasí s námietkou účastníka konania, že by výrok napadnutého rozhodnutia bol neurčitý a nepreskúmateľný. Na zákonnosť výrokovej časti napadnutého rozhodnutia nemá žiadny vplyv to, či popis jednotlivých personálnych rozkazov obsahuje aj tie časti, ktorými sa chráneným oznamovateľom priznáva nárok. Uplatnením výnimky z povinnosti žiadať o súhlas s pracovnoprávnym úkonom týkajúcim sa priznania nároku sa odvolací orgán podrobnejšie zaoberal vo svojom vyjadrení k námietke č. VI. Podstatnou náležitosťou personálnych rozkazov uvedených vo výroku napadnutého rozhodnutia je však ich jednoznačná identifikácia číslom, menom a dátumami vydania, prevedenia, odvolania chránených oznamovateľov, ako aj služobným úradom, ktorý tieto personálne rozkazy v rámci subjektu konania vydal. Odvolací orgán vyhodnotil, že skutok je vo výroku dostatočne určito definovaný a individualizovaný, nezameniteľný a to aj s ohľadom na skutočnosť, že ide o personálne rozkazy samotného účastníka konania, ktorý by v súlade so zákonom č. 395/2002 Z. z. o archívoch a registratúrach mal byť povinný viesť vlastnú registratúru tak, aby mal požadované písomnosti z personálnych zložiek svojich zamestnancov kedykoľvek k dispozícii.
91. Napokon je dôležité poukázať aj na to, že v odôvodnení napadnutého rozhodnutia prvostupňový správny orgán v časti Skutkové okolnosti vyplývajúce z podkladov pre rozhodnutie, podrobne vymedzuje a skúma aj jednotlivé nároky, ktoré vyplývajú z personálnych rozkazov. Uvedeným chce odvolací orgán poukázať na to, že v konaní sp. zn. UOO-471/2025 prvostupňový správny orgán úmyselne nezamlčal časti personálnych rozkazov týkajúcich sa nárokov chránených oznamovateľov a v rámci odôvodnenia sa s nimi riadne vysporiadal.

VI.

„VÝNIMKA „PRIZNÁVA SA NÁROK“

92. Účastník konania zastáva názor, že v prípade každého jedného pracovnoprávneho úkonu (personálneho rozkazu uvedeného vo výroku napadnutého rozhodnutia) bola splnená aspoň jedna výnimka podľa § 7 ods. 1 zákona o ochrane oznamovateľov. V prípade rozhodnutí podľa §

33 a § 35 ods. 1 písm. a) zákona č. 73/1998 Z. z. ide podľa účastníka konania o konštitutívne priznanie nároku na poberanie pôvodného služobného platu počas ochrannnej doby resp. o priznanie osobitných nárokov. Podľa účastníka konania treba výnimku vyplývajúcu z § 7 ods. 1 zákona o ochrane oznamovateľov vo vzťahu k priznaniu nároku vykladať podľa gramatického znenia ustanovenia, t. j. postačuje, ak sa pracovnoprávnym úkonom priznáva akýkoľvek nárok, hoci aj akcesorický. Účastník konania toto svoje tvrdenie opiera aj o to, že rozhodnutiami v pracovnoprávnom vzťahu sa rozumejú rozhodnutia vo formálnom zmysle, teda celistvé rozhodnutia ako publikačný akt subjektu s právomocou na jeho vydanie, pričom pokiaľ sa takýmto formálnym rozhodnutím vo výroku priznáva akýkoľvek nárok, je podľa účastníka konania nadovšetko jasné, že výnimka vyplývajúca z § 7 ods. 1 zákona o ochrane oznamovateľov (vo vzťahu k nároku) bola naplnená. Z uvedeného dôvodu účastník konania namieta postup prvostupňového správneho orgánu, ktorý splnenie tejto výnimky neuznal a vykladal ustanovenia zákona účelovo, len aby mohol účastníka konania negatívne postihnúť. Tiež účastníkovi konania nie je jasné, prečo na jednej strane prvostupňový správny orgán popiera existenciu priznania nároku, na druhej strane však výslovne uznáva, že úprava služobného platu bola akcesorickým následkom zmeny právneho postavenia chráneného oznamovateľa.

93. Účastník konania opätovne (ako aj vo svojom stanovisku zo dňa 16. 7. 2025) uvádza, že **personálne rozkazy vydané podľa § 33 a § 35 zákona č. 73/1998 Z. z. len deklarovali už existujúci stav určený Organizačným opatrením ministra vnútra SR č. 19/2024**, a v žiadnom prípade ich vydanie nespočívalo vo voľnej úvahe nadriadených chránených oznamovateľov, resp. inak povedané, nadriadení chránených oznamovateľov nemohli svojvoľne rozhodnúť, či dané systematizačné a organizačné zmeny realizujú alebo nie, ale *„bezpodmienečne museli v súlade s týmto vnútorným predpisom pristúpiť k vydaniu rozhodnutí tak, aby sa zrušenie celého útvaru národnej kriminálnej agentúry Prezídia Policajného zboru zahŕňajúce veľké množstvo tabuľkových miest rádo vo v desiatkach až stovkách nasledovali príslušné personálne rozhodnutia“*. Týmto svojim vyjadrením účastník konania poukazuje na ďalšiu výnimku vyplývajúcu z § 7 ods. 1 zákona o ochrane oznamovateľov, podľa ktorej sa súhlas Úradu nevyžaduje, ak ide o pracovnoprávny úkon súvisiaci so skončením pracovnoprávneho vzťahu, ktorý je dôsledkom právnej skutočnosti, ktorá nezávisí od posúdenia zamestnávateľa. Podľa účastníka konania sa prvostupňový správny orgán nedostatočne vysporiadal s jeho námietkami uvedenými v stanovisku zo dňa 16. 7. 2025, kde účastník konania prvostupňový správny orgán upozorňoval, že hoci sa na prvý pohľad môže zdať, že zákonodarca obmedzil uplatnenie tejto výnimky iba na také pracovnoprávne úkony či rozhodnutia, ktorými sa priamo končí zamestnanecký alebo služobný pomer, podrobnejší rozbor gramatickej konštrukcie ukazuje, že slovné spojenie „súvisiaci so skončením“, na rozdiel od užšieho „spočívajúci v skončení“, naznačuje úmysel zákonodarcu umožniť širší, extenzívny výklad tejto výnimky. Výnimka sa preto podľa účastníka konania môže vzťahovať aj na také právne úkony, ktoré s ukončením pracovnoprávneho vzťahu len súvisia, hoci samotné skončenie nepredstavujú. Podľa účastníka konania *„ak správny orgán argumentuje, že výnimka sa týka len „úkonu, ktorým sa pracovnoprávny vzťah končí“, ide o nadmerne reštriktívny výklad ignorujúci užší jazykový rozdiel medzi „súvisiacim so skončením“ a „spočívajúcim v skončení“, ktorý účastník konania podrobne rozobral v stanovisku o začatí konania*. Z uvedených dôvodov má podľa účastníka konania „odmietnutie oboch výnimiek charakter nesprávneho právneho posúdenia a zároveň trpí nedostatkami v zistení skutkového stavu. Pri výnimke „priznanie nároku“ rozhodnutie neakceptovalo, že zákonná klauzula pracuje s akcesorickým priznaním nároku a nerozlišuje medzi „hlavným“ a „vedľajším“ obsahom, a pri výnimke viazanej na skončenie pracovnoprávneho vzťahu sa správny orgán obmedzil na formalistický gramatický výklad, bez plnohodnotného zohľadnenia organizačného opatrenia ministra vnútra SR, jeho dôvodovej správy a materiálnej logiky uplatnenia výnimky. Navyše, hoci správny orgán formálne zaradil Organizačné opatrenie č. 19/2024 medzi podklady pre rozhodnutie, jeho obsah vecne nezohľadnil, čo účastník konania v stanovisku kvalifikoval ako vyradenie esenciálnych dôkazov a porušenie zásady materiálnej pravdy (§ 3, § 32 správneho poriadku) a nevykonan dôkazy, ktoré účastník konania výslovne navrhoval (porovnanie činností pred/po reorganizácii, interné akty reflektujúce novú štruktúru). Týmto odvolaním účastník konania preto navrhuje, aby bolo rozhodnutie v tejto časti zrušené a vec vrátená na nové konanie s pokynom aplikovať § 7 ods. 1 zákona č. 54/2019 Z. z. v súlade s jeho textom a účelom, t. j. (i) uznať, že konštitutívne priznanie ochrannnej platovej náhrady predstavuje „priznanie nároku“ bez ohľadu na to, či ide o hlavný alebo akcesorický obsah, a (ii) posúdiť, či právna skutočnosť v podobe organizačného opatrenia ministra vnútra SR nezávislá od posúdenia služobného orgánu nezakladá uplatnenie druhej z výnimiek, pri plnom vyhodnotení dôvodovej správy a všetkých relevantných interných podkladov reorganizácie.“

94. **Napokon účastník konania namieta aj spôsob vysporiadania sa prvostupňového správneho orgánu s námietkou účastníka konania týkajúcou sa odkazu na poznámky pod čiarou k § 7 ods. 1 zákona o ochrane oznamovateľov.** Podľa účastníka konania má odkaz č. 5 k § 7 ods. 1 zákona o ochrane oznamovateľov „*exemplifikatívny charakter a odkazuje na viacero právnych úprav s rôznym režimom zásahu zamestnávateľa; nie je taxatívny zoznamom a nemožno ju redukovať len na § 192 zákona č. 73/1998 Z. z. Po druhé, účastníkom konania napadnutý prvostupňový výklad zašiel ešte ďalej, keď autonómne vylúčil aplikovateľnosť časti odkazu č. 5 (napr. na § 66 zákona č. 55/2017 Z. z.) s odôvodnením, že ide o „zjavne chybnú poznámku“, čo je možné bezpochyby kvalifikovať ako prekročenie kompetencií orgánu verejnej moci („štylizácia do úlohy Ústavného súdu SR prípadne až ďalšej komory parlamentu, v rámci čoho si správny orgán uzurpuje moc kontrolovať a naprávať vôľu zákonodarného orgánu“)* a zásah do princípu legitímnych očakávaní adresátov normy. Správny orgán iba zopakoval tézu o nezáväznosti poznámok bez toho, aby sa vysporiadal s ich interpretačnou funkciou a s princípom právnej istoty, na ktorý účastník konania výslovne odkazoval.“
95. Odvolací orgán konštatuje, že sa prvostupňový správny orgán so všetkými týmito námietkami účastníka konania dostatočne vysporiadal už v napadnutom rozhodnutí. Za týmto účelom preto odvolací orgán odkazuje účastníka konania na body 103, 104, 105, 109 a 110 napadnutého rozhodnutia, ktoré poskytujú rozsiahle odôvodnenie k namietaným tvrdeniam. Nad rámec odôvodnenia prvostupňového správneho orgánu odvolací orgán uvádza, že ani v napadnutom rozhodnutí, ani v iných písomnostiach prvostupňového konania, sa nepopiera existencia nárokov vyplývajúcich z personálnych rozkazov. Prvostupňový správny orgán v nich konštatuje, že nároky, ktoré majú len akcesorickú povahu, nespĺňajú podmienku výnimky vyžiadania si súhlasu podľa § 7 ods. 1 zákona o ochrane oznamovateľov, pričom sa odvolací orgán s týmto názorom plne stotožňuje. V tejto súvislosti opätovne poukazuje na vyhlásený rozsudok Správneho súdu v Bratislave zo dňa 19. 11. 2025, Sp. zn. 3S/50/2024, v zmysle ktorého za nárok podľa zákona č. 54/2029 Z. z. je potrebné považovať zlepšenie situácie alebo postavenie oznamovateľa. Odvolací orgán dodáva, že aj keby časť o výške platu vyplývajú z novej právnej situácie, ktorá bola spôsobená prevedením, odvolaním a následným ustanovením do funkcie mohli byť považované za nárok, je nepochybné, že rozhodnutia o odvolaní a následnom ustanovení do funkcie priznaním nároku nie sú.
96. Odvolací orgán zároveň nezistil, že by účastník konania v stanovisku zo dňa 16. 7. 2025 výslovne navrhol prvostupňovému správne orgánu vykonať dôkazy, a to: „*porovnanie činností pred/po reorganizácii, interné akty reflektujúce novú štruktúru*“ – účastník konania v poslednom odseku na strane 18 a ďalej na strane 19 uvedeného stanoviska konštatoval absenciu určitých zistení prvostupňového správneho orgánu a dožadoval sa vo všeobecnosti rozšírenia spisového materiálu o ďalšie (neurčité) podklady. Zároveň odvolací orgán po preskúmaní prvostupňového správneho rozhodnutia ako aj podkladov k nemu vyhodnotil, že boli dostatočné na vydanie predmetného rozhodnutia.
97. V časti námietky týkajúcej sa nadmerne reštriktívneho výkladu prvostupňového správneho orgánu ignorujúceho užší jazykový rozdiel medzi „*súvisiacim so skončením*“ a „*spočívajúcim v skončení*“ pracovnoprávneho vzťahu, v dôsledku čoho podľa účastníka konania nevyhodnotil systematickú opatrenia, nadväznosť personálnych rozkazov a hierarchickú viazanosť služobných orgánov pri implementácii, hoci práve tieto prvky boli rozhodujúce pre kvalifikáciu právnej skutočnosti „*nezávislej od posúdenia zamestnávateľa*“ ako jednej z výnimiek § 7 ods. 1 zákona č. 54/2019 Z. z. odvolací orgán uvádza, že predmetom konania sp. zn. UOO-471/2025 boli personálne rozkazy, ktoré prevádzkali, odvolávali a ustanovovali chránených oznamovateľov do inej funkcie, pričom tak ako tieto personálne rozkazy, tak ani stav určený Organizačným opatrením ministra vnútra SR č. 19/2024 v žiadnom momente ani vzdialene neindikoval akékoľvek „*skončenie pracovnoprávneho vzťahu*“ chránených oznamovateľov alebo súvis s ním. Nie je preto zrejmé, prečo účastník konania namieta nezohľadnenie skutočností zakladajúcich výnimku podľa § 7 ods. 1 zákona č. 54/2019 Z. z., ktoré nemajú oporu v žiadnom právnom úkone v súvislosti s chránenými oznamovateľmi.
98. V rámci poslednej časti námietky týkajúcej sa odkazu na poznámku pod čiarou k § 7 ods. 1 zákona o ochrane oznamovateľov odvolací orgán uvádza, že keďže sa ňou prvostupňový správny orgán podrobne zaoberal v bode 105 napadnutého rozhodnutia a odvolací orgán sa s jeho argumentáciou stotožňuje, potvrdzuje, že odkaz č. 5 poznámky pod čiarou k § 7 ods. 1 zákona o ochrane oznamovateľov nemožno aplikovať na predmetné personálne rozkazy vydané účastníkom konania.

VII.**„ORGANIZAČNÉ OPATRENIE č. 19/2024 – SPOCHYBNENÉ (POD)HODNOTENIE KĽÚČOVÉHO DÔKAZU“**

99. Účastník konania namieťa, že sa prvostupňový správny orgán s Organizačným opatrením ministra vnútra SR č. 19/2024 vysporiadal len formálne a jeho obsah nevyhodnotil spôsobom, ktorý by zodpovedal významu tohto podkladu pre právnu kvalifikáciu veci a pre posúdenie výnimiek podľa § 7 ods. 1 zákona č. 54/2019 Z. z.. Podľa účastníka konania sa prvostupňový správny orgán nevysporiadal napríklad s tým, či *„opatrenie ako nadradený interný akt riadenia nespôsobilo právny stav, ktorý personálne rozkazy už len technicky implementovali, a či práve preto nemala byť aplikovaná výnimka podľa § 7 ods. 1 zákona č. 54/2019 Z. z. druhej vety (úkon súvisiaci so skončením vzťahu spôsobený právnou skutočnosťou nezávislou od posúdenia zamestnávateľa)“*. Účastník konania naďalej tvrdí, že kľúčovým podkladom bolo práve Organizačné opatrenie ministra vnútra SR č. 19/2024 a personálne rozkazy (uvedené vo výroku napadnutého rozhodnutia) boli len jeho priamym následkom, avšak nezávislým od vôle nadriadených chránených oznamovateľov, pričom túto svoju právnu teóriu opera o viaceré rozhodnutia Ústavného alebo Najvyššieho súdu SR.
100. Odvolací orgán uvádza, že s touto námietkou sa už čiastočne vysporiadal v odôvodnení k predchádzajúcej námietke účastníka konania. Zároveň poukazuje na to, že rovnakú námietku účastník konania uviedol už vo svojom stanovisku zo dňa 16. 7. 2025, pričom prvostupňový správny orgán sa s ňou dostatočne vysporiadal v napadnutom rozhodnutí, najmä v bode 115. Odvolací orgán ďalej konštatuje, že aj keď z Organizačného opatrenia ministra vnútra SR č. 19/2024 zo dňa 6. 8. 2024 vyplývali systematické zmeny v tabuľkách zloženia a počtov, samotný zásah do práv, právom chránených záujmov a povinností jednotlivých zamestnancov (vrátane chránených oznamovateľov) nastal až vydaním konkrétnych (individuálnych) personálnych rozkazov. Inými slovami, **odvolací orgán nespochybňuje, že dôvodom vydania personálnych rozkazov bolo uvedené organizačné opatrenie, avšak konkrétny spôsob jeho realizácie voči jednotlivým chráneným oznamovateľom závisel od rozhodnutí ich nadriadených**, ktorí posudzovali, do akej funkcie a na aké miesto budú títo oznamovatelia prevedení a ustanovení. Aj na základe uvedeného má preto odvolací orgán za preukázané, že personálne rozkazy vydané podľa § 33, resp. § 35 ods. 1 písm. a) zákona č. 73/1998 Z. z. neboli rozhodnutiami deklaratórnej povahy, ale išlo o rozhodnutia konštitutívne, ktorými sa chráneným oznamovateľom konkrétne vymedzili ich práva a povinnosti. Navyše odvolací orgán opätovne poukazuje na to, že práve existencia organizačného opatrenia, platné právne predpisy ak aj konkrétne okolnosti prípadu sú predmetom posudzovania žiadosti o vydanie súhlasu podľa § 7 ods. 2 zákona č. 54/2019 Z. z., ktoré však účastník konania neinicioval.

VIII.**„NEPRERUŠENIE ALEBO NEZASTAVENIE KONANIA NAPRIEK PREBIEHAJÚCEMU SÚDNEMU/PRÁVNEMU PRESKÚMANIU“**

101. Účastník konania namieťa, že sa prvostupňový správny orgán nesprávne vysporiadal s možnosťou prerušenia správneho konania podľa § 29 správneho poriadku. Podľa účastníka konania prvostupňový správny orgán neposudzoval predmet prebiehajúcich správnych konaní ako predbežné otázky súvisiace so správnym konaním sp. zn. UOO-471/2025. Inými slovami *„otázka zákonnosti a účinnosti dotknutých personálnych rozhodnutí, ktorá je predmetom konania pred správnym súdom, má priamy dopad na posúdenie, či vôbec existoval „pracovnoprávny úkon/rozhodnutie v pracovnoprávnom vzťahu“ v právne relevantnej podobe a v čase, keď sa vyžadoval súhlas Úradu, a teda či ide o predbežnú otázku, od ktorej závisí výsledok tohto sankčného konania. Bez jej vyriešenia hrozí, že dôjde k protihlým záverom správneho orgánu a súdu, čo je v rozpore so zásadou právnej istoty a hospodárnosti konania podľa § 3 správneho poriadku. V tejto časti rozhodnutie neobsahuje presvedčivé odôvodnenie, prečo sa uplatnenie § 29 správneho poriadku vylučuje, a redukuje vec na všeobecnú legitímnosť viesť konanie, hoci v konkrétnych pomeroch ide o situáciu, kde je prerušenie konania racionálnym a v materiálnom zmysle potrebným postupom, aby sa predišlo rozporným záverom a duplicitnému dokazovaniu“*.

102. Hoci sa prvostupňový správny orgán s uvedenou námietkou účastníka konania zaoberal už aj v napadnutom rozhodnutí, odvolací orgán opätovne preskúmal všetky dôvody na prerušenie konania. Dôvody prerušenia konania vyplývajúce z § 29 správneho poriadku možno rozdeliť na obligatórne, keď je správny orgán povinný konanie prerušiť ex offo a fakultatívne, v prípade ktorých je správny orgán oprávnený konanie prerušiť na základe správnej úvahy, najmä na základe návrhu účastníka konania.
103. Správny orgán je povinný správne konanie prerušiť, (i) ak sa začalo konanie o predbežnej otázke. (ii) ak bol účastník konania vyzvaný, aby v určenej lehote odstránil nedostatky podania, (iii) ak účastník konania nemá zákonného zástupcu alebo ustanoveného opatrovníka, hoci ho má mať, alebo (iv) ak tak ustanovuje osobitný zákon. V predmetnom konaní, ani po opätovnom preskúmaní, odvolací orgán nenašiel žiadne dôvody pre prerušenie konania. Hoci účastník konania poukazuje na to, že mohol prvostupňový správny orgán konanie prerušiť z dôvodu predbežnej otázky, nie je tomu tak, keďže prvostupňový správny orgán nemal a ani odvolací orgán nemá vedomosť o tom, že by bolo začaté akékoľvek konanie o predbežnej otázke prípadne, prečo by Úrad mal takéto konanie iniciovať.
104. Predbežnou otázkou sa rozumie otázka, od ktorej posúdenia závisí rozhodnutie vo veci a ktorá je predmetom konania. V uvedenom prípade, aj keď na príslušných súdoch prebiehajú konania o preskúmanie zákonnosti jednotlivých personálnych rozkazov, nepredstavujú prekážku pre príslušný správny orgán vo veci konať. Predmetom tohto konania nie je posudzovanie a o rozhodovanie o zákonnosti samotných personálnych rozkazov, ale postup (konanie) účastníka konania pri ich vydávaní. Na to, aby mohol prvostupňový správny orgán konštatovať naplnenie skutkovej podstaty správneho deliktu podľa § 19 ods. 3 zákona o ochrane oznamovateľov musel posúdiť, (i) či boli predmetné personálne rozkazy vykonané voči chráneným oznamovateľom v čase, kedy ochrana v zmysle § 4 ods. 1 zákona o ochrane oznamovateľov trvala, ďalej (ii) či personálne rozkazy uvedené vo výroku napadnutého rozhodnutia vydané účastníkom konania možno považovať za pracovnoprávny úkon v zmysle definície zákona o ochrane oznamovateľov, (iii) či sa na vykonanie týchto personálnych rozkazov voči chráneným oznamovateľom vyžadoval predchádzajúci súhlas Úradu a zároveň, či (iv) účastník konania týmto svojim konaním naplnil skutkovú podstatu správneho deliktu v zmysle § 19 ods. 3 zákona o ochrane oznamovateľov. Na zodpovedanie týchto zásadných otázok pritom správny orgán nepotreboval iniciovať konanie o predbežnej otázke ani počkať na rozhodnutia príslušných súdov, ktoré rozhodujú vo veci zákonnosti personálnych rozkazov.

IX.

„NESTRANNOSŤ A NÁMIETKA ZAUJATOSTI“

105. Podľa účastníka konania sa prvostupňový správny orgán zaoberal námietkou zaujatosti účastníka konania len formalisticky a nevysporiadal sa s konkrétnymi námietkami účastníka konania napr. prečo ten istý kolektív zamestnancov začína už tretie správne konanie skôr, než súd právoplatne preskúma predošlé rozhodnutia, čo podľa účastníka konania naznačuje „**systémovú zaujatosť**“, a zároveň sa prvostupňový správny orgán nevysporiadal ani s návrhom účastníka konania preveriť možnosť vylúčenia dotknutých zamestnancov.
106. Po preskúmaní stanoviska účastníka konania zo dňa 16. 7. 2025, ako aj jeho odvolania, odvolací orgán konštatuje, že nezistil žiadne konkrétne a vecne odôvodnené námietky, ktoré by spochybňovali nezaujatosť zamestnancov prvostupňového správneho orgánu. Z tohto dôvodu odvolací orgán nepovažuje za potrebné abstraktne preverovať možnosť vylúčenia konkrétnych zamestnancov, keďže v priebehu doterajšieho konania neboli zistené žiadne skutočnosti, ktoré by napĺňali podmienky na ich vylúčenie podľa § 9 ods. 1 a ods. 2 správneho poriadku. Inak povedané, po preskúmaní námietky zaujatosti účastníka konania odvolací orgán zistil, že účastník konania **namietal zaujatosť len v rovine nesúhlasu s právnou argumentáciou** zamestnancov prvostupňového správneho orgánu, avšak nenamietol ich zaujatosť (i) so zreteľom na pomer k veci, (ii) so zreteľom na pomer k účastníkom konania alebo k ich zástupcom, (iii) ani z dôvodu, že by sa zamestnanec správneho orgánu v tej istej veci zúčastnil na konaní iného stupňa. Odvolací orgán sa plne stotožňuje s podrobnou argumentáciou uvedenou v bode 118 napadnutého rozhodnutia, ktorú považuje v súvislosti s takto formulovanou námietkou zaujatosti za dostatočnú a zrozumiteľnú.

X.**„NEPRIMERANÉ SPOJENIE DESIATICH PERSONÁLNYCH ROZKAZOV PIATICH CHRÁNENÝCH OZNAMOVATEĽOV A KVALIFIKÁCIA AKO „POKRAČOVACÍ SPRÁVNY DELIKT“**

107. Účastník konania namietla, že spojením desiatich personálnych rozkazov vydaných voči piatim osobám do jedného konania došlo k obmedzeniu práva účastníka konania na individualizovanú obranu pri posudzovaní každého jednotlivého skutku osobitne. **Podľa účastníka konania, na to, aby mohol správny orgán vyhodnotiť určité konania ako pokračovací správny delikt je potrebné dôsledne identifikovať splnenie kumulatívnych kritérií**, ktorými sú najmä **vecná, časová a subjektová súvislosť, či existenciu jednotiacieho zámeru**. Účastník konania namietla, že sa správny orgán s týmito znakmi pokračovacieho správneho deliktu nevysporiadal dostatočne v rovine konkrétnych skutkových zistení, ale „*obmedzilo sa na abstraktný odkaz na „pokračovanie“ bez toho, aby preukázalo, že jednotlivé rozkazy vznikli v úzkej časovej následnosti, mali totožný bezprostredný predmet a smerovali k naplneniu jedného spoločného, vopred daného zámeru, ktorý by bol identifikovateľný na úrovni rozhodovacích dôvodov*“. Osobitne podľa účastníka konania v napadnutom rozhodnutí absentuje posúdenie vecnej a subjektivej súvislosti, ako aj vyhodnotenie časovej súvislosti (napadnuté rozhodnutie podľa účastníka konania nepracuje s dátumami jednotlivých personálnych rozkazov, s momentami ich vyhotovenia, oznámenia a účinnosti, ani s tým, v akom časovom slede boli podklady obstarané a použité v správnom konaní). Účastník konania ďalej poukazuje na to, že každý z desiatich personálnych rozkazov má svoj vlastný skutkový základ, vlastný obsah a odlišné dopady na konkrétne služobné zaradenie a aj vlastný moment, kedy v ktorom mala byť vyžiadaná autorizácia podľa § 7 ods. 1 zákona o ochrane oznamovateľov.
108. Odvolací orgán sa v tejto časti stotožňuje so stanoviskom prvostupňového správneho orgánu, avšak zároveň prihliadol aj na odvolacie námietky účastníka konania. Z tohto dôvodu považuje za potrebné zhrnúť podstatné časti odôvodnenia prvostupňového rozhodnutia, a to: (i) v bode 96, kde prvostupňový orgán rozoberá jednotlivé skutky vo vzťahu k momentom, od ktorých mal účastník konania nepochybne vedomosť o statuse chránených oznamovateľov a s tým súvisiacimi povinnosťami; (ii) v bodoch 97 – 98, kde identifikoval konkrétne pracovnoprávne úkony tvoriace predmet správneho deliktu; (iii) v bode 100, kde vysvetlil, prečo spojil posudzovanie jednotlivých personálnych rozkazov do jedného konania a akým spôsobom sú splnené podmienky pokračovacieho správneho deliktu; (iv) v bodoch 101 – 106 a 107 – 111, kde hodnotil výnimky podľa § 7 ods. 1 zákona č. 54/2019 Z. z. a rozobral spoločné znaky jednotlivých personálnych rozkazov; (v) v bodoch 125 – 128, kde zhrnul svoje závery.
109. Odvolací orgán zároveň uvádza, že podľa § 19 ods. 3 zákona č. 54/2019 Z. z. je subjektom správneho deliktu výlučne zamestnávateľ – v tomto prípade Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky i keď konajúci prostredníctvom jednotlivých služobných úradov.

Pokračovací správny delikt predstavuje konanie pozostávajúce z viacerých skutkov (útokov) rovnakého alebo podobného druhu, spáchaných v krátkom časovom slede, spojených spoločným zámerom. Jednotlivé čiastkové útoky musia **v rámci objektívnej súvislosti**:

- 1) **smerovať proti rovnakému alebo podobnému objektu**. V prípade správneho deliktu podľa § 19 ods. 3 zákona č. 54/2019 Z. z. je týmto objektom záujem na ochrane oznamovateľov pred odvetnými opatreniami zamestnávateľa, resp. ochrana ich práv vyplývajúcich z § 7 uvedeného zákona. Zo spisového materiálu vyplýva, že pri každom z predmetných personálnych rozkazov došlo k porušeniu ochrannej funkcie, ktorú zákon chráneným oznamovateľom priznáva. Ochrana oznamovateľov bola priznaná opatreniami prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky č. VII/2 Gv 63/22/1000-64, č. VII/2 Gv 63/22/1000-62, č. VII/2 Gv 63/22/1000-63, č. VII/2 Gv 63/22/1000-60 a č. VII/2 Gv 63/22/1000-61, ktoré boli Ministerstvu vnútra SR doručené dňa 18. 10. 2023, čo je preukázané doručenkami podpísanými splnomocnencom účastníka konania. Z uvedeného jednoznačne vyplýva, že dňa **28. 8. 2024**, kedy boli jednotlivé personálne rozkazy prezidenta Policajného zboru vydané ako aj dňa **30. 8. 2024**, kedy boli vydané personálne rozkazy jednotlivých riaditeľov Okresných riaditeľstiev

Policajného zboru v Bratislave, musel mať účastník konania vedomosť o statuse chránených oznamovateľov a o svojich povinnostiach vo vzťahu k nim. Uvedený jednotiaci objekt pokračovacieho správneho deliktu je jednoznačne preukázaný skutočnosťami, ktorými sú nesúhlas chránených oznamovateľov s personálnymi rozkazmi účastníka konania, informovanosť účastníka konania o statuse chránených oznamovateľov, ako aj naplnenie skutkovej podstaty toho istého správneho deliktu (§ 19 ods. 3 zákona č. 54/2019 Z. z.) u všetkých personálnych rozkazov uvedených vo výrokovvej časti napadnutého rozhodnutia.

- 2) **mať podobný spôsob vykonania** – hoci nie nevyhnutne identický. Spôsob konania účastníka konania mal pri každom personálnom rozkaze formu administratívneho úkonu vykonaného bez súhlasu Úradu. V trestnom konaní v analógii ku ktorému pri posudzovaní pokračovacieho správneho deliktu môžu byť variácie spôsobu konania páchatel'a určite oveľa rôznorodejšie. Spôsob konania pri administratívnom úkone vydania personálneho rozkazu bez predchádzajúceho súhlasu Úradu, možno skúmať a pri jednotlivých čiastkových útokoch pokračovacieho správneho deliktu hodnotiť len prostredníctvom vyhodnotenia ostatných kritérií a súvislostí, ktoré s podstatou spôsobu konania aj tak neoddeliteľne súvisia. Z uvedeného dôvodu odvolací orgán poukazuje pri hodnotení podobnosti spôsobu vykonania aj na preukázanú objektívnu a subjektívnu súvislosť v rámci ďalších znakov pokračovacieho správneho deliktu.

110. **byť časovo a priestorovo blízke.** Časová súvislosť, resp. úzka časová následnosť je u všetkých personálnych rozkazoch v kontexte Organizačného opatrenia ministra vnútra SR č. 19/2024 zo dňa 6. 8. 2024 daná rovnakým termínom vydania a to v prípadoch personálnych rozkazov prezidenta Policajného zboru č. 379, č. 381, č. 450, č. 458, č. 441 dňom 28. 8. 2024 a v prípadoch personálnych rozkazov riaditeľov jednotlivých Okresných riaditeľstiev Policajného zboru v Bratislave č. 263, č. 174, č. 354, č. 371, č. 232 dňom 30. 8. 2024. Rovnako sa časová súvislosť premieta aj do obsahu jednotlivých personálnych rozkazov, ktoré jednotne dňom 31. 8. 2024 chránených oznamovateľov odvolávajú z doterajšej funkcie, dňom 1. 9. 2024 ich prevádzajú a dňom 1. 9. 2024 ustanovujú do funkcií na okresných riaditeľstvách. Čo sa týka **vecnej súvislosti** medzi jednotlivými druhmi personálnych rozkazov podľa § 35 ods. 1 a § 33 zákona č. 73/1998 Z. z., je potrebné uviesť, že táto existuje, ak jednotlivé skutky majú medzi sebou vnútorný/materiálny vzťah – t. j. tvoria spolu logický obsahový alebo kauzálny celok, takéto materiálne prepojenie medzi jednotlivými útokmi, umožňuje ich spoločné právne posúdenie ako jeden pokračovací správny delikt. Kauzalita oboch druhov personálnych rozkazov ako dvoch pracovnoprávných úkonov spočíva už v ich podstate a to v tom, že bez personálnych rozkazov prezidenta Policajného zboru, ktoré odvolávali a prevádzali, by neexistovali personálne rozkazy okresných riaditeľstiev, ktoré ustanovovali, čo však neznamená že si na oba úkony nebolo treba v zmysle § 7 ods. 1 zákona č. 54/2019 Z. z. žiadať predchádzajúci súhlas Úradu. Tieto úkony boli vydané samostatnými služobnými úradmi účastníka konania, chráneným oznamovateľom ukladali samostatné práva a povinnosti a voči každému z nich sa mohli chránení oznamovatelia samostatne odvolať, pričom o tomto odvolaní rozhodovali odlišné nadriadené služobné úrady opäť samostatne a z pohľadu zákona č. 54/2019 Z. z. je na ne potrebné nazerať ako na dva samostatné pracovnoprávne úkony.

V rámci subjektívnej súvislosti musia byť jednotlivé čiastkové útoky motivované spoločným zámerom páchatel'a. Existencia jednotiaceho zámeru páchatel'a spočívala pri všetkých čiastkových útokoch v obídení zákonného mechanizmu preventívnej ochrany oznamovateľov zakotvenej v § 7 zákona č. 54/2019 Z. z., čo preukazuje aj skutočnosť, že účastník konania vedel, že sú oznamovatelia chránení, vedel že sa vedú iné konania v súvislosti so statusom týchto chránených oznamovateľov (čo sám preukazuje, keď v rámci svojich námietok poukazuje o. i. aj na rozhodnutia súdov vo veci chránených oznamovateľov časovo predchádzajúce vydaniu personálnych rozkazov) a teda vedel, že svojim konaním môže porušiť ustanovenie § 7 ako aj § 19 ods. 3 zákona č. 54/2019 Z. z., no napriek tomu konal tak ako je popísané vo výrokovvej časti napadnutého rozhodnutia. Vzhľadom na objektívnu zodpovednosť za spáchanie správneho deliktu však odvolací orgán poukazuje predovšetkým na identický subjekt ako aj zámer v zmysle vôle vydať personálne rozkazy bez súhlasu Úradu na ochranu oznamovateľov. **Na**

základe uvedeného má odvolací orgán konštatuje, že sa s námietkou účastníka konania vysporiadal v rovine konkrétnych skutkových zistení dostatočne určito a jednotlivé čiastkové útoky, spočívajúce vo vydaní predmetných desiatich personálnych rozkazov bez predchádzajúceho súhlasu Úradu, hoci sa súhlas vyžadoval, možno považovať za pokračovací správny delikt.

XI.

„ZÁSADNÁ NEKONZISTENTNOSŤ V ROZHODOVANÍ SPRÁVNEHO ORGÁNU, VNÚTORNÁ ROZPORNOSŤ NAPADNUTÉHO ROZHODNUTIA A PREUKÁZATEĽNÉ POPRETIE VLASTNÝCH ARGUMENTOV SPRÁVNÝM ORGÁNOM“

111. Účastník konania touto námietkou poukazuje na to, že pokiaľ prvostupňový správny orgán v konaní sp. zn. UOO-471/2025 vyhodnotil konanie účastníka konania ako pokračovací správny delikt, potom mal spojiť toto konanie s konaním Sp. zn. UOO-228/2025 do jedného celku, pretože ich predmetom boli totožné okolnosti a skutky. Účastník konania v tejto súvislosti uvádza nasledovné: „*Ak totiž bolo vydané, platné a dokonca právoplatné rozhodnutie toho istého správneho orgánu sp. zn. UOO-228/2025 č. z.: 2511/2025 zo dňa 14. 05. 2025 v spojení s druhostupňovým rozhodnutím sp. zn.: UOO-449/2025 č. r.: 4296/2025 zo dňa 26. 08. 2025 v tej istej veci za absolútne časovo, vecne a osobne totožné konanie toho istého účastníka konania, pri takomto už ustálenom postupe správneho orgánu, kedy spája viaceré skutky do jedného pokračovacieho správneho deliktu, musí byť predsa celé konanie účastníka konania vyjadrené vo výrokovej časti napadnutého rozhodnutia už v celistvosti skonsumované práve vydaním vyššie uvedených rozhodnutí*“. Tým, že prvostupňový správny orgán rozhodol o týchto skutkoch osobitne v dvoch rozhodnutiach, porušil podľa účastníka konania zásady spravodlivého konania a právnej istoty a tiež zásadu res iudicata v spojení s ne bis in idem a musí byť z týchto dôvodov zrušené.
112. Na úvod poukazuje odvolací orgán na to, že zásada res iudicata resp. ne bis in idem nemohla byť porušená, pretože predmetom konania sp. zn. UOO-228/2025 boli úplne iné samostatné personálne rozkazy vydané (i) voči odlišnému chránenému oznamovateľovi, s (ii) odlišným obsahom, a tiež v prípade personálneho rozkazu podľa § 33 zákona č. 73/1998 Z. z. vydané (iii) iným služobným úradom účastníka konania. Prekážka rozhodnutej veci (res iudicata) nastáva vtedy, ak sa má v novom konaní prejednať tá istá vec, pričom o tú istú vec ide vtedy, keď v novom konaní ide o ten istý nárok alebo stav, o ktorom už bolo právoplatne rozhodnuté, a ak sa týka rovnakého predmetu konania a tých istých osôb. V konaniach sp. zn. UOO-228/2025 a UOO-471/2025 tieto podmienky splnené nie sú, keďže pojednávajú o úplne iných personálnych rozkazoch jednoznačne identifikovaných vo výrokoch oboch dotknutých rozhodnutí.
113. Odvolací orgán zistil, že konanie sp. zn. UOO-228/2025 bolo príslušným prvostupňovým správnym orgánom **začaté dňa 12. 2. 2025**. , Odvolací orgán po preštudovaní spisového materiálu sp. zn. UOO-471/2025, vrátane podkladov pre rozhodnutie, konštatuje, že v čase postúpenia Podnetu na začatie správneho konania zo dňa 24. 11. 2024 vrátane fotografií personálnych rozkazov, prvostupňový správny orgán ešte nemal k dispozícii všetky podklady ani na to, aby vôbec začal správne konanie.
114. V konečnom dôsledku o časovej náročnosti konania sp. zn. UOO-471/2025 svedčí aj samotná existencia a obsah námietok účastníka konania. Ten namietal absenciu originálov personálnych rozkazov riaditeľov Okresných riaditeľstiev Policajného zboru v Bratislave, ktoré sú podľa jeho tvrdenia vyhotovované len v „jednom výťlačku“. V čase doručenia jednotlivých dožiadaní Úradu o ich predloženie do spisového materiálu sp. zn. UOO-471/2025 sa tieto rozkazy mali nachádzať mimo dispozície účastníka konania. Prvostupňový orgán sa preto následne – čo je doložené aj v podkladoch k napadnutému rozhodnutiu – sa usiloval dostatočne a hodnoverne preukázať ich existenciu, obsah a dátum vyhlásenia. Naopak, v konaní sp. zn. UOO-228/2025 mal prvostupňový orgán všetky potrebné podklady (personálne rozkazy) vo veci chráneného oznamovateľa, ktorý sa na Úrad obrátil samostatne, už k dispozícii.
115. Odvolací orgán ďalej uvádza, že má za hodnoverne preukázané, že až po zhromaždení potrebného množstva a kvality podkladov, **začal prvostupňový správny orgán dňa 20. 6. 2025** predmetné konanie, pričom v tomto čase už bolo rozhodnutie sp. zn. UOO-228/2025 zo dňa 14. 5. 2025 riadne vydané a prebiehalo druhostupňové konanie o odvolaní účastníka konania. Zo základných zásad správneho

konania vyplýva, že správne orgány dbajú na to, aby konanie prebiehalo hospodárne, efektívne bez zbytočných prietahov. Ako vyplýva zo spisového materiálu sp. zn. UOO-471/2025, prvostupňový správny orgán zhromaždil potrebné množstvo podkladov pre vydanie rozhodnutia až dorúčením písomnosti Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave II č. ORPZ-BAIL-OKP5-2025/001149-039 zo dňa 4. 9. 2025, pričom v tomto čase už bolo vydané aj druhostupňové rozhodnutie sp. zn. UOO-449/2025 zo dňa 26. 8. 2025, t. j. rozhodnutie sp. zn. UOO-228/2025 zo dňa 14. 5. 2025 bolo právoplatne potvrdené. Vzhľadom na uvedené skutočnosti odvolací orgán aj s odkazom na zásadu hospodárnosti a rýchlosti konania zastáva názor, že prvostupňový správny orgán nepostupoval nezákonne, keď tieto konania nespojil do jedného celku a nevyhodnotil ako jeden pokračovací správny delikt.

116. Odvolací orgán tiež poukazuje na ustanovenie § 122 ods. 13 Trestného zákona, podľa ktorého *ak obvinený pokračuje v konaní, pre ktoré je stíhaný, aj po oznámení vznesenia obvinenia, posudzuje sa také konanie od tohto procesného úkonu ako nový skutok*. Toto ustanovenie sa v zmysle analógie aplikuje aj na pokračovacie správne delikty. Toto ustanovenie upravuje moment, ktorý ukončuje pokračovanie v trestnom čine, pokiaľ nebolo ukončené už skôr. Týmto momentom je v zmysle Trestného zákona oznámenie o vznesení obvinenia, pričom pri aplikácii analógie legis tento moment zodpovedá momentu vydania oznámenia o začatí správneho konania v správnom konaní. Z vyššie uvedeného vyplýva, že pokiaľ správny orgán zistí, že osoba sa dopúšťa pokračovacieho správneho deliktu, je správny orgán povinný začať správne konanie, ktorého predmetom budú všetky delikty obsiahnuté v pokračovacom správnom delikte, do momentu vydania oznámenia o začatí konania a všetky ďalšie protiprávne skutky (aj pokiaľ ide o pokračovanie v tom istom delikte) musia byť považované za nové skutky a je potrebné v tejto veci otvoriť ďalšie, nové konanie.

XII.

„NEMIESTNE A NA DOMNIENKACH SPRÁVNEHO ORGÁNU ZALOŽENÉ PREUKAZOVANIE PODMIENKY NESÚHLASU CHRÁNENÝCH OZNAMOVATEĽOV S VYDANÍM ROZHODNUTÍ VO VECIACH SLUŽOBNÉHO POMERU“

117. Účastník konania v rámci tejto námietky poukazuje na to, že si prvostupňový správny orgán **nesprávne interpretoval (ako aj overil) nesúhlas chránených oznamovateľov s personálnymi rozkazmi**. Prvostupňový správny orgán podľa účastníka konania dospel k chybnému záveru, že chránení oznamovatelia *"nedali súhlas"* na vydanie personálnych rozkazov len na základe skutočnosti, že podali riadne opravné prostriedky voči dotknutým personálnym rozkazom. Podľa účastníka konania zákonodarcu naviazal vyžiadanie si súhlasu oznamovateľa na samotné vydanie rozhodnutia vo formálnom ponímaní ako individuálneho správneho aktu, a nie na jeho obsah. Účastník konania týmto poukazuje na to, že vzhľadom na mocenský charakter služobného pomeru chránených oznamovateľov ako príslušníkov PZ by nemohlo dôjsť k situácii, aby títo chránení oznamovatelia vyjadrovali súhlas resp. nesúhlas s jednotlivými obsahovanými náležitosťami personálnych rozkazov (napr. ohľadne výšky svojich nárokov), pretože by potom personálne rozkazy ako mocenské akty mali skôr podobu dohody alebo zmluvy v pracovnoprávnom vzťahu. Napokon účastník konania uvádza, aj to, že súhlas resp. nesúhlas s vydaním personálneho rozkazu ako individuálneho správneho aktu má byť zo strany chráneného oznamovateľa daný ešte pred vydaním tohto personálneho rozkazu a nie až ex post, t. j. po jeho riadnom vydaní formou odvolania.
118. Odvolací správny orgán vo vzťahu k tejto námietke účastníka konania uvádza, že nesúhlas chránených oznamovateľov s personálnymi rozkazmi nebol preukázaný len z odvolania chránených oznamovateľov voči týmto personálnym rozkazom, ale aj z Podnetu na začatie správneho konania zo dňa 24. 11. 2024. Z obsahu podnetu tento nesúhlas priamo vyplýval a na jeho základe bol Úrad povinný v podnete uvádzané skutočnosti preveriť a následne iniciovať konanie vo veci správneho deliktu podľa § 19 ods. 3 zákona č. 54/2019 Z. z. Odvolací orgán zároveň poukazuje na to, že interpretácia ponúkaná účastníkom konania vôbec nezohľadňuje znenie a účel zákona o ochrane oznamovateľov v § 7. Cieľom preventívnej ochrany je vylúčiť možnú (nie však preukázanú) odvetu za podané oznámenie. Keďže nejestvuje zákonný mechanizmus zisťovania súhlasu dotknutých príslušníkov policajného zboru pri vydávaní personálnych

rozkazov, správny orgán zisťuje v rámci dokazovania, či takýto súhlas bol daný. Súhlas môže byť formálny alebo faktický vzhľadom na prejav vôle, prípadne právne kroky dotknutého oznamovateľa. Odvolací orgán vzhľadom na vyššie uvedené považuje za preukázaný nesúhlas všetkých dotknutých chránených oznamovateľov, ktorým boli adresované personálnymi rozkazy uvedené v bode 2 tohto rozhodnutia.

XIII.

„KRITICKY NESPRÁVNE PRÁVNE POSÚDENIE VECI Z HĽADISKA ÚČELU PRÁVNEJ ÚPRAVY VÝNIMIEK UPRAVENÝCH V § 7 ODS. 1 ZÁKONA Č. 54/2019 Z. z.“

119. K tejto námietke účastník konania uvádza, že „**správny orgán** v týchto častiach (bod 104. – 106. napadnutého rozhodnutia) v prvom rade nevysvetlil, prečo pri jeho výklade zákon č. 54/2019 Z. z. poskytuje absolútnu ochranu chráneným oznamovateľom v prípade menej závažných až triviálnych personálnych opatrení a pri závažných personálnych dôsledkoch v podobe skončenia služobného pomeru stanovuje výnimky, kedy sa súhlas nevyžaduje, čo absolútne popiera účel ochrany. Účastník konania namieťa, že prvostupňový správny orgán nerešpektuje explicitné znenie zákona č. 54/2019 Z. z. vrátane jeho poznámok pod čiarou a neprípustným spôsobom konštatuje vnútorný rozpor ním aplikovaného zákona.
120. Pokiaľ ide o odkaz na poznámku pod čiarou, na ktorú pri interpretácii právneho predpisu apeluje účastník konania, odvolací orgán sa zhoduje s prvostupňovým správnym orgánom. V prípade rozporu textu právnej normy s textom v poznámke pod čiarou, je aj v zmysle judikatúry súdov jediný záväzný normatívny text. Navyše, pokiaľ ide o informatívny charakter poznámky pod čiarou, vo vzťahu k zákonu č. 73/1998 Z. z., teda k služobným pomerom príslušníkov Policajného zboru, Zboru väzenskej a justičnej stráže a Železničnej polície, je v informatívnej poznámke odkaz výlučne na ustanovenie § 192 ods. 1, písm. f) a g), ktoré odkazujú na prepustenie policajta zo služobného pomeru, ak bol právoplatne odsúdený pre úmyselný trestný čin alebo pre trestný čin na nepodmienečný trest odňatia slobody alebo ak stratil štátnej občianstvo Slovenskej republiky alebo nemá trvalý pobyt na území Slovenskej republiky. Pokiaľ ide o prepustenie policajta zo služobného pomeru, poznámka uvádza len tieto dve možnosti, ktoré predstavujú skončenie štátnej služby práve a výlučne v situáciách, ktoré nie je žiadnym spôsobom možné ovplyvniť postupom, či posúdením zamestnávateľa. Čo „najextenzívnejší výklad a v širších súvislostiach“, ktorého sa domáha účastník konania, by znamenal okrem právnej neistoty aj arbitrárnu interpretáciu zákona a na ňu nadväzujúce svojvoľné rozhodovanie správneho orgánu, nad rámec limitov, ktoré mu ustanovil zákonodarca. Osobitne v konaniach, ktoré majú vzhľadom na prísnosť sankcie trestnoprávny charakter, nie je z hľadiska interpretácie zákona prípustná analógia alebo voľný výklad, ktorý je v rozpore s normatívnym textom.

XIV.

„NEREŠPEKTOVANIE PRÁVNE ZÁVÄZNÉHO NÁZORU SÚDU VO VECIACH CHARAKTERU OCHRANY POSKYTNUTEJ CHRÁNENÝM OZNAMOVATEĽOV, VOČI KTORÝM BOLI VYDANÉ VO VÝROKU NAPADNUTÉHO ROZHODNUTIA DEFINOVANÉ ROZHODNUTIA“

121. Účastník konania tvrdí, že existuje viacero súdnych rozhodnutí (sp. zn. 8CoPr/14/2023-167 zo dňa 25. 01. 2024, sp. zn. 8CoPr/14/2023 zo dňa 25. 01. 2024, sp. zn. 15CoPr15/2023 z 29. 02. 2024, sp. zn. 8CoPr/15/2023 z 25. 01. 2024, sp. zn. 6CoPr/2/2024 z 26. 03. 2024) z ktorých vyplýva, že pri tých istých chránených oznamovateľoch účastník konania nebol povinný vyžiadať si súhlas Úradu s vydaním pracovnoprávných úkonov. Ako príklad uvádza účastník konania právoplatne Krajským súdom v Bratislave uznesením sp. zn. 15 CoPr 15/2023-224 zo dňa 29. 02. 2024 aprobovaný právny názor Mestského súdu vyjadrený v uznesení sp. zn. 33Cpr/4/2023-88 zo dňa 27. 11. 2023 v skutkovo a právne rovnakej veci, keď tento judikoval, že: „Keď navrhovateľ poukazuje v zmysle § 7 ods. 8 zákona č. 54/2019 Z.z. o ochrane oznamovateľov na ex lege neplatnosť predmetného personálneho rozkazu ako rozhodnutia odporcu, ktoré je pracovnoprávnym úkonom v zmysle § 7 ods. 1 zákona č. 54/2019 Z.z. o ochrane oznamovateľov, potom je potrebné uviesť, že ustanovenie § 7 ods. 8 zákona č. 54/2019 Z.z. o ochrane oznamovateľov nepoužíva označenie pracovnoprávny úkon, ktorý by zahrňoval nielen právny

úkon, ale aj rozhodnutie zamestnávateľa; používa iba označenie právny úkon, pričom ustanovuje, že neplatný je taký právny úkon, na ktorý Úrad neudelil súhlas. Z uvedeného tak nevyplýva, že by rozhodnutie zamestnávateľa urobené bez súhlasu Úradu, malo byť automaticky neplatné. V tejto súvislosti je potrebné poukázať na skutočnosť, že o vzťahnutí uvedeného ustanovenia aj na rozhodnutie zamestnávateľa, ktorým je orgán verejnej moci, ako je v tomto prípade, nemožno ani uvažovať, nakoľko v rámci preskúmania nie je vo vzťahu k týmto rozhodnutiam konštatovaná neplatnosť, ale nezákonnosť.“ V ďalšom príklade uvádza účastník konania uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 8CoPr/14/2023 zo dňa 25. 1. 2024 ktorý judikoval, že „... postup podľa § 46 ods. 1 písm. b) zákona o štátnej službe príslušníkov PZ voči žalobcovi nemá žiadnu príčinnú súvislosť s oznámením žalobcu podľa zákona o ochrane oznamovateľov ...“

122. K uvedeným námietkam účastníka konania sa už prvostupňový aj druhostupňový správny orgán opakovane vyjadroval aj v iných správnych konaniach vedených voči účastníkovi konania. Odvolací orgán preto len zopakuje, že vo vyššie menovaných súdnych konaniach (rozhodnutiach) sa právny zástupca chránených oznamovateľov žalobou domáhal nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým by bola zamestnávateľovi (MVSР) uložená povinnosť zdržať sa uplatňovania a výkonu personálnych rozkazov. **V týchto rozhodnutiach však súd neposudzoval a ani nemohol posudzovať otázku toho, či sa na vydanie personálnych rozkazov vyžadoval alebo nevyžadoval predchádzajúci súhlas Úradu.** V nadväznosti na stanovisko Krajského súdu v Bratislave č. k. 8CoPr/14/2023 odvolací orgán opätovne zdôrazňuje, že otázka existencie či neexistencie príčinnej súvislosti personálnych rozkazov uvedených vo výroku napadnutého rozhodnutia vo vzťahu k oznámeniu, nebola predmetom tohto konania. Táto otázka mala byť posudzovaná v samostatnom konaní, ktoré však účastník konania svojím „nepožiadanim o udelenie súhlasu“ zmaril.
123. Naopak, pokiaľ ide o posúdenie zákonnosti rozhodnutia – personálneho rozkazu v obdobnej veci, odvolací orgán poukazuje aj vyhlásený rozsudok Správneho súdu v Bratislave zo dňa 19. 11. 2025, Sp.zn. 3S/50/2024.

XV.

„VÝŠKA POKUTY A INDIVIDUALIZÁCIA PODĽA § 19 ods. 5 zákona č. 54/2019 Z. z. – NEDOSTATOČNÉ ODŮVODNENIE“,

„NESPRÁVNE VÝCHODISKÁ PRE ULOŽENIE SANKCIE“,

„NEODŮVODNENÁ A V ROZPORE S NASTAVENOU PRAXOU SPRÁVNEHO ORGÁNU VÝŠKA ULOŽENEJ SANKCIE“

124. Druhostupňový správny orgán zhŕňa tieto námietky účastníka konania do jedného celku, keďže spolu úzko súvisia.
125. Účastník konania v tejto časti svojho odvolania namieta, že napadnuté rozhodnutie v časti o uložení pokuty neobsahuje preskúmateľné a individualizované odôvodnenie podľa § 19 ods. 5 zákona o ochrane oznamovateľov. V prvom rade účastník konania poukazuje na to, že bolo povinnosťou prvostupňového správneho orgánu individuálne hodnotiť závažnosť každého jedného personálneho rozkazu a tiež individuálne vyhodnotiť, ktorý personálny rozkaz mal v akej miere dopad na konečnú výšku uloženej sankcie. K uvedenému účastník konania dodáva, že „ak chcel správny orgán uložiť jednu sankciu za „pokračovanie“, mal najprv preukázať a preskúmateľne zdôvodniť, že všetky epizódy spĺňajú prísne materiálne podmienky pokračovania; a aj potom mal v rámci jedného výroku o sankcii osobitne vypočítat a vysvetliť príspevok každej epizódy ku konečnej sume“.
126. Ďalej účastník konania namieta aj absolútne nedostatočné hodnotenie jednotlivých podmienok pri ukladaní pokuty v zmysle § 19 ods. 5 zákona o ochrane oznamovateľov, teda: závažnosť, spôsob, trvanie a následky protiprávneho konania resp. vyhodnotenie opakovaného porušenia povinnosti a to, či sa týmto konaním alebo opomenutím konania porušili viaceré povinnosti.

127. Podľa účastníka konania sa prvostupňový správny orgán nevysporiadal ani s tým, čo považuje v predmetnom konaní za poľahčujúce alebo priťažujúce okolnosti, ktoré mohli mať vplyv na konečnú výšku uloženej pokuty.
128. Navyše, podľa účastníka konania *„napadnuté rozhodnutie v bodoch 128 až 129 explicitne odkazuje na koncept „nepravej recidívy“ a na existenciu predchádzajúcej sankcie voči tomu istému subjektu, ktorú považuje za dôvod sprísnenia sankcie v posudzovanej veci, hoci predchádzajúce rozhodnutie nebolo právoplatne súdne preskúmané“*.
129. Účastník konania poukazuje tiež na to, že *„prvostupňový správny orgán neuviedol žiadnu individualizovanú okolnosť preukazujúcu, že došlo k zmareniu podstaty ochrany podľa § 7 zákona č. 54/2019 Z. z., ani neidentifikoval konkrétny úkon účastníka konania, ktorým by sa takého konania dopustil.“*
130. Rovnako je podľa účastníka konania neprípustné hodnotiť ako *„závažnosť skutku“* samotné postavenie účastníka konania ako ústredného orgánu štátnej správy, keďže ide o čisto hodnotiacu kategóriu, ktorá bez priamej vecnej súvislosti nemôže plniť funkciu priťažujúcej okolnosti.
131. Vo všeobecnosti bola tak podľa účastníka konania výška pokuty určená svojvoľne, bez opory v konkrétnych skutkových zisteniach, vykonaných dôkazoch alebo v zákonných kritériách.
132. Napokon účastník konania v rámci svojho odvolania interpretuje aj svoj právny názor, že prvostupňový správny orgán nesprávne vyhodnotil personálne rozkazy vydané podľa § 33 a § 35 ods. 1 písm. a) zákona č. 73/1998 Z. z. ako dva samostatné pracovnoprávne úkony, keďže tieto na seba priamo nadväzujú a tvoria jeden celok. Svoje tvrdenia odôvodňuje účastník konania nasledovne: *„iba na doplnenie účastník konania dodáva ďalšiu podstatnú okolnosť, ... že daný prístup podporuje aj okolnosť, že nie tak zriedkavo, skôr ide o pravidlo, že úkony prevedenia, odvolania z funkcie a ustanovenia do novej funkcie sa uskutočňujú jedným rozhodnutím. Iba v prípade rozdielnej personálnej pôsobnosti určenej interným predpisom sa vydávajú rozhodnutia dvoch nadriadených. To znamená, že správny orgán potrestal účastníka konania oveľa prísnejšie v podstate za to, ako má nastavenú personálnu pôsobnosť, čo však nie je a nemôže byť hodnotené ako protiprávne konanie alebo priťažujúca okolnosť“*. V nadväznosti na uvedené účastník konania dopĺňa, že keď už chcel správny orgán účastníka konania sankcionovať, mal ho sankcionovať za vydanie piatich a nie desiatich personálnych rozkazov, čím by sa nevyhnutne musela zmeniť aj celková výška uloženej pokuty. Účastník konania v záverečnej časti svojho odvolania zároveň vypočítava a porovnáva výšku pokuty za jeden personálny rozkaz vo vzťahu k predchádzajúcim rozhodnutiam Úradu a namieta, že pokuta vo výške 14 000 eur za vydanie jedného personálneho rozkazu je aj vo vzťahu k predchádzajúcemu rozhodnutiu UOO-164/2024 drakonická.
133. Odvolací orgán v súvislosti s námietkou účastníka konania týkajúcou sa tvrdeného nedostatočného vysporiadania sa s podmienkami ukladania sankcie podľa § 19 ods. 5 zákona o ochrane oznamovateľov odkazuje na body 124 a nasledujúce napadnutého rozhodnutia, ako aj na posúdenie k námietke č. X. tohto rozhodnutia. V uvedených častiach správny orgán podrobne hodnotí spôsob konania účastníka, vzájomné súvislosti jednotlivých čiastkových útokov pokračujúceho správneho deliktu vo vzťahu k uloženiu jednej spoločnej sankcie, ako aj identifikuje a vylučuje konkrétne okolnosti, ktoré by mohli byť považované za priťažujúce. Súčasne posudzuje jednotlivé čiastkové útoky ako spáchanie rovnakého správneho deliktu, s rovnakou mierou závažnosti vzhľadom na ich trvanie a následky.
134. Ďalej odvolací orgán uvádza, že po dôkladnom preštudovaní spisového materiálu sp. zn. UOO-471/2025 a konštatuje, že posúdenie priťažujúcich a poľahčujúcich okolností riadne vykonal prvostupňový orgán, a to v bodoch 126 a 130 napadnutého rozhodnutia.
135. Odvolací orgán považuje za zavádzajúce tvrdenie účastníka konania, že *„nepravú recidívu“* prvostupňový správny orgán pričítal účastníkovi konania ako priťažujúcu okolnosť, keďže z bodu 129 napadnutého rozhodnutia priamo vyplýva, že táto skutočnosť nemala vplyv na určenie výšky sankcie. Tiež sa prvostupňový správny orgán v žiadnom bode napadnutého rozhodnutia nevyjadril, že by postavenie účastníka konania ako ústredného orgánu štátnej správy vyhodnotil ako priťažujúcu okolnosť.

136. Odvolací orgán vo veci časti námietky týkajúcej sa pochybností účastníka konania vo vzťahu k tomu, či v rámci napadnutého rozhodnutia prvostupňový správny orgán skúmal aj to, či vydaním jednotlivých personálnych rozkazov bez súhlasu Úradu došlo zo strany účastníka konania k naplneniu skutkovej podstaty správneho deliktu podľa § 19 ods. 3 zákona o ochrane oznamovateľov, ako aj, či toto konanie účastníka konania možno považovať za pokračovací správny delikt, opätovne poukazuje na posúdenie odvolacieho orgánu k námietke č. X.
137. Odvolací orgán nesúhlasí s tvrdením účastníka konania, že prvostupňový správny orgán výšku sankcie uložil svojvoľne bez riadneho posúdenia a odôvodnenia zákonných podmienok ukladania sankcií. Zároveň sa odvolací orgán nestotožňuje s tvrdením účastníka konania, že by na jeden personálny rozkaz pripadala pokuta vo výške 14 000 eur. Z napadnutého rozhodnutia vyplýva, že prvostupňový správny orgán uložil účastníkovi konania sankciu za desať samostatných personálnych rozkazov vydaných voči piatim chráneným oznamovateľom a personálne rozkazy vydané podľa § 33 a § 35 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z. neposudzoval ako jeden súvisiaci personálny rozkaz aj z toho dôvodu, že tieto boli vydané samostatnými služobnými úradmi účastníka konania, chráneným oznamovateľom ukladali samostatné práva a povinnosti a voči každému z nich sa mohli chránení oznamovatelia samostatne odvolať, pričom o tomto dovolaní rozhodovali odlišné nadriadené služobné úrady opäť samostatne.
138. Vo všeobecnosti odvolací orgán konštatuje, že vydaním desiatich samostatných personálnych rozkazov zasiahol účastník konania aj viacnásobne do práv a právom chránených záujmov piatich chránených oznamovateľov, pričom v porovnaní s konaním sp. zn. UOO-164/2024, predmetom ktorého bolo posudzovanie dvanástich personálnych rozkazov a uloženie pokuty vo výške 90 000 eur, považuje odvolací orgán pokutu vo výške 70 000 eur za adekvátnu. Je zrejmé, že ani pri predchádzajúcich rozhodnutiach nesankcionoval Úrad účastníka konania za jednotlivé zásahy do práv a právom chránených záujmov chránených oznamovateľov, ale zohľadnil jednotlivé personálne rozkazy.

XVI.

„PRIETĚHY A HOSPODÁRNOSŤ KONANIA – FORMALIZMUS, POCHYBNÉ DOPLNENIE DŮKAZOV“

139. Účastník konania namieta, že sa prvostupňový správny orgán vysporiadal s jeho námietk o priet'ahoch v konaní len formalisticky, avšak v napadnutom rozhodnutí nehodnotil napr. konkrétne časové úseky medzi vykonaním jednotlivých úkonov a nedostatočne zdôvodnil, prečo bolo napadnuté rozhodnutie vydané v takom veľkom časovom rozstupe od samotného vydania sporných personálnych rozkazov a tiež neuviedol v akých časových intervaloch obstaral jednotlivé písomnosti tvoriace podklad pre rozhodnutie. Súčasne účastník konania namieta ako základnú procesnú vadu skutočnosť, že si Úrad rozhodujúce podklady obstarával dodatočne a mimo riadneho služobného postupu, pričom takýto ex post zber dôkazov mal spôsobiť primárny deficit a to, že v rozhodujúcej fáze konania nemal účastník konania možnosť kontradiktórne reagovať na zákonným spôsobom zabezpečené podklady.
140. Vo vzťahu k prvej časti tejto námietky účastníka konania odvolací orgán odkazuje na bod 117 napadnutého rozhodnutia, v ktorom sa podľa jeho názoru prvostupňový správny orgán s uvedenou námietkou účastníka konania dostatočne vysporiadal. Nad rámec záverov uvedených v napadnutom rozhodnutí odvolací orgán poukazuje aj na spisový materiál sp. zn. UOO-471/2025, z ktorého obsahu jednoznačne vyplýva aktívny postup prvostupňového správneho orgánu počas celého správneho konania. Zároveň nemožno medzi jednotlivými procesnými úkonmi konštatovať existenciu neprimeraných časových odstupov, a to aj s ohľadom na skutočnosť, že hoci mal účastník konania v súlade so zákonom č. 395/2002 Z. z. o archívoch a registratúrach viesť vlastnú registratúru tak, aby mal požadované písomnosti z personálnych zložiek svojich zamestnancov kedykoľvek k dispozícii, prvostupňovému správne mu orgánu ich neposkytol. Preto bolo nevyhnutné, aby ich správny orgán, hoci časovo náročnejšie, zabezpečil iným spôsobom.
141. V druhej časti námietky odvolací orgán konštatuje, že účastník konania opätovne poukazuje na tvrdenia a teórie, ktoré už podrobne rozpracoval vo svojej námietke č. I., ku ktorej odvolací orgán v tomto rozhodnutí poskytol rozsiahle stanovisko. Napriek tomu odvolací orgán považuje za potrebné opätovne zdôrazniť, že bolo jednoznačne preukázané, že v rámci prvostupňového správneho konania nedošlo

k žiadnemu dodatočnému dopĺňaniu administratívneho spisu po dátume oboznámenia sa účastníka konania s podkladmi pre rozhodnutie. Zo Záznamu o oboznámení sa s podkladom pre rozhodnutie zo dňa 18. 9. 2025 zároveň vyplýva, že splnomocnenkyňa účastníka konania sa s podkladmi riadne oboznámila, čo potvrdila svojím podpisom, a nepožadovala ich ďalšie doplnenie. Účastníkovi konania teda bola poskytnutá v zmysle Správneho poriadku možnosť vyjadriť sa k všetkým podkladom pre rozhodnutie.

E. Záver

142. Podľa § 59 ods. 1 správneho poriadku odvolací orgán preskúma napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu, ak je to nevyhnutné, doterajšie konanie doplní, prípadne zistené vady odstráni.
143. Podľa § 59 ods. 2 správneho poriadku ak sú pre to dôvody, odvolací orgán rozhodnutie zmení alebo zruší, inak odvolanie zamietne a rozhodnutie potvrdí.
144. Podľa § 59 ods. 3 správneho poriadku odvolací orgán rozhodnutie zruší a vec vráti správneho orgánu, ktorý ho vydal, na nové prejednanie a rozhodnutie, pokiaľ je to vhodnejšie najmä z dôvodov rýchlosti a hospodárnosti.
145. Vychádzajúc z vyššie uvedených dôvodov postupom podľa § 58 ods. 3 a § 59 ods. 2 správneho poriadku druhostupňový správny orgán v tomto konaní o odvolaní účastníka konania preskúmal rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu v celom rozsahu, pričom neidentifikoval dôvody na zmenu alebo zrušenie napadnutého rozhodnutia podľa § 59 ods. 2 správneho poriadku a preto rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozhodnutia a príslušnom odôvodnení.

Poučenie

Podľa § 59 ods. 4 správneho poriadku sa proti tomuto rozhodnutiu nemožno odvolať. Toto rozhodnutie je preskúmateľné správnym súdom podľa zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov.

elektronický podpis

Zuzana Dlugošová

Predsedníčka Úradu na ochranu
oznamovateľov

Doručuje sa:

1. Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Pribinova 2, 812 72 Bratislava, IČO: 00 151 866